

3 1761 10738372 1

gc-Sh 5
no. 478
ROBARTS

Digitized by the Internet Archive
in 2026 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/31761107383721>

Presented to the
LIBRARIES *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
François Gros

R. S. Sambasivaiah

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நெற்குன்றவாண முதலியார் இயற்றிய

திருப்புக லாரந்தாதி

ஆரணி, ஹானரேரி மாஜிஸ்ட்ரேட்,

இராவ்சாகேப்.

உயர்திரு. ஆ. க. சீநிவாச முதலியார் அவர்கள்

நல் லு த வி பெ ற் று ,

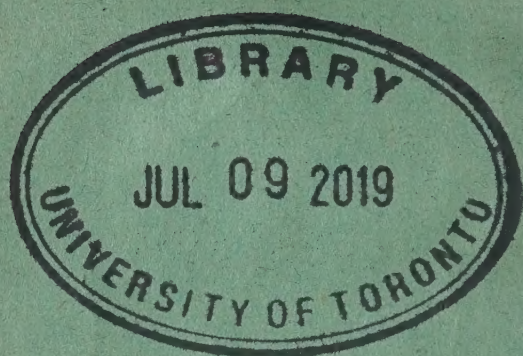
காமக்கூர், மாபேராசிரியர்,

உயர்திரு. மு. சுந்தர முதலியாரவர்களால்

ஆரணி

கிருஷ்ண அச்ச நிலயத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1939.

R. S. Sambasiva Sastry

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

நெற்குன்றவாண முதலியார் இயற்றிய

திருப்புக லா ர ந் தா தி

ஆரணி, ஹானரெரி மாஜிஸ்ட்ரேட்,

இராவ்சாகேப்.

உயர்திரு. ஆ. க. சீநிவாச முதலியார் அவர்கள்

ந ல் லு த வி பெ ற் று ,

காமக்கூர், மாபேராசிரியர்,

உயர்திரு. மு. சுந்தர முதலியாரவர்களால்

ஆரணி

கிருஷ்ண அச்சு நிலயத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1939.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

நூலாசிரியர் சிறப்பு.

கிளப்பார் கிளப்ப வடிமடக் காகக் கெழுமியசொல்
வளப்பா மதுரத் துடன்பூக் கமலமென் றுய்ந்தெடுத்த
களப்பாள னெற்குன்ற வாணனந் தாதிக் கவித்துறையே
வளப்பார் புகழை வளர்ப்பிக்கு மாற்றொண்டை மண்டலமே.

மோதிச் சிவந்த கவிகள மெக மொழிந்தவெண்பா
பாதிக்கு முந்திப் பரிசளித் தோன்களப் பாளன்னும்
ஆதிக்கம் பெற்றவன் ஆழார் முதலி அரசிருப்பா
மாதிக்கெ லாம்புகல் கின்றதொல் சீர்த்தொண்டை மண்டலமே.

பன்னுந் தமிழ்க்கவன் மாமனை தாதி பரிசளிப்ப
முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்ற வாண முதலியென்போன்
பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங் கொடுத்துத்தன் பேர்நிறுத்த
மன்னுந் தமிழு முரைத்தான் அவன்தொண்டை மண்டலமே.

(தொண்டைமண்டல சதகம். ௨௬, ௮௮, ௮௩.)

உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற ஒருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே—தெள்ளுதமிழ்
ஆழார் முதலி யரசர் பிரான் இங்கிருக்கப்
போழார் அறியாமற் போய்.

கற்குங் கவிவல்லை யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம் வட வேங்கடமும்
பொற்குன் றமும்புகழ் கங்கா நதியும் பொதியமும்போல்
நெற்குன் றமும்நம் மரபும்எந் நாளும் நிலைநிற்கவே.

(இவை ஷே மேற்கோள்)

கா. மு. சுந்தர முதலியார்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலாரந்தாதி

காப்பு

உரைசெய் மறைக்குந்தலைதெரி யாவொரு கொம்பையென்றே
பரசு மவர்க்குப் பெருநிழ லாக்கும் பழனமெல்லார்
திரைசெய் கடற்றுறைச் சங்க முலாவுந் திருப்புகலா
ரரசி னிடத்து மகிழ்வஞ்சி யீன்றவொ ரத்தினின்றே.

நூல்

பூக்க மலத்து விழிவளர் வானென்றும் போற்றியவூர்
மாக்க மலத்து மகிழ்கின்ற வூர்மது வானிறைந்த
தேக்க மலத்து வழியே பரக்குந் திருப்புகலார்
நோக்க மலத்துயர் சோதிநெஞ் சேநம்மை நோக்குதற்கே. 1

நோக்க மருக்கும் விழிச்செல்வர் பாற்கவி நூறுரைத்துத்
தாக்க மருக்கு முருகா வருளென்பர் தண்செருந்தி
பூக்க மருக்குல வும்புக லாரரைப் போற்றியுய்யார்
பாக்க மருக்குகுத் தென்கொல்சொல் வாணர் பரிவிதுவே. 2

பரிக்கு மரிக்கு விழியான பங்கயஞ் செங்கையிலே
கிரிக்கு மரிக்கு மருவுமெப் போதுங் கிளர்விசம்பி
லரிக்கு மரிக்கு மயனுக்கு மேற்பத மன்பர்க்கென்றே
தெரிக்கு மரிக்குலஞ் சூழ்புக லாரர்தஞ் சேவடியே.

சேவடி வந்திப் பவர்வினை திர்ப்பவர் தென்னன்முன்னே
மாவடி வந்திக்கு மண்சமந் தோர்மரு வும்புகலூர்த்
தூவடி வந்திப் புதுநிற வேற்கண் சுடர்க்குழைமேற்
றாவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே. 4

வித்தக னத்துப் பணையசெம் மேனியன் வெவ்வழற்கண்
மத்தக னத்துப் பயில்புக லூரன்முன் மாதர்சொல்லா
ரத்தக னத்துப் பொடியாய் மடிந்தவ னம்பசல
மொத்தக னத்துத் தனத்திடை யேபட் டுழைக்கின்றதே. 5

உழைக்கை யிலைத்தரு வெவ்வாய் மழுப்படைக் குற்றகையர்
கழைக்கை யிலைக்குன்றர் தென்புக லூரிலென் கண்ணகலா
பிழைக்கை யிலைக்கொடி யென்றழு தேற்குப்பெருங்களிற்றின்
புழைக்கை யிலைப்பொலி வேலாற் றடிந்தெம்மைப் போமென்றதே.

போமென்று வந்திப் புதுமலை மேல்வரும் போதுநெஞ்சம்
வேமென்று வந்தித் திவங்கிடந் தாள்செய்யின் மென்கழுநீ
ராமென்று வந்திக் கருந்துந் திருப்புக லூரிறைவர்
தாமென்று வந்தித் தனிகெடுப் பார்கொன்றைத் தாரளித்தே.

தாரக் கடுக்கை யவர்க்கென்ற போதெம்மைத் தாயரெல்லாஞ்
சேரக் கடுக்கை திருவுள மோதெளி யாவிருவர்
பேரக் கடுக்கை யணிபுக லூரிற் பெருந்தகையே
யாரக் கடுக்கைம் மலர்மீது கொண்ட வருட்கடலே. 8

கடற்றூனை மானும் விசம்பும் வெளாமற் கறுத்ததிரு
மிடற்றூனை யானை யுரித்தபி ரானை வெகுண்டிலங்கை
யுடற்றூனை யூரும் புகலூ ரனைத்தொழு தொண்டொடிக்கை
யடற்றூனை மாரன்கை யம்புபெற் றுள்பெற்ற தத்தனையே. 9

அத்தக் கமல மனவைய மேற்கின்ற வையர்துய்ய
புத்தக் கமல வடிவிலுள் ளார்க்கிடம் புண்டரிக
சுத்தக் கமல வயற்புக லூருமெய்த் தொண்டர்கடஞ்
சித்தக் கமலமும் வேதங்க ணன்கன் சிரங்களுமே. 10

சிரந்தரிக் குங்கையர் தென்புக லூரரென் சிந்தையுள்ளே
கரந்தரிக் குந்தெரி யாதபொற் பாதர் கறையரவும்
பரந்தரிக் கும்புனற் பாசீ ரதியும் பனிமதியும்
நிரந்தரிக் குஞ்சடை யார்நகை போல நிலாவருமே. 11

வருகா விரிக்கெதிர் மாமல ராடையை மாரற்கம்பு
தருகா விரிக்கும் புகலூ ரிறைவர் தமதுதில்லைக்
கருகா விரிச்சுர நீர்கடந் தீரினி யம்புயத்தேன்
பருகா விரிப்பித்து வண்டிசை பாடும் பழனங்களே. 12

நங்களங் கம்பித் திடரொழித் தார்புக லூரர்நல்லோர்
தங்களங் கம்பித் திடநூன் மொழிபவர் தம்புயத்துந்
திங்களங் கம்பித் திகைசேர் முடியிலுஞ் சேர்கொன்றைகா
ளுங்களங் கம்பித் திகைபோற் பசப்ப துரைசெயுமே. 13

உரைத்தவப் பாவைமுற் சங்கத்தி லேறிநின் றேதுமைய
வரைத்தவப் பாவை மகிழ்புக லூரவிண் மண்ணழல்கா
லிரைத்தவப் பாவை யெனவுன்னை யேத்து மவரொடென்னை
நிரைத்தவப் பாவை யடியே னயர்ப்பினு நின்னருளே. 14

நின்னகத் தைப்பணிந் தேத்தா தெடுத்தவ னீண்முடிதாட்
பொன்னகத் தைக்கொண் டடர்த்தவ னேபுக லூரரசே
பன்னகத் தைப்படுத் தோதத்தின் மேவுவர் பல்சமயஞ்
சொன்னகத் தைப்பழித் தைந்தெழுத் தோதுமெய்த்தொண்டர்களே

தொண்டக லாமதி யன்பர்க் கருள்புக லூரன் றுண்ட
விண்டக லாமதி வேணிப் பிரான்செங்கை வீணைதந்த
பண்டக லாமதி சீதள மென்சொற் பசுந்திருவே
கொண்டக லாமதி வள்ளல்வந் தானெஞ்சிற் கொள்வதன்றே. 16

கொள்வன சங்கத்த வேலோன் பலியவன் கொள்வதன் று
தெள்வன சங்கத் தறநூலை யாய்தலிற் செங்கழுநீர்ப்
புள்வன சங்கத் தறமேதி மேயும் புனற்புகலூர்க்
கள்வன சங்கத் தனிக்குழைப் பாகமின் கைதொழுவே. 17

தொழுந்துதிக் கைக்குப் புகலூ ரெதுவென்னுஞ் சொன்னவப்போ
தெழுந்துதிக் கைக்குறித் தெங்கள் பிரானென்னு மீசனென்னும்
விழுந்துதிக் கைக்குன்ற மொன்றுரித் தோனென்னும் வெண்
[னெருப்பின்
கொழுந்துதிக் கைக்குப் பகல்போன தென்னுமென் கோமளமே. 18

கோமள வாமத்தர் பத்தர்நித் தஞ்செய் குறைபெறினுந்
தாமள வாமத்தர் தென்புக லூரர் தருக்களைந்தின்
றேமள வாமத்தஞ் சேகரத் தேற்பவர் சேவடிநாம்
போமள வாமத் தனிக்குமுன் னேவந்து போதென்னுமே. 19

போதகத் தாவர் புணரியி லாவர்வெம் போர்விரும்பும்
பாதகத் தாவர் பதத்திலு மாவர் பகைப்புரத்தே
திதகத் தாவ ரணமுகத் தானவ தென்புகலூர்
வேதகத் தாவர வென்றுகொண் டேத்திய மெய்யன்பரே. 20

அன்ப ரதத்துக் களைவந்து மாற்றி யவர்க்கலகைத்
துன்ப ரதத்துப் பவந்தீர்த் தருள்வன சொல்லரிய
வின்ப ரதத்துக் கனங்குழை பாக ரெயிற்புகலூர்
மன்ப ரதத்துணைப் பாதங்க ளான வனசங்களை. 21

வனகன கற்பகக் காவன சோலை வயற்புகலூ
ரனகன கத்தி லமர்ந்தவ னேயகி லாண்டவல்லி
தனகன கத்தில்லை யம்பலத் தாடிய சங்கரனே
நினகன கக்கொன்றை மாலையெந் நாள்வந்து நேர்படுமே. 22

படவர வப்பணி மெய்ப்புக லூரர்பொற் பாவைகொண்ட
விடவர வப்பணி நீண்முடி யாரிமை யோர்பரவு
நடவர வப்பணி பூண்டபொற் றுளினர் நன்னுதன்மே
லடவர வப்பணி யேவிய வேளை யறிந்திலரே. 23

அறிவரி யாரு மயனுங் கெடக்கரந் தாடுமையர்
பொறிவரி யாருமெய்ப் பூணுடை யார்புக லூரையென்றும்
பிறிவரி யாருமை பங்கர்கங் காளர் பிறங்கலின்மேற்
செறிவரி யாருந் தழையோ சிலைசில சேவகர்க்கே. 24

சேவக ராகவத் தக்கன் றிரட்டிய தேவரைக்கொல்
பாவக ராகவ னேத்தும் பதத்த பனிவண்டுசூழ்
பூவக ராக வனந்திக மூம்புக லூரவென்னைக்
காவக ராக வருத்தந் தவிரக் கடுக்கைதந்தே. 25

தந்த மருந்துயர் தீர்வன வாகச் சதுமுகன்மால்
வந்த மருந்துய தென்புக லூரர் வரையின்மதன்
முந்த மருந்துணை யாகநின் றேற்கொரு மொய்குழல்போ
லிந்த மருந்துய வந்ததென் காத லிடும்பைகண்டே. 26

கண்டரி கைக்குப் படையளித் தோர்தண்டைக் காலுங்கையும்
பண்டரி கைக்குப் பசித்துவந் தோர்பயி லும்புகலூர்ப்
புண்டரி கைக்கு நிகரா மிவடன் பொருட்டரசே
மண்டரி கைக்குங் கரியாற் றிரவு வருவதன்றே. 27

ஆன்றரத் தக்கவின் மூவிலை வேல ரரியதில்லை
 மன்றரத் தக்க விதிவேள்வி செற்றவர் வண்புகலூர்த்
 தன்றரத் தக்கவிர் மேனியர் தாந்தொழுந் தாளர்நல்கார்
 மின்றரத் தக்க விடைக்கழ லாய்நிற்கும் வெண்ணிலவே. 28

நிலாவம் பராவிதழ்க் கொன்றைவைக் குஞ்சடை நின்மலனே
 யிலாவம் பராவியற் றென்புக லூரவென் றேத்துதற்குக்
 கலாவம் பராவி கவர்கின்ற கூற்றெனக் காதையடர்ந்
 தூலாவம் பராவி கழிக்கின்ற வாலின்றென் னுள்ளத்தையே. 29

உள்ளத் திருக்குந் திருப்புக லூர ருணருமன்பர்
 கள்ளத் திருக்குங் கவலையுந் தீர்ப்பவர் கற்பவெல்லை
 வெள்ளத் திருக்கும் பதின லுலகும் விழாமலுய்யக்
 கொள்ளத் திருக்குங் குமமுலை சேர்புயக் குன்றத்தரே. 30

குன்றருந் துந்திரை வேலையர் கோகன கத்தர்கொன்றைப்
 பொன்றருந் துங்கச் சடாடவி யார்புக லூரர்தம்மை
 வென்றருந் தும்பையும் வாகையுஞ் சூடிய வில்லிதென்றற்
 கன்றருந் துங்கொடி மேலெய்யு மாறென்கொல் கற்பித்ததே. 31

கற்பனை யத்தனை யென்பிற விக்கினிக் கார்மதத்துப்
 பொற்பனை யத்தனைப் பெற்றவ னைப்புக லூரரசை
 வெற்பனை யத்தனை வேதங்க னூறிய வெண்டலையோட்
 டற்பனை யத்தனை யான்மற வேனெழுத் தஞ்சுகொண்டே. 32

அஞ்சக் கரவ ரியற்புக லூர ரயின்மழுவாட்
 கஞ்சக் கரவ ரிகழா தணிவன கங்கைதிங்கட்
 பிஞ்சக் கரவரி சூழ்கொன்றை வாசம்பெறா வெருக்கு
 வெஞ்சக் கரவரி கண்மலர் நான்முகன் வெண்டலையே. 33

தலைக்கண்ணி யன்சடைத் தென்புக லூரன் றகையெருக்கின்
குலைக்கண்ணி யந்தொடை சாத்தும் பிரான்குன்ற மீன்றவல்லி
முலைக்கண்ணி யன்கங்கை நாயகன் மாலை முடிவுமெய்தா
தலைக்கண்ணி யன்புற் றழுவதெவ் வாறவ் வலங்கலுக்கே. 34

அலங்கலை யிற்கயல் பாய்புக லூர ரவிர்சடைமேற்
சலங்கலை யிற்குறை திங்கன்வைத் தோர்தம்மைச் சாரலர்போற்
கலங்கலை யிற்கண்ணி வந்தது தேருநின் கையணையிற்
பொலங்கலை யின்றலை யிற்றுயின் மாற்றும் புரிசங்கமே. 35

சங்க மலைக்குந் திருப்பாற் கடனொந்து தான்பயந்த
செங்க மலைக்குமுன் பிற்சென்ற தோமின்னுஞ் செம்மலும்போய்ப்
பங்க மலைக்கு வழங்கு பிரான்புக லூர்பயில்வார்
துங்க மலைக்குமி தொக்குமென் னேயன்னை சொல்லியதே. 36

சொல்லிய லைச்சங்க மேவிநின் றுயைய துய்யவன்னம்
புல்லிய லைச்சங்க மேய்புக லூர பொதுவர்குழற்
கொல்லிய லைச்சங்கம் வேவா விழியம்பு கோத்திளைத்த
மெல்லிய லைச்சங்க ராவிடு மோவந்த வேள்கணையே. 37

வேய்ந்த சலஞ்சல மாகாமற் பாகத்து மின்னைவைத்தோர்
காய்ந்த சலஞ்சல மாகக் குனித்தவர் கார்க்கடல்வாய்
வாய்ந்த சலஞ்சல மாரஞ் சொரியும் வயற்புகலூர்த்
தோய்ந்த சலஞ்சல நூபுரப் போதென் றுயர்கெடவே. 38

துயரந்த காம லெவருந் தொழும்புக லூரர்செந்திக்
கையரந்த காரங் குடிகொண்ட கண்டர் கவுரிபங்கர்
பெயரந்த காலத் துதவுமெம் பால்வரும் பெற்றியைநீ
யயரந்த காவந்தச் சேவடி தானென் னரணென்பதே. 39

என்பணி யத்தர் திருப்புக லூர ரிளைத்திமையோர்
முன்பணி யத்தழ னஞ்சையுண் டோர்முது வாளெயிற்று
வன்பணி யத்தர் மழவிடை மேலிம் மறுகில்வந்தென்
மின்பணி யத்தனந் தந்துகொண் டேகினர் மேகலையே. 40

கலைக்கு முழைக்கும் பிரிவுகண் டாய்வெய்ய காமனின்ற
நிலைக்கு முழைக்கும் பழிவரும் போலு நிருத்தமெல்லா
முலைக்கு முழைக்குந் தரும்புக லூர முதுமறைக
ளலைக்கு முழைக்குன்று மென்னெஞ்சு மேவிய வாண்டகையே. 41

ஆண்டவம் பஞ்சுகொண் டாலைச் சிலைகொண் டனங்கனும்போர்
மூண்டவம் பஞ்சுக மெந்நாண் மொழிவது முத்தணிந்து
மாண்டவம் பஞ்சு தனத்தாண் மகிழும் வயற்புகலூர்த்
தாண்டவம் பஞ்சுரம் பாடநின் றாடிய சங்கரற்கே. 42

சங்குகைக் குத்தரல் வேண்டுமென் றேற்குயிர் தானலரான்
மங்குகைக் குத்தர மொன்றுஞ்சொல் லார்மரு வார்புரந்தீப்
பொங்குகைக் குத்தர வெற்பெடுத் தோர்புக லூரர்பொல்லா
வெங்குகைக் குத்தர வென்பார்க் கொழிக்கும் விழிச்செல்வரே. 43

விழியன லங்களை மாரற் களித்தவன் மெய்வழுவா
மொழியன லங்கரத் தேந்திய வீர முராரிசெல்லா
வழியன லங்கலை சூழ்புக லூரன் மடைப்பள்ளியாங்
கழியன லங்கவர்ந் தேகினர் தேர்வரக் காண்கிலமே. 44

காணப் பணிமன்று ளாடிய காலுமென் கன்மனமும்
பூணப் பணியறம் வேறில்லை காண்புக லூரரசே
சேணப் பணிமுடி யாயடி யேன்பிழை செய்கையெல்லாம்
பேணப் பணியுனக் கென்னையெந் நாளும் பெருந்தகையே. 45

தகைமாலே யாகத்தை வெல்புயத் தேயனை தையனெஞ்சிற்
புகைமாலே யாகப் பசப்பைத் தணிபுக லாரரசே
பகைமாலே யாகவந் தைந்தல ராலுமிப் பாவையையேள்
வகைமாலே யாகத் தொடுத்தா னினியென்ன வாசகமே. 46

வாசவ னந்தரந் தூர்க்கின்ற சோலை வயற்புகலா
ரீசவ னந்தர விக்கதி ரோவெண் டிசாமுகமுங்
கூசவ னந்தர வந்தநஞ் சோவெனக் கொள்ளேநிலா
வீசவ னந்தர மாரணுந் தோன்றினன் விற்குனித்தே. 47

குனித்தரங் கத்துறை தென்புக லாரர் குலவுசென்னிப்
பனித்தரங் கத்துறை யாரரு ளாற்பட முஞ்சமைத்து
மனித்தரங் கத்துடன் வெண்ணீ றும் பெண்ணை மடலும்பெற்றே
னினித்தரங் கத்துங் கடற்புவி காணமன் றேற்றுவனே. 48

ஏற்றர விர்தப் புனிதைநின் றேத்த விமையவில்லான்
மாற்றர விர்தப் புரந்திய வெய்தவர் வண்புகலார்ச்
சேற்றர விர்தத் திருமா ளிகைசென்ற தெய்வமின்னந்
தோற்றர விர்தப் புனத்துள தோகணி சொல்லுகவே. 49

சொல்லலை யாறு சமயத் தையுமின்ப துன்பமென்னு
மல்லலை யாறுனக் குள்ளே யறிவறி வேபமுன
மல்லலை யாறுநள் ளாறுவெண் காடு மருதுகந்தோ
னொல்லலை யாறு சடையில்வைத் தோன்புக லாரனையே. 50

ஊராக வன்பகை யன்னை யு மப்படி யுன்னையெய்தப்
போராக வன்படை யென்னை விடாதுகைப் போதுகொண்டு
சீராக வன்பணி தென்புக லார திருமிடறு
காராக வன்பம ரர்க்களித் தாய்முடிக் கங்கையனே. 51

கங்கையம் போருகம் வந்தவம் பாய்வரக் கண்டணிந்தாய்
 வெங்கையம் போருக வென்றகை யாயன்று வெற்பளித்தாள்
 கொங்கையம் போருக மோப்பக் குழைபுக லூரமதன்
 செங்கையம் போருக வெந்தபின் போதச் செயம்பெற்றதே. 52

பெற்றத்து வந்திவ் வகலிடத் தேற்கும் பிரான்புகலூர்
 நற்றத்து வந்திகழ் மேனியன் வெற்பினி னுங்களஞ்ச
 மற்றத்து வந்திப மன்றுகொன் றுவி யளித்தவற்கோ
 முற்றத்து வந்திம் முரசநின் றூர்த்து முழங்குவதே. 53

முழங்கா ரணம்பயி லும்புக லூரரிம் மூவுலகின்
 கிழங்கா ரணங்கொரு பாலுடை யார்கிரி மீதிருக்கும்
 பழங்கா ரணர்தம் பவனிகண் டார்க்குயிர்ப் பாடொழிய
 வழங்கா ரணந்தரு மாரனம் பாய மதுமலரே. 54

மலராக வைங்களை விற்கரும் பாக வடிவிலிநின்
 றலராக வன்செய்யு மாண்மையெல் லாமன்று பார்த்தகண்ணாற்
 பலராக வண்டு பயில்புக லூரரும் பார்த்தருளார்
 நலராக வன்புகொண் டாயிழை சோரு நடுக்கமுற்றே. 55

நடுக்கண் டனையல்லை கொங்கைகண் டாயல்லை நண்பவென்ற
 னிடுக்கண் டனையிப் படியோ தணிப்ப திமயவெற்பில்
 வடுக்கண் டனையொரு பாகனைப் பூக வயற்புகலூர்க்
 கடுக்கண் டனையு மலைத்தது மாரன் கடுங்கனையே. 56

கடுங்கால கால புகலூ ரிறைவவென் காதலினுட்
 படுங்கால காலங்க ளாகிநின் றேய்ப்பதி னாலுலகு
 நடுங்கால கால மெனவே வருமிற்றை நாண்மதியஞ்
 சுடுங்கால கால மரணமுண் டோதொழுந் தோகையர்க்கே.

தோகைக்கு மார வரைமார் பளித்த துயரமெல்லாம்
போகைக்கு மாரன் பொருவது பார்க்கிவிர் போர்கடந்த
வாகைக்கு மாரன் வணங்கநின் தீர்மள்ளர் வான்கரும்பா
லாகைக்கு மார வயற்புக லூரி லருந்தவரே.

58

அருந்தவ ரந்தணர் நால்வருந் தேவரு மாகியன்றங்
கிருந்தவ ரந்தண் வயற்புக லூர ரிமயவெற்பிற்
றிருந்தவ ரந்தரு கூர்வே லொருவர் திருநெடுங்கண்
முருந்தவ ரந்த முறுவல்கெட் டேனென் மொழிவதுவே. 59

மொழிப்பா கருந்தியுங் கொங்கையிற் றேய்ந்துமுந் கீர்ப்பிறந்த
பழிப்பா கருந்திகைப் பாறின முத்தம் பருந்தரசின்
வழிப்பா கருந்தியில் வந்தவ ரத்தர் மணிக்குழைதோய்
விழிப்பா கருந்திய நீர்ப்புக லூரன்ன மென்கொடியே. 60

கொடியா தரிக்கு மிடத்திருப் பாக குறிக்கவென்று
முடியா தரிக்கு மெனும்புக லூரவென் மொய்குழற்கு
விடியா தரிக்கு முலைமேல் வடமுயிர் மெய்யிற்சந்துந்
துடியா தரிக்குங் கடைமணி நாவிற்குந் தோற்றமுண்டே 61

தோற்றந்த மாவி வனசமென் கொங்கைபங் கன்சருதி
போற்றந்த மாவின் வரும்புக லூரன் பொருப்புமின்பாற்
கூற்றந்த மாவின் வடுவகிர் போலுருக் கொண்டலவு
மேற்றந்த மாவிகொண் டுவார் தமக்கிது வெற்பலவே. 62

வெற்பா சனத்தர் திருப்புக லூர்தம் மெய்யிற்றுய்ய
பொற்பா சனத்தர் முடிக்கங்கை நாதர் புவிபடைத்த
நற்பா சனத்தர் பவிக்ககந் தோறு நடந்துபெற்ற
வற்பா சனத்த ரமுதா சனத்தர்க் கரியவரே. 63

ஆரிய தரத்த மருந்திடு கங்குலென் றுணையஞ்சித்
 திரிய தரத்த மயில்பொருட் டாவரல் செய்யகையாற்
 கரிய தரத்தநஞ் சேற்றுண்ட போது கலந்தமுதே
 புரிய தரத்தனஞ் சேர்புக லுரர்தம் பொன்வரைக்கே.

64

வரைத்தவ ராலம ராரெயின் மூன்று மடியச்செந்தி
 நிரைத்தவ ராலம ராதித் திருமுனி நீருடன்வந்
 திரைத்தவ ராலம ராவதி காத வெழும்புகலூ
 ருரைத்தவ ராலம ராவிட வாட லுகந்தவரே.

65

உகந்தந்த வாமத் திடத்தே யொருத்தியை வைத்தொருத்தி
 சுகந்தந்த வாழுடி யாவைத் தோன்றொல்லை யாகமத்தி
 எனகந்தந்த வாரணத் தையன் பணிபுக லுரனண்ணி
 முகந்தந்த வாவெனக் காற்றா தொழிகை முறைமையன்றே

66

அன்றிருக் கைக்கும் முதலாய பூதத் தடைவைநல்க
 நின்றிருக் கைக்குத் திருக்கைதந் தாளினு நீண்முடிமேற்
 சென்றிருக் கைக்குமக் கங்கைக்கு மேலென்கொல் சிந்தையிலென்
 வன்றிருக் கைக்குலைக் கும்புக லுரின் மகிழரசே.

67

அரச மலங்கு தடந்தோறு நீலமு மம்புயமும்
 விரச மலங்கு புனற்புக லுரரை மெய்ப்படவே
 பிரச மலங்கு மலர்க்குழ லாதிலை பெற்றதிட்டுப்
 பரச மலங்குல வும்பவம் போந்தொழும் பத்தர்களே.

68

பத்தரத் தத்தி லறுகுக்கு முத்திப் பதங்கொடுக்கும்
 பித்தரத் தத்தி லணங்குடை யார்பெற்ற மூருமையர்
 புத்தரத் தத்தின் மலர்போல் பவர்புக லுரரொன்றார்
 சுத்தரத் தத்திற் குளித்தொளி ராநின்ற சூலத்தரே.

69

சூலத் திருப்புக்குத் தெவ்வீழ் சுடலைத் துகளணிந்த
சீலத் திருப்புக்கு வான்போற் றுவவுமை செய்யகண்டத்
தாலத் திருப்புக்குந் தென்புக லூர்பதி யானதற்கு
நீலத் திருப்புக்கு வாழ்கின்ற பாகத்து நீர்மைக்குமே. 70

மைக்கு வளைக்குத் துயிலுக்கு மால்விடை முன்றொழுத
கைக்கு வளைக்கும் வளைத்திட வாருங் கனங்குழையீ
ரக்கு வளைக்குழை யாகத்தர் காதரெட் டானேநின்ற
திக்கு வளைக்கு மெயிற்புக லூர்தந் தேர்வரினே. 71

தேரி ரவிக்குமுற் காகள மானமுட் சேவலில்லா
வூரி ரவிக்குப் பகையா யினபுக லூரிறைவர்
பேரி ரவிக்கு நகப்பூண் டவர்கொன்றை பெய்வளையீர்
தாரி ரவிக்கும் படியெங்ங னீரித் தழலெனக்கே. 72

என்னையன் பாலடித் தொண்டுகொண் டோன்புகலூரனில்லா
வன்னையன் பால நருந்தமிழ்ப் பாவ னறுமுகத்தோன்
றன்னையன் பாலணங் காளநின் றோனடி தாழ்குலத்துப்
பின்னையன் பாலரி தாமெளி தாமன்பர் பேதைமைக்கே. 73

பேதம் பலவன் பிதாவும் பிதாமக னும்பழமை
யோதம் பலவன் புகலூர் மருங்கி னொளிசிறந்த
சூதம் பலவன் புயர்சோலை வல்லி சுடர்க்குழைமேற்
போதம் பலவன் பகைகாணின் கொங்கை புவிதனக்கே. 74

தனகன கற்பகஞ் சங்குசின் தாமணி தாமரையே
யுனகன கக்கைக ளென்றும் பிறரை யுரைத்திளைத்தே
னனகன கத்தும் புகலூ ரிடத்து மமர்ந்தவனே
நினகன கத்தும்பை யிட்டாரொ டென்றென்ன நீவைப்பதே. 75

வைப்போ ரரிக்கு மழல்போன் மெனவந்தென் வன்பிறப்பை
 நைப்போ ரரிக்கு நகையொழித் தோரற்றை நாள்விசயன்
 கைப்போ ரரிக்குக் கமுகோ டிகல்புக லூரர்கருப்
 பைப்போ ரரிக்குத் தசவவ தாரம் படைத்தவரே. 76

படையிலங் கைக்குரங் கைப்படை யாகப் படைத்துவெற்றி
 யடையிலங் கைக்குலஞ் செற்றவ னென்றறி யாமலந்த
 விடையிலங் கைக்கு மரிதே டியபுக லூரரென்றன்
 கிடையிலங் கைக்குயிர் மாறாமுன் வந்து கிடைப்பவரே. 77

கிடைப்பர வைக்கும் பதின லுலகிற்குங் கேசவற்கும்
 படைப்பர வைக்கும் நியாவைக்குந் தோற்றம்வன் பாதலத்துப்
 புடைப்பர வைக்குறித் தாடும் பிரான்புக லூரனன்ன
 நடைப்பர வைக்குத் திருத்தூது சென்ற நளிநத்திலே. 78

நளிநகத் தாமரைத் தாதையு மொக்கு நகுதலைகொய்
 யொளிநகத் தாமரைக் கைப்புக லூரரை யூருகின்ற
 நெளிநகத் தாமரை வேள்விக்கு நீத்ததென் னீலவண்ணக்
 கிளிநகத் தாமரை மாத்திரைக் கேதலை கெட்டனரே. 79

கெட்ட விருப்பு மனமே யுனக்கொன்று கேண்மடவார்
 துட்ட விருப்புமெய் யென்றுகொள் ளாது சுடர்ப்பவளம்
 விட்ட விருப்பு வளைபுக லூரரை மேவுநமக்
 கிட்ட விருப்புச் சிவலோக மாக்குவ ரிப்பொழுதே. 80

பொழுதுகத் தும்பெரி தானதி ராவென்றென் பூவைகொன்றைக்
 கழுதுகத் தும்பைச் சரகுங்கொ டானைய மேற்குமையன்
 கழுதுகத் துஞ்சடு காட்டகத் தாடி கபாலியென்னும்
 பழுதுகத் துள்ளவற் கோபுக லூரைப் பதியென்பரே. 81

பதியையன் றுனு மரியும் பணிபுக லூரன்பண்டை
விதியையன் றுநகு சென்னிகொய் தோன்செய்ய வேணியின்மே
னதியையன் றுடு மழுதத்து முன்வந்து நாளுமிந்த
மதியையன் றுயினெத் தெய்வத்தை யான்ருழு மற்றிலையே. 82

மற்றிலை யாவி தளரும் பொழுதுமுன் வந்துநிற்பார்
நற்றிலை யாடக மன்றுடை யாரன்றி நாமவரைப்
புற்றிலை யாபுக லூரிலை யாவெனப் போற்றியின்றே
சற்றிலை யாயினுந் தூவுநெஞ் சேபினைச் சாவிலையே. 83

சாவிலை யாகவக் காமனைச் செற்ற தழற்கண்ணனே
மூவிலை யாகவ வேற்படை யாய்முதல் வாகமலப்
பூவிலை யாகவண் வண்டுகள் பூச லிடும்புகலூர்க்
கோவிலை யாகவ லாவழும் பேதைநின் கொன்றையென்றே. 84

என்றை யலங்கலை கொள்வானென்னென்றுசென்றேத்திநின்பொற்
கொன்றை யலங்கலை நல்கென வாருங் குறிக்கவெட்டா
வொன்றை யலங்கலை நான்மறையோர்பெற வுண்மைசொன்ன
நன்றை யலங்கலை நீர்ப்புக லூரனை நாம்பணிந்தே. 85

பணிப்பா யலையுடைப் பச்சைப் பொருப்பொரு பாகத்தனே
மணிப்பா யலைவளை தென்புக லூரவென் மையல்வந்து
தனிப்பா யலையது தானிற்க யாமந் தனிலிளைத்தேன்
றுணிப்பா யலைநகை தோற்றானை யென்னெதிர் தோற்றுவித்தே. 86

தோற்றுவ ராக வரிபணி யும்புக லூரன்றுய்ய
நூற்றுவ ராக வரனரு ளோவென்பர் நுண்ணிடையைப்
போற்றுவ ராகவ வேல்விழி பார்ப்பார்நின் பொன்னடிவீழ்ந்
தாற்றுவ ராக வணங்கே யிவைமன்ன ராதரவே. 87

ஆதர வாமனம் வெற்பிற் குயிலுட னாயினிந்த
மாதர வாமன மீளவி டாததென் வண்புகலூர்ச்
சீதர வாமன வென்னநின் றோன்பணி சேவடியாய்
பூதர வாமன வாநகை யாநின் புகழ்நினைந்தே.

88

நினைபா வருந்து நகைக்கு முயிர்க்கு நின துகொன்றை
புனையா வருந்துயர் போவதெப் போதெனும் பூவுரெல்லுஞ்
சினைபா வருந்துந் திருப்புக லூரவென் சேயிழையின்
ஹுனையா வருந்துதிக் குந்திரு நாம முரைத்தமுமே.

89

அழவிடைக் கேயுரல் கட்டுண்டு பின்வர வாயர்வெண்ணெய்
துழவிடைக் கேசவன் காணாத பங்கயஞ் சுற்றமெல்லாம்
விழவிடைக் கேயுயிர் கால்வைத் தலமரும் வேலைவெள்ளை
மழவிடைக் கேவருந் தென்புக லூர்தொழ வல்லவர்க்கே.

90

வல்லிக் குழைமுலை வார்த்தைகண் வெண்ணகை வால்வளைக்கை
வல்லிக் குழைமுலை கார்தொடப் பீர்மலை யான்மகிழும்
வல்லிக் குழைமுலை பாடிநின் றாடி வரும்புகலூர்
வல்லிக் குழைமுலை யாந்தாளி நாளை மலர்கின்றதே.

91

மலரப் பணையி லுழைவிழி நீருமில் வல்லிரவும்
புலரப் பணையி லுழையழன் மாறிடப் பூங்கைமள்ள
ரலரப் பணையி லுழையெழுஞ் சேலொ டமர்தொலைந்த
பலரப் பணையி லுழைபுக லூரகண் பார்த்தருளே.

92

அருளோ தனம்பெறி னுள்ளவர் பின்சென் றளகமுமக்
கிருளோ தனங்குவ டோவென்ப ரேசில ரின்பணில
முருளோ தனந்தும் புகலூ ரரைத்தொழி னுண்மையிம்மை
பொருளோ தனந்துகி லின்பந் தருவர் புரிகிலரே.

93

புரிதவத் தைக்குறித் தந்தணர் வாழ்புக லூரசே
கிரிதவத் தைக்கு மயிற்கைய னத்த கிளர்மறையின்
சரிதவத் தைக்கடந் தப்பாலு மாய்நின்ற சங்கரனே
யரிதவத் தைக்குநின் றுளருள் வாயென் னவசத்திலே. 94

அவசங்க ராசலங் கொண்டுநின் பேர்சொல வாழியங்கைத்
துவசங்க ராவிழத் தோற்றுவித் தோய்தொலை யாநிலவை
நவசங்க ராசி தரும்புக லூரவென் னவைக்கொண்டு
சிவசங்க ராவென மாட்டே னெனக்குன் றிருவுளமே. 95

திருப்பதத் தத்தி கிரிக்கரி வீழ்சிவ னுக்கிருப்புப்
பருப்பதத் தத்தி யுரிபோர்வை பாய்புலித் தோலுடுக்கை
நெருப்பதத் தத்திற் புகலூரர் நாம நிலாமுடிப்ப
திருப்பதத் தத்தி லினமயின் மூவெயி லெய்ததுவே. 96

எய்தவந் தப்புரங் காட்டிய வேளு மெரிநகையாற்
பெய்தவந் தப்புரப் பேறுபெற் றுன்பெற்ற தாதை சென்னி
கொய்தவந் தப்புர மாதின்பொற் றேளினை கூடுதற்கு
மொய்தவந் தப்புர வோன்புக லூரன் முருக்கிடவே. 97

முருக விராமன் முடியா முடிவின் முதல்வவென்று
பெருக விராமன் பணிபுக லூரவென் பேதைநெஞ்சம்
பருக விராமன் மதன்வரும் போது பவளஞ்செவ்வி
தருக விராமன் பிலர்க்குரு வென்னுந் தனியடைந்தே. 98

அடைக்கல னானுன் னடித்தா மரையினைக் கைந்தெழுத்தாம்
படைக்கல னாவிலுண் டஞ்சே னெவர்க்கும் பணிமொழியா
ருடைக்கல னுணல முள்ளம் பலியொ டுகந்துகொள்ளு
முடைக்கல னாத புகலூர யாவர்க்கு முன்னவனே. 99

முன்னஞ் சயிலத் தருகவென் நேற்றது முல்லைப்பச்சை
யன்னஞ் சயிலத்தை யாற்றுமென் றோவரி யோடமரர்
வென்னஞ் சயிலத்தர் தென்புக லாரையர் மேருவென்னும்
பொன்னஞ் சயிலத் திருச்சிலை வாங்கிய பூவொன்றிலே. 100

திருப்புகலாரந்தாதி முற்றுப் பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்

வளப்பா டிலாத வெருக்கு மிதழி மலருமன்ப
ருளப்பா டுறைபுக லாரருக் காதலி னோதிமிக்கோர்
தளப்பா டிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ் சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாள னெற்குன்ற வாணனந் தாதி க் கலித்துறையே.

இஃது

ஆரணி, ஹானரெரி மாஜிஸ்ட்ரேட்,
இராவ்சாகேப், உயர்திரு.

ஆ. க. சீநிவாச முதலியாரவர்களுடைய
தேவார தமிழ்க் கலாசாலை மாணவர்க்குக்
கற்பிக்கப்படுகிறது.

விரும்புவோர் இதிற் சேர்ந்து இலவசமாகக் கற்கலாம்

திருப்புகலூர்த்

தலவரலாறு

G. கலியாணம், M.A., D. Econ.

திருப்புகலூர் அக்கினீசுவரர் தேவஸ்தான
வெளியீடு.

உ
சிவமயம்

R. L. James

திருப்புகலூர்த் துலவரலாறு

எழுதியவர் :

G. கலியாணம் பிள்ளை M.A., Dip. Econ.,

ஆசிரியர் 'திருக்கோயில்'

அரசாங்க அறிநிலையப் பாதுகாப்புத்துறை
சென்னை.

வெளியிட்டவர் :

M. D. தியாகராஜ பிள்ளை M.L.A.

R. இராதாகிருஷ்ண நாயுடு

தருமகர்த்தர்கள்

N. சீனிவாசன் B.A., B.L.,

பொருளாளர்.

ஸ்ரீ அக்கினிசுவரர் தேவஸ்தானம்
திருப்புகலூர்

முதற் பதிப்பு, 1942

இரண்டாம் பதிப்பு, 1948

மூன்றாம் பதிப்பு, 1959

விலை ரூபாய் ஒன்று. 0 - 50

இடையரூப் பேரன்பு மழைவாரு மிணைவிழியும்
உழவா ரத்திண்

படையரூத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான் திருவடிக்கே
பதித்த நெஞ்சம்

நடையரூப் பெருந்துறவும் வாசிசப் பெருந்தகைதன்
ஞானப் பாடல்

தொடையரூச் செவ்வாயுஞ் சிவவேடப் பொலிவழகுந்
துதித்து வாழ்வாம்

முருகநாயனார்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

முன்னுரை

தமிழகம் திருக்கோயில்கள் நிறைந்த நன்னாடு. பல திருத்தலங்களிலுள்ள திருக்கோயில்களுக்கும் சென்று நம் சமயாச்சாரியர்கள் சம்பந்தர், அப்பர் சுந்தரர் மூவரும் தேவாரப் பதிகங்களைப் பக்தி பரவசத்துடன் பாடியுள்ளனர். அவர்கள் பாடிய பதிகங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானவையெனினும் நம்பியாண்டார்நம்பி யருளால் நமக்குக் கிடைத்திருப்பவை சிலவே. அவ்வாறு தேவாரப் பாடல்கள் பெற்ற தலங்கள் 274 என்பர். திருக்கோயில் சுவரில் பதிகமொன்றைக் கொண்டுள்ள திருவிடவாயில் என்ற திருப்பதியையும், 'ஒன்றுகொலாம்' என்றுதொடங்கும் பதிகம் பெற்ற திங்கனூர் என்ற திருப்பதியையும் சேர்த்து 276 என்றும் கணக்கிடுவதுண்டு. அவற்றுள் மூவர் பாடல்களும் பெற்ற திருத்தலங்களுள் அப்பர் சுவாமிகள் அரனடி சேர்ந்த தனிச்சிறப்புடையது திருப்புகலூர்.

‘செய்தவத்தார் மிகுதேர்கள் சாக்கியர் செப்பிற்பொருளல்லாக் கைதவத்தர் மொழியைத்தவிர்வார்கள் கடவுள்ளிடம்போலும் கொய்து பத்தர் மலரும்புனலுங்கொடுதா வித்துதி செய்து மெய்தவத்தின் முயல்வாருயர் வானகமெய்தும் புகலூரே.’

என்பது காழியுண் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் தமிழ் மாலை.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக்கொண்டு ‘சிவனெனும் ஓசையல்ல தறையோவுலகிற் றிருநின்ற செம்மையுளதே’ என்று பாடிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்,

‘பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பும்புகலூர், மேவிய புண்ணியனே’

என்று சிவபெருமான் திருவடி நீழலை எய்திய திருத்தலம் திருப்புகலூர். இது முருகநாயனார் அவதாரத்தலம். இங்குள்ள திருக்கோயிலுள் வர்த்தமானீச்சரம் என்ற தலமும் உள்ளது. இத்தலத்தில் முருகநாயனார் புலரும் பொழுதின்முன்னெழுந்து புனித நீரில் மூழ்க அலகில் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடைகள் லமைத்து தனியிடத்திருந்து கோவைகளும் இண்டைச் சருக்கும் தாமமுடன் இணைக்கும் வாச மாலைகளும் நுண்டாதிறைக்கும் தொடையல்களும் சமைத்து அன்பி னொடுஞ் சாத்தி வாய்ந்த அர்ச்சனைகள் செய்து ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு நண்பருமாம் பெருமையுடையாராயினார்.

தொண்டர் தண்கயமூழ்கித்துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையும் கொண்டு கொண்டடிபரவிக் குறிப்பறி முருகன் செய்கோலம் கண்டுகண்டுகண்டுகுளிரக் களிபரந்தொளிமல்கு கள்ளார் வண்டுபண்ணசெயும் புகலூர் வர்த்த மானீச்சரத்தாரே

என்று பாராட்டப்பெற்ற திருமுருக நாயனார் இத்தலத்தில் சம்பந்தர், அப்பர், சிறுத்தொண்டர், நீலநக்கர் முதலிய பல சிவனடியார்களை வரவேற்று உபசரித்து மகிழ்ந்த மடமும், அப்பர் பெருமான் பெயரால் அமைந்த மடமும் தோன்ற ஆலய நிர்வாகக் குழுவினர் விரைவில் ஆவன செய்வார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் இத்தலத்துக்கு வந்து, ‘தம்மையே புகழ்ந்து இச்சைபேசினும்’ என்று துவங்கும் திருப்பதிகம் பாடிப் பரவிச் செங்

கல்லைப் பொன் கல்லாக்கிக் கொண்டதோடு புகலூர்ப் பெருமானைப் பாடும் புலவர்க்கு, 'இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்', அவர் இடர் கெடலுமாம் அம்மையே சிவலோகமும் ஆளலாம், யாதுமையுறவில்லையே என்று போற்றியுள்ளார்.

மூவராலும் பாடப்பெற்ற சிறப்பு வாய்ந்த தலம் திருப்புகலூர். மூர்த்திகள் இருவர் பாடல் பெற்றவர். கருத்தார்க்குழலி சமேத அக்கினீவசுரர், மனோன்மணி சமேத வர்த்தமானீச்சரர், பூதேசுவரர், பவிஷயேசுவரர், சிந்தாமணீஸ்வரர் ஆலயங்களும் பல லிங்கங்களும் பிரகாரத்தில் உள்ளன. தல விருகும் புன்னை. ஆலயத்தைச் சுற்றி அக்கினிதீர்த்தம் அழகாக அமைந்துள்ளது.

பக்தியும் செல்வமும் நிறைந்த தாசியொருத்தியின் உதவியால் அக்கினி தீர்த்தக் கரையில் உள்ள ஞானவிநாயகருடைய திருக்கோயில் முன்பு நெற்குன்றவாணர் என்ற புலவர் அந்தாதி நூலொன்றியற்றியுள்ளார்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த தலத்தைப் பற்றிய புராணம் எளிய இனிய தமிழ் நடையில் திரு. G. கலியாணம் பிள்ளையவர்களால் 1942-ம் ஆண்டு எழுதப் பெற்றது. 1948-ம் ஆண்டு இரண்டாவது பதிப்பு வெளியிடப் பெற்றது. இப்போதுள்ள ஆலய நிர்வாகக்குழுவின் நன்முயற்சியால் பல அரிய திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்றுச் சிறந்த முறையில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும். இந்நன்னூலில் பல புதிய பகுதிகளுடன் இந்நூல் மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருவது சாலப்பொருத்தமே. திரு. G. கலியாணம் பிள்ளையவர்கள் இப்போது அறநிலையப் பாதுகாப்புத்துறை அலுவலகத்தில் " திருக்கோயில் " என்ற

மாதப் பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பணிசெய்து வருகிறார். அவருடைய முதல் பதிப்பையே அடிப்படையாகக் கொண்டு சில திருத்தங்களுடனும் சிறப்பியல்புகளுடனும் அவரால் இந்த நூல் இப்போது எழுதப்பெற்றுள்ளது. அவருக்கும், ஆலய நிர்வாகக் குழுவினருக்கும் சைவ உலகம் பெரிதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சாமிதாதை சரணுகுமென்று தலைசாய்மினோ
பூமியெல்லாம் புகழ் செல்வ மல்கும் புகலூரையே.'

—சம்பந்தர்.

தொண்டராகித் தொழுதுமதிப்பவர்
புண்டரீகத்துளார் புகலூரரே.

—அப்பர்.

அ. உத்தண்டராமன்,

ஆணையாளர்,

அறநிலையப் பாதுகாப்புத்துறை, சென்னை.

24—6—1959.

பொருளடக்கம்

1. திருத்தல இருப்பிடம்
2. திருக்கோயில் அமைப்பு
3. தலப் பெயர்கள்
4. மூர்த்திகள்
5. தீர்த்தம்—தலவிருட்சம்
6. தலப் பெருமை
7. திருவிழாக்கள்
8. புராண வரலாறு
9. நெற்குன்றவாணர்—சிந்தாமணி
10. பதியைப் பற்றிய நூல்கள்
11. கல்வெட்டுக்கள்
12. சிற்ப ஓவியங்கள்
13. திருப்பணிகள்
14. ஆலய நிர்வாகம்

திரு இராமனதிச்சரம்

திருப்புகலூர்த் தேவாரம்

திருப்புகலூரந்தாதி

திருஇராமனதிச்சரத்தேவாரம்

கல்வெட்டறிக்கை

கலியாண சுந்தர்

அக்கிரிபகவான்

சென்னை

திருப்புகலூர்த் தலவரலாறு

1. திருத்தல இருப்பிடம்

தாது சூழும் குழல்மலையாள்
 தளிர்க்கை சூழும் திருமேனி
 மீது சூழும் புனற்கற்றை
 வேணி நம்பர் விரும்புபதி
 சோதி சூழும் மணிமௌலிச்
 சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்
 போது சூழும் தடஞ்சோலைப்
 பொய்கை சூழும் பூம்புகலூர்.

—சேக்கிழார் பெரியபுராணம்.

உலகத்திலுள்ள அனைத்துயிர்களும் உய்யும் வண்ணம் இறைவன் கொண்டருளிய திருக்கோலங்கள் பல. ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் இல்லாத பெருமானுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்கள் சூட்டி திருவுருவங்கள் அமைத்துக் கோயில்களில் எழுந்தருளப் பண்ணி வழிபடுகிறோம். எண்ணிறந்த திருக்கோயில்கள் நிறைந்தது தெய்வச் செந்தமிழ் நாடு. “வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா மலைத்

தலைய கடற்காவிரி புனல்பரந்து பொன் கொழிக்கும்”
 பொற்புடையது பொன்னி நாடென்னும் சோழநாடு. இவ்
 வள நாட்டில் பல பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள் திகழ்
 கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று திருப்புகலூர் என்னும்
 திருவூர். இத்தலம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் நன்னிலம்
 கோட்டத்தில் உள்ளது. தென் இருப்புப்பாதையில் மாய
 வரம் சந்திப்பிலிருந்து மாயவரம்—காரைக்குடி கிளைவழி
 பிரிகிறது. அக்கிளை வழியில் மாயவரமிருந்து பதினைந்து
 கல் தொலைவில் நன்னிலம் என்ற புகைவண்டி நிலையம்
 இருக்கிறது. திருப்புகலூர் செல்வதற்கு மோட்டார்
 வண்டிகள், குதிரை வண்டிகள், மாட்டு வண்டிகள்
 கிடைக்கும். நன்னிலத்திலிருந்து கிழக்கே நாகூர்ச் செல்
 லும் கற்சாலை ஒன்றுண்டு. அது முடிகொண்டான் என்ற
 ஆற்றின் வடகரையின் மேலேயே அழகாக அமைந்திருக்
 கிறது. அச்சாலையில் மூன்றரை கல் தொலைவு சென்று
 வடக்கே செல்லும் கிளைச் சாலையில் கால் கல் தூரம் சென்
 றால் திருப்புகலூரை அடையலாம். அக்கிளைச் சாலைப்
 பிரியுமிடத்தில் யாத்ரீகர்கள் தெரிந்து கொள்ளும்
 பொருட்டு திருப்புகலூர் அக்கினீசுவரர் கோயில்—அப்பர்
 முத்தி பெற்ற தலம் என்று பொறிக்கப்பெற்றிருக்கும் ஒரு
 பெருவாயில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

2. திருக்கோயில் அமைப்பு

திருக்கோயில் ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கி அமைந்
 திருக்கிறது. தொண்ணூறுஅடி உயரமுள்ள அற்புத
 சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ஐந்து நிலைக்கோபுர
 மொன்று கோயிலின் வாயிலை அழகு செய்கின்றது; அண்

மயில் பல வண்ணங்கள் தீட்டப்பெற்று மிக்க வனப்
 டன் வானுற நிமிர்ந்து கம்பீரத் தோற்றமளிக்கின்றது.
 காயிலின பரப்பு 73,125 சதுர அடி; கீழ்மேல் மதில்
 ளம் 325 அடி; தென்வடல் மதில் நீளம் 225 அடி.
 காயிலில் இரண்டு பிரகாரங்கள் உள்ளன. மதிலுக்கு
 வளியில் நாற்புறமும் நந்தவனம் இருக்கின்றது. அதற்கு
 ப்பர் நந்தவனம் என்று பெயர். கோயிலையும் நந்தவனத்
 தையும் சுற்றி நான்கு புறங்களிலும் நீர் நிறைந்த அகழ்
 ழ்ந்திருக்கிறது. அவ்வகழின் அகலம் சுமார் 130 அடி
 றுக்கும். கோயிலுக்குத் தென்கிழக்கு மூலையில் அகழின்
 ரு பாகம் தூர்க்கப்பட்டுக் கோயிலுக்குச் செல்வதற்கு
 ழியாக உள்ளது. முற்காலத்தில் கோயில் முழுமையும்
 கழ் சூழ்ந்திருந்ததென்பதற்குப் போதிய சான்றுகள்
 ள்ளன. அக்காலத்தே மக்கள் படகில் ஏறி அகழியைக்
 டந்து கோயிலுக்குட்சென்று இறைவனை வழிபட்டிருக்க
 வண்டும். பிற்காலத்தே கோயிலுக்கு எளிதில் நேரே
 சல்லும் பொருட்டு அகழின் ஒரு பகுதி தூர்க்கப்பட்டு
 ழியேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அகழ் சூழ்ந்த கோயில்
 ள் நம் நாட்டில் ஒரு சிலவே யுள்ளன. ஆதலின், இக்
 காயிலை அகழ் சூழ்ந்திருப்பது ஒரு தனிச் சிறப்பைத் தரு
 றது; கோயிலுக்கு அழகிய தோற்றத்தையும் அளிக்
 றது. இந்த அகழுக்குப் பாய்கால், வடிகால்களும் உள்
 ள்ளன. பாய்கால் ஏனங்குடி என்னும் ஊருக்கருகில் முடி
 நாண்டான் ஆற்றிலிருந்து ஒன்றரை கல் தொலைவு
 ன்து மேற்குப்புற அகழில் சேருகிறது. வடிகால் அகழின்
 டகிழக்கு மூலையில் தொடங்கி நேர் வடக்காக ஒரு கல்
 தொலைவு சென்று திருமலைராஜன் ஆற்றில் சேருகிறது.

3. தலப் பெயர்கள்

இப்போது இத்தலத்தின் வழங்கும் பெயர் திருப்புகலூர் என்பது. இப்பெயரே தேவாரம், பெரிய புராணம், இவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் முதலியவைகளில் காணப்படுகிறது. பிறவிக்கஞ்சிய உயிர்கள் வந்து புகலடைய (சரணடைய)த் தக்க ஊர் என்ற பொருளில் புகலூர் என்ற பெயர் வந்தது. “தன்னைச் சரணென்று தாளடைந்தேன்” என்ற அப்பர் திருவாக்கும், “சாமி தாதை சரணு மென்று தலை சாய்மினோ” என்ற சம்பந்தர் அருள் வாக்கும் இதற்கு ஆதரவு தருவன. இங்கெழுந்தருளிய இறைவனைத் தீக்கடவுள் வழிபட்டமையால் அக்கினீசம் என்ற பெயரும் உண்டு. மூலத்தானத்திலுள்ள சிவலிங்கத் திருமேனி சிறிது சாய்ந்திருப்பதால் கோணேசம் எனவும் பெயர் பெறும். புன்னைமரம் தலவிருட்சமான படியால் புன்னுகவனம் என்றும் சொல்லுவர். சரண்யபுரம், சரண்யபுரி, இரக்தாரண்யம் என்ற வடமொழிப் பெயர்களும் இத்தலத்திற்குள்ளன. திருப்புகலூர்க் கோயிலுக்குள்ளே வர்த்தமானீச்சரம் என்ற தனிச் சந்நிதியும் இருக்கிறது. அது பாடல் பெற்ற ஒருதலமாகக் கணக்கிடப்பட்டு, சம்பந்தர் திருப்பதிகம் ஒன்றும் அதற்குத் தனியே இருக்கிறது.

4. மூர்த்திகள்

திருப்புகலூருக்குள் நுழையும்போது தென்புறத்தகழின் தென்கரையில் விநாயகர் கோயில் முதலில் தென்படும். அங்குள்ள மூர்த்திக்கு ஞானவிநாயகர் என்று திரு

நாமம். நெற்குன்றவாணர் என்பவர் இயற்றிய திருபுகலூர் அந்தாதிக்குக் காப்புச் செய்யுள் இவ்விநாயகர் திருமுன்புதான் பாடினார் என்பது வரலாறு. இந்த கணபதியை வணங்கிய பின் வடக்கே சென்று மேற்கே திரும்பினால் இறைவன் சந்நிதியிருக்கிறது.

கிழக்கே நோக்கியுள்ள இராஜ கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் கொடிமரம், பலிபீடம், நந்தி இவைகள் உள்ளன. இவைகளையும் தாண்டி இரண்டாவது திருவாயில் வழியே சென்றால் திருப்புகலூர் நாதர் சந்நிதி இருக்கிறது. இறைவனின் திருநாமங்கள் அக்கினீசுவரர், அக்கினிபுரீசுவரர், சரண்யபுரீசர், புன்னாகநாதர், பிரத்தியட்ச வரதர், கோணப்பிரான் என்பன. புகலூர் தேவர், திருப்புகலூர் மகாதேவர், கோணற்பெருமாள் என்ற பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. “தொல்லை நீர்ப்புகலூர்க் கோணப்பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே” என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் குறிக்கிறார். இறைவன் திருமேனி சிறிது சாய்ந்திருப்பதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

அக்கினீசுவரர் சந்நிதிக்கு வடபால் வர்த்தமானீசுவரர் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. சந்நிதி கிழக்கு பார்த்தது. அதைப் பாடல் பெற்ற பதியாகத் தனியே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சம்பந்தருடைய பதிகம் ஒன்றும் இதற்குண்டு. வர்த்தாமானீசுவரர் சந்நிதியின் வலது புறத்தில் முருகநாயனார் திருவுருவம் இருக்கிறது. இடது பக்கம் தேவி தெற்கு முகமாக எழுந்தருளியுள்ளாள். இவ்விறைவிக்கு மனோன்மணி, வர்த்தாமானீசுவரி என்ற திருப்பெயர்கள் உண்டு. இந்த சந்நிதி மண்டபத்துக்குள்ளேயே கணபதி, முருகன், சண்டேசுவரர் இவர்கள் திருவுருவங்களும் உள்

ளன. திருவாரூர்—திருவாரூர் அரநெறி, திருமீயச்சூர்—
திருமீயச்சூர்—இளங்கோயில் என்று இரண்டு பாடல்
பெற்ற பதிகள் ஒரே கோயிலுக்குள் அமைந்திருப்பது
போல் திருப்புகலூர்க் கோயிலுக்குள் திருப்புகலூர், திருப்
புகலூர் வர்த்தமானீச்சரம் என்ற இரண்டு பாடல் பெற்ற
சிவத்தலங்கள் இருக்கின்றன. இதுவும் இத்தலத்திற்குத்
தனிச் சிறப்பைத் தருகிறது.

அக்கினிசுவரர் கர்ப்பக்கிரகத்துக்கு முன் மண்டபத்
துக்குத் தெற்கே சந்திரசேகரர் சந்நிதி இருக்கிறது. கிழக்கு
நோக்கியது. இந்த சந்நிதிக்கு நேர் எதிரில்தான் அக்கினி
பகவான் மேற்கு பார்க்க இருக்கிறார். இத்தலத்தில் சந்திர
சேகரர் சந்நிதி மிகவும் சிறப்புடையது.

உட்பிரகாரத்தை வலம் வரும்போது முதலில் காணப்
படுபவர் அக்கினிபகவான். அவர் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப்
பேறுபெற்றமையால் இறைவனுக்கே அக்கினிசுவரர்
என்று பெயர் ஏற்பட்டதாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது.
அக்கினிபகவான் திருவுருவத்தில் இரண்டு முகங்கள், ஏழு
சுடர்கள், மூன்று பாதங்கள், ஏழுகைகள் காணப்படுகின்
றன. கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாவில்,

திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்

திருமகன் மருமகன் தாயாம்

மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்

மலையுடை யரையர்தம் பாவை

தருமலி வளனஞ் சிவபுரன் தோழன்

தனபதி சாட்டியக் குடியார்

இருமுகங் கழல்மூன் றேழுகைத் தலமேழ்

இருக்கையி லிருந்தா சனுக்கே

என்று அழல்வடிவான இறைவனைப் பாடியிருப்பது இக் கோயில் அக்கினி பகவான் திருவுருவத்தைக் காணும்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

தென் கிழக்கு மூலையில் நால்வர், பாணசுரன் திருவுருவங்கள் வடக்கு நோக்கி யிருக்கின்றன. உட்பிரகாரம் தென் திருமாளிகைப் பத்தியில் அறுபத்து மூவர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். ஜமதக்கினி பூசித்த லிங்கமும் அங்கிருக்கின்றது.

இப்பிரகாரத்தின் தென் மேற்கில் அகோரலிங்கமும், பூதேசுவரரும் தனித்தனிக் கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ளனர். அக்கினிசுவரர் கர்ப்பக்கிரகத்தின் தென் சுவரின் வெளிப்புறத்தில் அகஸ்தியர், நடராஜர், கணபதி, தட்சணமூர்த்தி இவர்களின் அழகிய திருவுருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன; மேல்புறம் இலிங்ககோற்பவரும், வடபுறம் அஷ்டபுஜதுர்க்கை, பிரமன், கௌரிலீலாவிநோதர் இவர்களின் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கௌரிலீலை என்ற பார்வதி பரமசிவ உருவங்கள் மிக்க அற்புதச் சிற்பவேலைப் பாட்டுடன் திகழ்கின்றன. வர்த்தமானிசுவரர் கர்ப்பக்கிரக வடபுறச் சுவரின் பக்கம் சதுர்புஜதுர்க்காம்பிகை எழுந்தருளியிருக்கிறாள். உள் பிரகாரம் மேற்குத் திருமாளிகைப் பத்தியில் தென் கோடியில் வாதாபிகணபதி காட்சியளிக்கிறார். அதற்கும் வடபால் அப்பர் சுவாமிகள் மூலவர் - உற்சவர்களும், அப்பூதியடிகளும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

இன்னும் அதே பத்தியில் வரிசையாக, ததீசி முனிவர் பூசித்தலிங்கம், பராசரர் பூசித்தலிங்கம், பிருகுமுனிவர் பூசித்தலிங்கம், சுப்பிரமணியர், சுப்பிரமணியர் பூசித்தலிங்கம், புலஸ்தியர் பூசித்தலிங்கம், ஜாபாலி பூசித்தலிங்

கம், மகாலட்சுமி இவர்களுடைய சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. எல்லாம் கிழக்குப் பார்த்தவை.

உள் பிரகாரத்து வடக்குத் திருமாளிகைப் பத்தியின் மேல் கடைசியில் சனிசுவுரரும் நளனும் கோயில் கொண்டு இருக்கின்றனர். இவர்களுக்குக் கீழ்புறம் அன்னபூரணியும், சரசுவதியும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அருகில் நவக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன. மற்ற கோயில்களில் உள்ள நவக்கிரகங்கள் பல திசைகளை நோக்கியிருக்கும். ஆனால் இக்கோயிலில் ட போல் இரண்டு வரிசைகளில் நிற்கின்றன. தென் வடலாக—சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன் இந் நால்வர்கள் கிழக்கு நோக்கியும், மேற்கிருந்து கிழக்காக—வியாழன், சுக்கிரன், சனி, இராகு, கேது, இவர்கள் தென்முகம் நோக்கியும் நிற்கின்றனர். மிகவும் பழங்கால விக்கிரகங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

அதே திருமாளிகைப் பத்தியில் காசிவிசுவநாதர், திரிமுகாசுரன், காலசம்மாரமூர்த்தி இவர்களின் உருவங்கள் தெற்கு நோக்கியுள்ளன, திரிமுகாசுரனுக்கு மனிதன், பறவை, பன்றி என்ற மூன்று முகங்கள் இருக்கின்றன. திரிமுகாசுரன், பன்றி முகத்தால் நீரும், பறவை முகத்தால் மலரும் கொண்டு வந்து, மனித முகத்தால் இறைவனை வழிபட்டான். மற்ற நேரங்களில் அடியார்களைத் துன்புறுத்தினான். கந்தமாதன் முனிவர் இங்கே தவம் செய்து கொண்டிருப்பவரைக் கொல்லப்போனான். இறைவன் அவனைக் கொன்றார். சிவபெருமானை அவன் வழிபட்ட புண்ணியத்தின் பயனாக அவன் புன்னைமரம் ஆனான். பறவை, பன்றி, மனிதன் இவை முறையே மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்றையும், அப்படித் திரிகரணசுத்தியோடு

இறைவனை வணங்கவேண்டும் என்பதையும் குறிக்கும் என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

புன்னை மரமே இத்தலத்தின் விருட்சம். அது வடக்கு உள் பிரகாரத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு எதிரில் பவிஷ் யேசுவர் சந்நிதி மேற்கு நோக்கியிருக்கிறது. அதே பிரகாரத்தில் சண்டேசுவர், வாமதேவர் பூசித்தலிங்கம் இந்த சந்நிதிகளும் இருக்கின்றன. உள் பிரகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் நடராஜர், சிவகாமசுந்தரி சந்நிதியும், திருமுறைக்கோயிலும் உள்ளன. இதற்கு அருகில் மேற்கு நோக்கி சூரியபகவானும், பைரவரும் எழுந்தருளியுள்ளார்கள்.

உட்பிரகாரத்தை வலம் வந்த பின் உள் கோபுரவாயில் வழியாக வெளிப் பிரகாரத்திற்கு வருகிறோம். அக் கோபுரத்தின் கீழுள்ள குடைவறையில் அதிகாரந்தியும், அவர் தேவியான ஜ்வாலாகேசியும் காட்சியளிக்கின்றனர்.

வெளிப் பிரகாரத்தில் நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம் இவைகளின் வடபுறம் அம்பிகை சந்நிதி இருக்கிறது. கருந்தாழ்குழலி, கருந்தார்க்குழலி, சூளிகாம்பாள் என்பவை தேவியின் திருநாமங்கள். அம்பாள் சந்நிதிக்குத் தெற்கே பதினாறுகால் வசந்த மண்டபம் இருக்கிறது. அதில் திருவிழாக் காலங்களில் உற்சவ மூர்த்திகளை எழுந்தருளச் செய்கிறார்கள்.

வெளிப் பிரகாரத்தின் தென் கிழக்கு மூலையிலுள்ள மடைப் பள்ளிக்கு மேற்கே சிந்தாமணீசுவர் சந்நிதி கிழக்கு நோக்கி யிருக்கிறது. இக்கோயில் சிந்தாமணி என்னும் பொது மாதா கட்டியதாகக் கூறப்படுகிறது. அதே பிரகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் விஷ்ணு பூசித்தலிங்கம், நித்தனகணபதி இவர்களின் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

வடகிழக்கு மூலையில் யாகசாலையிருக்கிறது. அதன் கீழ்ப்புற மதில் சுவரில் அப்பர் பெருமான் சிவலிங்கத்தில் இரண்டறக் கலக்கும் காட்சியும், சம்பந்தர், சுந்தரர் மாணிக்க வாசகர், முருகநாயனார் திருவுருவங்களும், அக் கிணிபகவான், ஆதிசேடன் இவர்களின் உருவங்களையும் காணலாம். அப்பர் பெருமானைச் சிவபெருமான் ஒரு சிங்க ரூபமாக வந்து விழுங்குவது போன்ற உருவம்கிழக்கு மதில் சுவர்க்கல்லில் முன்னே செதுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய கடைசி திருத்தாண்டகச் செய்யுள் ஒன்றில் 'சிங்கமே உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்' என்பதை அதற்கு ஆதாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. வாசீபப் பெருந்தகையார் 'புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்', 'போரேறே உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்', 'புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்' என்று கூறியது போல் 'சிங்கமே உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்' என்று கூறினாரேயன்றி சிங்கமாக வந்து விழுங்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்ததாகப் பொருள் கொள்வதற்குக் கொஞ்சமும் இடமில்லை. இந்த தவறான கொள்கைக்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை. வரலாற்றுக் கருவூலமான சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணத்தில் "நண்ணரியசிவானந்த ஞானவடிவேயாகி அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்ட அரசு அமர்ந்திருந்தார்" என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே சிங்க உருவம் அகற்றப்பட்டு, இப்போது மதிற்சுவரில் அதே இடத்தில் அப்பர் சுவாமிகள் சிவலிங்கத்துடன் இரண்டறக் கலக்கும் காட்சி உருவமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், சித்திரைச் சதயத்தில் திருவிழாவில் கோணப் பி ராணைச் சிங்கம் போல் அலங்கரித்து விளக்குகளை யெல்

லாம் அணைத்துவிட்டு இருள் மயமாக்கி அப்பர் சுவாமிகளை இறைவனிடம் சேர்க்கும் வழக்கமும் இத்தலத்திலிருந்தது. இப்போது அப்படிச் செய்வதை மாற்றி அப்பர்சுவாமிகளை விளக்குகள் ஒளிவிட்டு நன்றாகப் பிரகாசிக்க சிவலிங்க மூர்த்தியுடன் ஜோதியாய்க் கலக்கும்படி விழா நடத்தப்படுகிறது. இதுவே சரியான ஆதரபூர்வமான முறை.

கீழ்ப்பிரகாரத்தில் சண்டிகேசுவரி, பாரத்துவாஜர் பூசித்த இலிங்கம் இந்த இரண்டு சந்நிதிகளும் இருக்கின்றன. அம்பிகை கோயிலை யொட்டி கிழக்கே பள்ளியறை இருக்கிறது.

கோயில், அகழ் இவைகளுக்கும் வெளியே பார்க்க வேண்டியது சித்தர் கோயில், இது தென்புறம் மேல்புறம் அகழ்கூடும் மூலையில் அகழின் கரையில் அமைந்திருக்கிறது. கோயிலில் இலிங்க மூர்த்தியும், எதிரில் நந்தியும் இருக்கின்றன. கர்ப்பக் கிரகத்தின் உட்புறச் சுவரில் இலிங்கத்தின் பின்னால் உமாபாகர் சதை உருவில் காணப்படுகிறார். பதினெண் சித்தர்களும் இங்கு சிவபெருமானை வழிப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

5. தீர்த்தம்-தலவிருட்சம்

கோயிலைச் சுற்றி அழகாக இருக்கும் திருக்குளத்தை அக்கினிதீர்த்தம் என்றும், பாணதீர்த்தம் என்றும் சொல்லுகின்றனர். அக்கினிபகவான் நான்கு மூலையுள்ளதாகத் தீர்த்தம் தோண்டி அதன் நடுவே இருந்து தவம் கிடந்ததால் அக்கினிதீர்த்தம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதென்பர்.

பாணாசுரன் தன் தாய்க்காக இத்தலத்திலுள்ள சுயம்புலிங் கத்தை எடுத்துப் போக அசைத்துப் பார்த்ததாகவும், அது முடியாமற் போனபடியால் நாற்புறமும் தோண்டிய போது உண்டான தீர்த்தமே பாணதீர்த்தம் என்று வழங் குவதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவ்விருவகைப்பட்ட செய்தி களும் வடமொழித்தல மான்மியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது.

“தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புகலூர்”, என்று அப்பர் சுவாமிகளும், “பொய்கை சூழ்ந்த புகலூர்” “பொங்குதண் புனல்கூழ்ந்து போதணி பொழிற் புகலூர்” என்று சம்பந்தப் பெருந்தகையாரும், “பொய்கை சூழ்ந்த பூம்புகலூர்”, “பூவிற்பொலி பொய்கைசூழ் புகலூர்” என்று சேக்கிழாரடிகளும் கூறியிருப்பது கோயிலைச்சுற்றி யுள்ள தீர்த்தத்திற்கே சிறப்பாகக் கொள்ளலாம் போலும். கல்வெட்டுக்களிலும் இதற்கு ஆதரவு இருக்கிறது.

இத்தலத்தின் விருட்சம் புன்னைமரம். அது கோயி லின் வடக்கு உள்பிரகாரத்தில் இருக்கிறது. இத்தலத் துத் தேவாரப் பதிகங்களில் “புன்னைப் பொழிற்புகலூர்”, “புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங்கும் புகலூர்” என்று காணக்கிடக்கின்றது. “புன்னாக மணங் கமழும் பூம்புக லூர்” என்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது. திரிமுகா சுரனே புன்னைமரம் ஆனான் என்ற செய்தி முன்னரே கூறப்பட்டது. புன்னாகவனம் என்பது இத்தலத்திற்கு ஒரு பெயராய் அமைந்திருப்பதும் இங்கு குறிக்கத்தக்கது.

6. தலப்பெருமை

திருப்புகலூர்த் திருத்தலம் பலவகையிலும் பெருமை படைத்தது. கோயிலைச் சுற்றி அழகிய அகழ் குழந்திருப்பது ஒரு தனிச் சிறப்புடையது. கோயிலுக்குள்ளே இரண்டு மூலத்தானங்கள் இருப்பதும், இவ்விரண்டும் தனித்தலங்களாக எண்ணப்பட்டுத் தனித்தனி தேவாரப் பதிகங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதும் இதன் மகிமையை விளக்குகின்றது. பதினெண் சித்தர்களும் இங்கு இறைவனை வழிபட்டதாகச் சொல்லப்படுவதும் மேலும் இதன் மகத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அப்பர் பெருமான் தம் வாழ்நாட்களின் கடைசி காலத்தில் இங்கு உழவாரத் திருப்பணி செய்து வந்தார் என்பதும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான முருக நாயனார் இங்கு அவதரித்து இறைவனுக்குப் பூத்தொண்டு புரிந்து வந்தார் என்பதும் இத்தலத்தின் மேம்பாட்டை விளக்கி நிற்கின்றன. அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்ற மூவரும் இங்கு தங்கி தேவாரம் பாடியுள்ளனர். சென்ற காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற மூன்று காலங்களுக்கும் முறையே உரிமைப்பாடுடைய பூத, பெளடிய, வர்த்தமானலிங்கங்கள் காலவரிசையிலும் கோயில்கள் கொண்டிருப்பதும் குறிக்கத்தக்கது.

“பொன்னிலங்கு மணிமாளிகை மேல் மதி தோயும் புகலூர்,” “பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில் புகலூர்” என்று சம்பந்தரும் சேக்கிழாரும் போற்றிப் புகழ்ந்திருப்பது இத்தலத்தின் பெருமையை இனிது விளக்குகின்றது. அப்பமூர்த்திகள் ஈண்டு பலகாலம் தங்கிப் பல பதிகங்கள் பாடி, செயற்கரிய அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி சிவபெரு

மான் திருவடிப் பேறெய்தியதும், முருகநாயனார் இப்பதியில் அவதரித்து எம்பெருமானுக்குப் பூத்தொண்டு புரிந்ததும், அவர் மடத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சிறுத்தொண்டர், திருநீலநக்கர் முதலியோர் வந்து உடனுறைந்ததும், பொன் வேண்டும் விருப்புடைய சுந்தரர்க்காகச் செங்கற்களை இறைவன் பொன்கற்களாக அருள் செய்ததும் ஆன நிகழ்ச்சிகள் இத்தலத்திற்கு மிக்க சிறப்புச் செய்வனவாகும்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்: திருஞான சம்பந்தர் முருகநாயனார் மடத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது அப்பர் திருவாரூரில் திருவாதிரை விழாக் கண்டு மகிழ்ந்து அங்கிருந்து திருப்புகலூருக்கு வந்தார். புகலியர்கோன் அடியார் குழாத்துடன் சென்று அவரை எதிர்கொண்டழைத்து வந்து “ஆரூரில் கண்ட சிறப்பை வகுத்துரைப்பீராக” என்று சொன்னார். வாசீசரும் “முத்துவிதானம் மணிப் பொற்கவரி” என்று தொடங்கும் திருவாரூர்த் திருவாதிரைப் பதிகத்தை ஓதியருளினார். அது கேட்ட காழிப்பிரானும் திருவாரூர் சென்று வணங்கி மீண்டும் திருப்புகலூருக்கு வந்தார். திருநீலநக்கரும், சிறுத்தொண்டரும் திருப்புகலூர்வர யாவரும் முருக நாயனார் திருமடத்தில் தங்கி, திருப்பதிகச் செந்தமிழின் திறத்தையும், அடியார் பெருமையையும் பாராட்டித் தம்முள் அளவளாவி மகிழ்ந்தனர். அப்பர் பெருமான் அங்கிருந்து நீங்கிப் பல பதிகளைத் தரிசித்து விட்டுக் கடைசியாகத் திருப்புகலூர்க்கே வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது, நின்ற திருத்தாண்டகம், நீடு திருத்தாண்டகம், திருப்பதிகள் கூறுந் திருத்தாண்டகம், திருநேரிசை, ஆரூயர் விருத்தம், தசபுராணம், பாவநாசப் பதிகம் முதலியவற்றைத் திருவாய்மலந்தருளினார். தாண்

த வேந்தரின் உழவாரத் திருத்தொண்டை உல
க்கு உணர்த்தும் பொருட்டு அவர் பணி செய்யும்
மெங்கும் பொன்னும் மணியும் நிறைந்து விளங்கும்
இறைவன் திருவுளங் கொண்டார். ஆளுடைய
ரசர் ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் நிலையிலி
ந்து, அவற்றையும் பருக்கைக் கற்களையும் ஒரு தன்மை
னவாகவே கருதி இருவகைக் கற்களையும் வாரிப் பொய்
தயில் எறிந்தார். இதைச் சேக்கிழார்,

செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க ஆங்கெவையும்
ம்பர்பிரான் திருமுன்றில் உருள்பருக்கை யுடன் ஒக்க
ம்பெருமான் வாகீசர் உழவாரத் தினிலேந்தி
ம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியினிற் புகளறிந்தார்
ன்று வெகுநயம் படக் கூறியுள்ளார். பின்னர் தெய்வ
னார் அவர்முன் தோன்றி ஆடிப்பாடி மையல் விளைக்க
பன்றனர். அரம்பையர் வருகையை,

புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்பு கலூர்நாயகனார் திருவருளால்
வில்லோடு நுதல்மடவார் விசம்பூடு வந்திழிந்தார்
ன்ற சேக்கிழார் வாக்கால்தான் கூறமுடியும். இறைவன்
நவடி யொன்றை மட்டுமே எண்ணியவாறு தாம் செய்
ன்ற பணியிலே தலைநின்றார். இதையும் குன்றை முனி
திருவாக்காலேயே கண்டு இன்புறலாம்.

த்தன்மை அரம்பையர்கள் எவ்விதமும் செயல்புரிய
த்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா அன்புருகும்
மய்த்தன்மை உணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தம்
த்தநிலை திரியாது செய்பணியின் தலைநின்றார்.

தம்மிடம் அரமகளிர்க்குச் செயலில்லை என்பதை “பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலில்” என்று தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் பாடிக் குறிப்பித்தார். அவ்வளவில் அரம்பையர் அவரைத் தொழுது அகன்றனர். வாக்கின் மன்னவர் இன்னும் சிலகாலம் இங்கேயிருந்து பல திரு விருத்தங்கள் பாடியருளினர். ஒரு சித்திரைத் திங்கள் சதய நன்னாளிலே, “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனே” என்ற தொடக்கத்துத் திருத்தாண்டகம் முதலாகப் பத்துப் பாடல்களிலும் “உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே” என்று சொல்லி எய்துதற்கரிய சிவானந்த ஞானவடிவாகி இறைவன் திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்தனர். இதை,

மண்முதலாம் உலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப் புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்புகன்று நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅர சமர்ந்திருந்தார்

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பாடியருளியிருக்கிறார். அவர் பாடியுள்ள திருத்தொண்டர்புராணத்தில் அப்பரடிகளுக்கு மாத்திரம் அவர் முத்திபெற்ற நாளைக் கூறியிருக்கிறார். ‘பெருமகிழ்ச்சி தானிறைந்த சித்திரையிற் சதய மாந்திருநாளில்’ என்பது அவர் திருவாக்கு. வேறு எந்த நாயனாருக்கும் திருநட்சத்திரம் அவர் கூறவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முகநாயனார்: இந்த நாயனார் திருப்புகலூரில் அவதரித்த அந்தணப் பெரியார்; சிவபெருமான் “சேவடிக்கீழ் ஊனமின்றி நிறை அன்பால் உருகுமனத்தார்”; பொழுது புலருமுன் எழுந்து, புனித நீராடி, பல மலர்கள் கொய்து.

அவற்றைக் கோவை, தாமம், மாலை, கண்ணி, பிணையல், தொடையல் முதலிய பலவகையாகக் கட்டி நாள் தோறும் எம்பெருமானுக்குச் சாத்தும் திருத்தொண்டை மேற்கொண்டிருந்தார். இவர் திருமடத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சிறுத்தொண்டர், திருநீலநக்கர் முதலியோர் எழுந்தருளியிருந்து உடனுறைவின் பயன் பெற்றனர். இவர் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் சம்பந்தருடன் சோதியிற் கலந்தனர். முருகநாயனார் வர்த்தமானீசுவரரை ஆன்மா மூர்த்தியாகக் கொண்டு பூப்பணிவிடையும் பூசையும் புரிந்து வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர். இவர் திருவுருவம் வர்த்தமானீசுவரர் சந்நிதியில் இருக்கிறது. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய வர்த்தமானீச்சரத் திருப்பதிகத்தில், “தொண்டர் தண்கயம் மூழ்கித் துணையலும் சாந்தமும் புகையும் கொண்டு கொண்டு அடிபரவிக் குறிப்பறி முருகன் செய்கோலம்” என்றும், “மூசுவண்டறை கொன்றை முருகன் முப்போதுஞ் செய்முடிமேல் வாசமாமலுடையார் வர்த்தமானீச்சரத்தாரே” என்றும் இந்நாயனார் திருப்பள்ளித்தாமத் தொண்டைச் சிறப்பித்துக்கூறியிருக்கின்றார்.

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் : திருவாரூரில் பங்குனி உத்தரத் திருநாள் வந்தது. அவ்விழாவில் செலவிற்காகப் பரவையார்க்குப் பொன் கொடுக்க வேண்டியிருந்தமையின் அதற்காகச் சுந்தரர் திருப்புகலூர் வந்தார். வந்து இறைவனைத் தொழுதபின் கோயிலில் திருப்பணிக்காக வைத்திருந்த செங்கற்களைக் கொண்டு வரச்செய்து அவற்றைத் தலையணையாக வைத்துத் துயில் கொண்டார். விழித் தெழுந்தபோது செங்கற்கள் பொன்கற்களாகியிருந்ததைக் கண்டார். “வெற்றிவிடையார் அருளாலே வேமண்கல்லே விரிசுடர்ச் செம்பொன்திண் கல்லாயின”

என்று இந்நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார் போற்றுகின்றார். சுந்தரர் இறைவன் திருவருளை வியந்து “தம்மையே புகழ்ந்து இச்சைபேசினும்” என்று தொடங்கும் பாசுர முதலாக ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

7. திருவிழாக்கள்

சித்திரை மாதச் சதயத்தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்ட அப்பர் சுவாமிகள் திருவிழா வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. அவர் வரலாறு முழுவதும் அவ் விழாவில் கீழ்க் காணுமாறு கொண்டாடப் பெறுகின்றது:—

முதல் நாள் : திருவதிகை வீரட்டானேசுவரக் “கூற்றாயினவாறு” என்னும் திருப்பதிகம் ஒதி அப்பர் தமக்குற்ற குலேநோயை நீக்கிக் கொண்ட வரலாறு.

இரண்டாம் நாள் : அரசன் ஏவலால் அப்பர் திருநீற்றறையுள் இடப்பட அங்கு “மாசில் வீணையும்” என்னும் பதிகம் பாடித் துன்புறுது இனிது வீற்றிருந்த வரலாறு.

மூன்றாம் நாள் : விஷங்கலந்த சோறு கொடுக்கப்பட்டதை யுண்டும், தம்மைக் கொல்ல வந்த யானையை “சுண்ணவெண்” என்ற பதிகம் பாடித் தடுத்தும் அப்பர் தீங்குறுதிருந்த வரலாறு.

நான்காம் நாள் : கல்லில் பிணைத்துக் கடலில் போட “சொற்றுணை வேதியன்” என்ற பதிகமோதி அக் கல்லே தெப்பமாகக் கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூரில் கரையேறிய வரலாறு. தெப்பத்தில் அப்பர் சுவாமிகளை எழுந்தருளச் செய்து அகழ் சுற்றிக் கொண்டு வரப்படுகிறது. தெப்ப விழா பல ஆண்டுகளாக நின்றுபோயிருந்து இவ்வாண்டு நடைபெற்றது.

ஐந்தாம் நாள் : திருப்பெண்ணாகடத்தில் “பொன்னார் திருவடிக்கு” என்ற திருப்பதிகம் பாடி, தமது திருத்தோட்களில் சூலக் குறியும் இடபக் குறியும் பெற்றுக் கொண்ட வரலாறு.

ஆறாம் நாள் : திருச்சத்திமுற்றத்தில் “கோவாய் முடுகியடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன் முன் பூவாரடிச் சுவடென் மேற் பொறித்துவை” என்று வேண்டியபடி திருநல்லூரில் சிவபெருமானது திருவடி தீட்சைபெற்ற வரலாறு.

ஏழாம் நாள் : (காலை) - திங்களுரில் விஷம் தீண்டி இறந்த அப்பூதியடிகள் குமாரரை “ஒன்று கொலாம்” என்ற பதிகம்பாடி உயிர்ப்பித்த வரலாறு. (இரவு) - திருப்பழனம் தரிசித்து, ‘சொன்மாலை பயில்கின்ற’ என்ற பதிகத்தில் அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித்த வரலாறு.

எட்டாம் நாள் : (காலை) - திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம் தீரப் படிக்காசுப் பெற்ற வரலாறு. (இரவு) - திருமறைக்காட்டில் ‘பண்ணினோர் மொழியாள்’ என்னும் பதிகம்பாடி மறைக்கதவம் திறப்பித்ததும், திருவாய்மூரில் விருடபாருடராய்க் காட்சி பெற்றதுமான வரலாறுகள்.

ஒன்பதாம் நாள் : (காலை) - திருப்பழையாறை வடதளியில் மறைக்கப்பட்டிருந்த சிவலிங்கத்தை ‘தலையெலாம்’ என்ற பதிகம் பாடித் துதித்த வரலாறு.

(இரவு) - அப்பர் கைலையில் ஒரு குளத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் ஒரு பொய்கையில் எழுந்து கைலாயக் காட்சி பெற்ற வரலாறு. சுவாமி இடபவாகனாருடராய் எழுந்தருளல்.

பத்தாம் நாள் : (காலை) திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லும் வழியில் சிவபெருமான் அந்தணராய்த் தோன்றிக் கொடுத்தருளிய கட்டமுதுண்ட வரலாறு.

(மாலை)—(i) உழவாரப் பணிசெய்யும் இடமெங்கும் பொன்னும் நவமணியுமாயிருக்க அவைகளைப் பருக்கைக் கற்களோடு பொய்கையில் எறிந்த வரலாறு.

(ii) அரம்பையர்கள் அவர்முன் ஆடல் பாடல் செய்ய, “பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலில்” என்ற பதிகம் பாடி அவர்கள் மனநிலை சோரச் செய்த வரலாறு.

(இரவு) அப்பர்சுவாமிகளை புஷ்பவிமானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, வீதிவலம் வந்து, “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ” என்ற பதிகம்பாடி, பிரகாரம் சுற்றிவந்து உள்ளே மூலத்தானத்திலுள்ள சிவலிங்கத்துடன் ஜோதியாய் இரண்டறக் கலத்தல். இது சதயம் இரவு 4 மணிக்குமேல் 5 மணிக்குள் நடைபெறும்.

வைகாசி : மாதத்தில் பருவத்தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்டு பஞ்சமூர்த்திகளுக்குப் பிரமோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. புக லூ ர் நாத ர் சந்திரசேகரராய்த் தோன்றி அக்கினி பகவானுக்குக் காட்சி கொடுத்த வரலாற்றை முன்னிட்டு சந்திரசேகர சுவாமிக்கு இவ்வுற்சவத்தில் ஐந்தாம் நாள் வசந்தோற்சவமும், ஒன்பதாம் நாள் தேர்த்திருவிழாவும், பத்தாம் நாள் பக்த காட்சி உற்சவமும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

மற்ற மாதங்களிலும் சிவாலயங்களில் நடைபெற வேண்டிய விழாக்களும் கீழ்க்காணுமாறு குறைவற நிகழ்கின்றன :—

ஆடி : பதினெட்டாம் பெருக்கு, ஆடிப்பூரம் இரண்டுக்கும் அம்பாள் முடிக்கொண்டானுற்றுக்குச் சென்று தீர்த்தம் கொடுத்தல்.

ஆவணி : விநாயகசதுர்த்தி விழா நடைபெறும்.
ஆவணி மூலத்தன்று சுவாமி ஆற்று எழுந்தருளி பிட்டுக்கு
மண்சுமந்த ஐதீகம் நடத்தல்,

புரட்டாசி : நவராத்திரியில் அம்பாள் கொலுவிருத்
தல்.

ஐப்பசி : கந்த சஷ்டி ஆறு நாட்களிலும் குரசம்
மாரம் உள்பட நடைபெறும்.

கார்த்திகை : சோம வாரந்தோறும் விழா நடை
பெறும். கார்த்திகைத் தீப விழாவும் சிறப்பாக நடை
பெறும்.

மார்கழி : திருவாதிரையில் நடராஜப் பெருமான்
விழாக் கொண்டருளுவர்.

தை : தைப் பூசத்தன்று காலை 5-மணிக்குச்
சுவாமி புறப்பட்டு அண்ணா மண்டபம், குருவாடி, கூத்த
பட்டர்தோப்பு, போலகம், சரண்யபுரம், புறக்குடி
முதலிய ஊர்கள் வழியாக அரிசிலாற்றங் கரைக்குச்
சென்று உத்தரவாகினி தீர்த்த கட்டத்தில் இடபவாகன
ரூடராய்த் தீர்த்தம் கொடுத்து இரவு திரும்பி திருப்புக
லாருக்கு எழுந்தளல்.

மாசி : மகாசிவராத்திரியில் நாலுகால பூசையும் நடை
பெறும்.

இவையன்றி நடராஜப் பெருமானுக்கு ஆண்டில்
ஆறு அபிடேகங்களும் நடைபெறுகின்றன. மாதப் பிர
தோஷம் இரண்டு, மாதச் சதுர்த்தி இவை காரைக்குடி
தனவணிகர்கள் நடத்துகிறார்கள், நாள்தோறும் ஆறு
கால பூசை செவ்வனே செய்யப்படுகின்றன. திருவிழாக்

கள், நித்திய பூசை முதலியவற்றிற்கெல்லாம் கோயிற் சொத்து வருமானத்திலிருந்தே செலவு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

8. புராண வரலாறு

திருப்புகலூருக்குத் தமிழ் மொழியில் தலபுராணம் ஒன்றுமில்லை. தஞ்சாவூர் அரண்மனை கலைமகள் நூல் நிலையத்தில் ஏட்டுப் பிரதியாக வடமொழியில் சரணம் புரமாஹாத்மயம் என்ற நூல் ஒன்றிருக்கின்றது. அது ஆக்னேய மகாபுராணத்தில், ஸ்தான வைபவ காண்டத்தில், உத்தர பாகத்தில் 180 முதல் 188 முடிய ஒன்பது அத்தியாயங்களில் பிரமதேவர் நாரத முனிவருக்குச் சொல்லியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுருக்கம் கீழே காண்க.

180 முதல் அத்தியாயம் : அக்கினி பகவான் தான் எதையும் புசிக்கிறவன் என்ற நிந்தைதீர, புகலூரை அடைந்து நாற்புறங்களிலும் தீர்த்தம் தோண்டி நடுவே இருந்து தவம் செய்ய இறைவன் காட்சி தந்தருளினன். அக்கினி பகவான் தோண்டியதால் அக்கினி தீர்த்தம் என்றும், அவனால் வணங்கப்பட்டமையின் சிவபெருமானுக்கு அக்கினீசுவரர் என்ற திருநாமம் ஏற்பட்ட தென்றும், இறைவன் புன்னை மரத்தடியில் எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அவருக்குப் புன்னாகநாதர் என்ற திருப்பெயரும் உண்டாயிற்று என்றும் கூறுவர்.

181 இரண்டாம் அத்தியாயம் : அக்கினி பகவான் தவம் செய்யும் போது சொன்ன தோத்திரத்தின் விவரம்.

இறைவனுடைய எல்லா குணங்களையும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

182 முன்ருவது அத்தியாயம்: வாதாபி, வில்வலன் என்ற இரண்டு அசுரர்கள் எல்லோரையும் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். தேவர்கள் திருப்புகலூரில் வந்து தங்கினார்கள். அகஸ்தியர் அவ்விரு அசுரர்களையும் ஒழித்தார். தேவர்களுக்குப் புகலிடமாக இருந்ததால் சரண்புரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

183 நான்காம் அத்தியாயம்: சரண்புரத்தில் இரக்தன் என்ற அசுரன் இருந்தான். அவன் எல்லோரையும் துன்புறுத்தினான். ஆனால் சிவபூசை வழுவாது செய்துவந்தான். கடைசியில் கேசி என்ற மற்றொரு அசுரனால் கொல்லப்பட்டான். இரக்தன் என்பவன் வழிபட்டபடியால் இரக்தாரணயம் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

184 ஐந்தாம் அத்தியாயம்: பாணாசுரனின் தாயான கும்பிலை என்பவள் நாள்தோறும் ஆயிரம் இலிங்கங்களைப் பூசிப்பதென்ற விரத மேற்கொண்டவள். மகளைப் பார்த்து, சுயம்பு லிங்கங்களைத் தேடிக் கொண்டு வரும்படி சொன்னாள். தாய் சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு சுயம்பு லிங்கங்களைக் கொண்டு வந்து தாயார் பூசை புரிந்த பின் பழைய இடத்திற் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து வருவானாள். ஒரு சமயம் சரண்புரமடைந்து இலிங்கத்தைத் தன் ஆயிரம் கைகளாலும் அசைத்துப் பார்த்தும் முடியவில்லை. நான்கு பக்கங்களிலும் தோண்டினாள் அப்படியும் கூடவில்லை. முயற்சியில் தோல்வியுற்ற பாணாசுரன் தன் தலையை வெட்டிப் பலியிட எத்தனித்தான். இறைவன் தோன்றி அதைத் தடுத்து, அவன் வேண்டு கோளுக்கிரங்கி, அவன்

னுடையதாயின் பூசையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அறி குறியாக சிறிது வடபுறம் சாய்ந்தார்.

185 ஆருவது அத்தியாயம் : வியாசர் - பவிஷ்யேசுவரர் என்ற இலிங்கத்தையும், ஐமதக்கினி - வர்த்தமானேசுவரர் என்ற இலிங்கத்தையும், காசியபர் - பூதேசுவரர் என்ற இலிங்கத்தையும், பாரத்துவாஜர் ஈசான திக்கில் ஒரு இலிங்கத்தையும் ஸ்தாபித்தார்கள். பிரவரர் என்ற இராஜரிஷி விஷ்ணு விக்கிரக நாசம் செய்ததால் நரக மடைந்தார். அவருடைய சந்ததியில் வந்த வீரசேனன் என்பவன் புன்கு நாதரை வந்துவழி பட்டதால் அப் பிரவரர் சுவர்க்க மடைந்தார்,

186 ஏழாம் அத்தியாயம் : யதவிரதன் என்ற பிராமணனுக்குத் தர்ம தர்மினை என்ற பெண் இருந்தாள். அவள் கணவன் இறக்க இளமையிலேயே விதவையாகி விட்டாள். அவளுடைய தாய் தந்தையரும் இறந்துவிட்டனர். தனியாக இருந்த அவள் வீட்டில் திருடர்கள் புகுந்து அவளுடைய பொருள்களை யெல்லாம் கவர்ந்து சென்றனர். திக்கற்ற நிலையில் திருப்புகலூர் வந்து அங்கே சிவபதம் அடைந்தாள்.

187 எட்டாம் அத்தியாயம் : ஐந்தெழுத்தின் உண்மையையும், திருநீற்றின் பெருமையையும், உருத்திராட்சத்தின் மகிமையையும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

188 ஒன்பதாவது அத்தியாயம் : திருத்தேர், திருக்கல்யாணம் முதலிய திருவிழாக்களை நடத்தும் முறையினையும், அவைகளின் தத்துவத்தையும், அவைகளால் ஏற்படும் பயனையும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திருநாவுக்கரசர் எழுந்தருளல்

9. நெற்குன்றவாணர்-சிந்தாமணி

தொண்டைநாடு சோழ மன்னர் ஆட்சியிலிருந்த காலமும் உண்டு. அக்காலத்தே ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் புலியூர்க் கோட்டத்தில் நெற்குன்றம் என்ற ஊரில் பெருநிலக்கிழார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபக்தியிற் சிறந்தவர்; தமிழ்ப் புலமை நிறைந்தவர். பஞ்சத்தின் கொடுமையால் அரசனுக்கு அவர் கட்டவேண்டிய வரியைச் செலுத்த முடியவில்லை, அந்நிலையில் அவருக்கு மிக்க ஈடுபாடுள்ள சிவப்பதியான திருப்புகலூரையடைந்தார். திறை செலுத்தாத காரணத்தால் அவரைச் சிறைப் படுத்துமாறு அரசு ஆணை பிறந்தது. நெற்குன்றம் சென்ற அரசனின் ஏவலர் அவர் அங்கு காணப்படாமையால் தேடிச் சென்று திருப்புகலூரில் கண்டனர், நெற்குன்றங்கிழாரிடம் அரசு உத்தரவை அறிவித்தனர். திருப்புகலூர் நாதரை வணங்கிவிட்டு அவர்களுடன் வந்து விடுவதாக ஏவலரிடம் வாக்களித்தார்; அவர்களும் அதற்கு இணங்கி அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். நெற்குன்ற வாணர் பொய்கையில் நீராடி அதன் தென்கரையிலுள்ள ஞானவிநாயகர் ஆலயம் அடைந்தார்; கணபதியை வணங்கினார். ஒருநாளும் இல்லாதவாறு அவர் உள்ளத்தில் ஒரு பாடல் தோன்றியது; பக்தி பரவசத்தால் வாய்விட்டுப் பாடினார். அது,

உரைசெய் மறைக்கும் தலைதெரி
யாவொரு கொம்பையென்றே
பரசுமவர்க்குப் பெருநிழலாக்கும்
பழன மெல்லாம்

திரைசெய் கடற்றுறைச்

சங்கமுலாவும் திருப்புகலூர்

அரசினிடத்து மகிழ் வஞ்சி

ஈன்றவோர் அத்தி நின்றே

என்பது. அவ்வமயம், சிவபக்தியும் செல்வமும் நிறைந்த சிந்தாமணி என்ற பெயருடைய அவ்வுர்க் கணிகை மாது அங்கு வர அப்பாட்டு அந்த அம்மையார் காதில் விழுந்தது. இச் செய்யுளைப் போன்று அத்தலத்துச் சிவபெருமானையும் பாடினால் நன்றாக இருக்குமே என்று எண்ணிய அப் பெண்மணி வாய்விட்டு, “இச்செய்யுளை ஒரு அந்தாதிக்குக் காப்புச் செய்யுளாக்கலாமே” என்று சொன்னார். “ஆம், செய்யலாம்; அந்தாதிக்குக் காப்பாக்கினால் அரசிறைக்குப் பொருளாகுமா?” என்று நெற்குன்ற வாணர்தம்மையும் அறியாது தம் நிலைமையைக் கூறிவிட்டு மனக் கலக்கத்துடன் நின்றார். அவர் சொல்லியதன் பொருள் இன்னதென்று தெரியாமல் அவ்வம்மையார் திகைத்தார். அவ்வளவில் அங்கு காத்திருந்த அரசனின் ஏவலாளர் வரிப்பணம் கொடாமைக்கு அவரைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டுபோக இருப்பதைத் தெரிவித்தனர். உடனே சிந்தாமணியம்மையார் அவர் செலுத்தவேண்டிய முழுத் தொகையையும் தானே கொடுத்து அவரை மீட்டார். நெற்குன்றவாணரும் தாம் முதலில் ஞானவிநாயகரின் பேரில் துதியாகப் பாடியதைக் காப்புச் செய்யுளாக வைத்து, திருப்புகலூர்ந்தாதி என்ற அரிய நூலை இயற்றினார். கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்றில் அவரைப் பற்றிய குறிப்புப் பின் வருமாறு காணப்படுகிறது:—“நம்பியார் குளத்தின் தென்கரையிலே நித்தம் பன்னிரண்டு பிராமணர் உண்பதாக ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்

டத்துப் பேரூர்நாட்டு நெற்குன்றத்து நெற்குன்றங்கிழார்
அரயன் கருவுனாயகரான களப்பாளராஜர் செய்வித்த
சாலை". நம்பியார் குளம் என்பது அகழ்தான் என்றும்,
தென்கரையில் ஞானவிநாயகர் கோயிலுக்கருகில் ஒரு
அறச்சாலைக்கட்டிடம் இருந்து பாழடைந்துபோய் விட்ட
தாகவும் அவ்வூரிலுள்ள வயதுமுதிர்ந்தோர் கூறுகின்றனர்.

சிந்தாமணி என்னும் கணிகைமாதைப் பற்றி இன்னு
மொரு கதையும் வழங்குகிறது. அப்பெண்மணி சிறந்த
சிவபக்தியுடையவர்; செல்வம் நிறைந்தவர்; நாள்தோறும்
திருப்புகலூர் நாதனை வழிபட்டு வருபவர்; ஊருக்குச்சற்
றுத் தொலைவில் பெரிய மாடமாளிகை ஒன்று அமைத்து
வாழ்ந்து வந்தார், அக்காலத்து அரசன் வந்தபோது
தாரத்திலிருந்து உயரமாகத்தோன்றிய மாளிகையை இறை
வன் கோயில் என்று எண்ணிக்கும்பிட்டான். அருகிருந்
தோர் அது ஒரு கணிகைமாதின் இல்லம் என்று அறிவித்
தனர். உடனே மன்னன் அதை இடித்து விடுமாறு
ஆணையிட்டான். அதைக் கேள்விப்பட்ட சிந்தாமணியம்
மையார் அரசனிடம் சென்று தானே வீட்டை இடித்து
விடுவதாகவும், அப்படி இடித்தெடுக்கப்படும் கற்கள் முத
லியவைகளைத் திருக்கோயில் திருப்பணிக்காகப் பயன்
படுத்திக் கொள்வதாகவும் கூறினார். வேந்தனும் இசைந்
தான். சிந்தாமணியார் தம்மாளிகையை இடித்துக் கோயி
லுக்குள் ஒரு ஆலயம் கட்டி இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை
செய்தாள். அதுவே இப்போது சிந்தாமணீசர் சந்நிதி
யென்று வழங்குகின்றது. மேலும் அவ்வம்மையாரே ஒரு
மண்டபமும் கட்டி, நாற்புறமும் சூழ்ந்த அகழின் ஒரு
புறத்தைத் தூர்த்துக் கோயிலுக்குள் செல்ல வழியும்
அமைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப் பெண்மணியின்

வீடு இருந்த இடம் இப்போதும் சிந்தாமணித் திடல் என்று வழங்குகிறது. தேப்பெருமாமங்கலம் என்ற ஊரில் இருக்கிறது, திருப்புகலூரிவிருந்து ஒரு கல் தொலைவிருக்கும். ‘திருப்புகலூரந்தாதி’ என்ற அரிய நூலைத் தோற்று விப்பதற்கும், ஒரு ஆலயம் எடுப்பதற்கும் காரணமாக இருந்த இந்த வனிதையர்திலகத்தை என்றும் மக்கள் மறந்துவிட முடியாது.

10. பதியைப் பற்றிய நூல்கள்

தேவாரம்: திருஞானசம்பந்தர், திருப்புகலூருக்கு இரண்டு பதிகங்களும் (22 பாடல்கள்), திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரத்துக்கு ஒரு பதிகமும் (11 பாடல்கள்) பாடியருளியுள்ளார். ‘குறிகலந்த இசை’ என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் திருப்புகலூரின் இயற்கைக் காட்சியை அழகு பெற அமைத்துக் காட்டுகிறார். ‘பொய்யிலாத மனத்தார் பிரியாது பொருந்தும் புகலூர்’ என்றும், ‘விழ வினோசை முந்நீரயர் வெய்த முழங்கும் புகலூர்’ என்றும், ‘கொய்துபத்தர் மலரும் புனலுங் கொடு தூவித்துதி செய்து மெய்தவத்தின் முயல்வார் உயர்வானக மெய்தும் புகலூர்’ என்றும் கூறுகிறார். ‘வெங்கள் விம்மு’ என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் ‘பூமியெல்லாம் புகழ்செல்வம் மல்கும் புகலூர்’ என்றும், ‘எங்கள் பெம்மான் அடிபரவ நாளும் இடர் கழியுமே’ என்றும் சொல்கிறார். ‘வாழ்ந்த நாளும் இனி வாழும் நாளும் இவை அறிதிரேல், வீழ்ந்த நாள் எம்பெருமானை ஏத்தா விதிஇல்லீர்காள்’ என்று தொடங்கும் வர்த்தமானீச்சரப் பதிகத்தில் இயற்கை எழிலை நம் கண்முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்.

இப்பதிகத்தின் மூன்றாவது, ஐந்தாவது பாசுரங்களில்
முருக நாயனரின் பூத்தொண்டைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள், நாற்பத்து நான்கு பாசுரங்
களுள்ள ஐந்து பதிகங்களை ஓதியுள்ளனர். ஒரு பதிகத்தில்
நான்கு பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. மற்ற நான்கு பதி
கங்களிலும் பத்துப் பத்துச் செய்யுள்கள் இருக்கின்றன.
'செய்யர் வெண்ணூலர்' என்று தொடங்கும் திருப்பதி
கத்தில் இறைவன் திருக்கோலத்தையும், அவனுடைய
அருட்செயல்களையும் கூறுகின்றனர். ஒரு பாடலில்
கருந்தாழ்குழலி என்று அம்பிகையைக் குறித்திருக்கிறார்.
அந்தப் பெயரே இத்தலத்தின் இறைவியின் பெயராக
வழங்குகிறது. "மெய்யர், மெய்ந்நின்றவர்க் கல்லாத
வர்க்கென்றும் பொய்யர் புகலார்ப் புரிசடையாரே"
என்றும், "திருந்தா மனமுடையார் திறத்தென்றும்
பொருந்தார் புகலார்ப் புரிசடையாரே" என்றும் அவர்
கூறியுள்ளவை சிறந்த அறிவுரைகள். "பகைத்திட்டார்
புறங்கள் மூன்றும்" என்று தொடங்கும் பதிகத்தில், ஐம்
புலன்களால் தாம் படும் துன்பத்தையும், பொய்யுடலை
மெய்யென்றெண்ணி நெறியலா நெறியிற் சென்றதையும்
கூறுகிறார். "ஐவரை யகத்தே வைத்தீர் அவர்களே
வலியர் சாலச் செய்வதொன்றறிய மாட்டேன் திருப்புக
லாரனாரே" என்று மனமுருக உரைக்கின்றார். "தன்னைச்
சரணென்று தாளடைந்தேன்" என்று தொடங்கும் பதி
கத்தில் நான்கு பாடல்களே கிடைத்திருக்கின்றன. இறை
வன் திருவடிதான் உயிர்களுக்குப் புகலிடம் என்பதைக்
கூறுகிறார். "தொல்லை நீர்ப்புகலார்க் கோணப்பிராணக்
குறுகக் குறுகா கொடுவினையே" என்று இறைவன் திரு
நாமத்தைக் குறிக்கிறார், "துன்னக் கோவண" என்று

தொடங்கும் பதிகத்தில் அகத்துறைப் பொருளுள்ள பாடல்கள் உள்ளன. “கண்ணினால் கழல் காண்பிடம் ஐதெனில் புண்ணியன் புகலூருமென் நெஞ்சமே” என்றும், “தொண்டராகித் தொழுது மதிப்பவர் புண்டரீகத் துளார் புகலூரரே” என்றும் இறைவன் நினைப்பவர் மனம் கோயிலாய்க் கொள்ளும் தன்மையைக் கூறுகிறார். அப்பரடிகள் வாழ்நாட்களில் கடைசியாக இப்பதியில் பாடியருளிய திருத்தாண்டகம் “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனே” என்று தொடங்குவது. பத்துப் பாசரங்களும் கல்மனதையும் கரைய வைக்கும் இயல் புடையவை. “மருளாதார் தம் மனத்தில் வாட்டம் தீர்ப் பாய் மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய்” என்றும், “மருவினியார் மனத்துளாய்” என்றும் கூறுகிறார். உயிர்களுக்கு இறைவன் கழலடியே புகலிடம் என்பதை நன்றாக விளக்குகிறார். “உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புக லூர் மேவிய புண்ணியனே” என்று ஒவ்வொரு பாடலிலும் மெய்யுணர்வுடன் அருளியுள்ளார். இவையேயன்றி, ‘முத்துவிதானம்’, ‘பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலில்’ என்று தொடங்கும் இருதிருவாரூர்ப் பதிகங்களும், நின்ற திருத்தாண்டகம், நீடு திருத்தாண்டகம், திருப்பதிகள் திருத்தாண்டகம், திருநேரிசை, ஆருயிர் விருத்தம், தசபுராணம், பாவநாசப் பதிகம் முதலியவைகளும் அப்பர் இத்தலத்திலேயே பாடியதாகச் சேக்கிழார் கூறுகின்றனர்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் : சுந்தரர் ஒரு பதிகம் (11 பாடல்கள்) பாடியுள்ளார். அவர் திருப்புகலூருக்குப் பொன் வேண்டி வந்து இறைவன் திருவருளால் பொன்னையும் பெற்றார். “தம்மையே புகழ்ந்திச்சை” என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் புலவர்களுக்கு அறிவுரை பகர்

என்றார். “யார் யாரையோ சென்று இல்லாததை யெல்லாம் அவர்கள் மேல் ஏற்றிப் பாடுகிறீர்களே அதனால் பயன் கிடைக்காது. ஆதலின், புகலூர்ப் பாடுமின் புலவீர்களாள்” என்று அழகாகப் பாடுகிறார். “கொடுக்கிலா தானைப் பாரியே யென்று கூறினும் கொடுப்பாரிலை” என்று முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்த பறம்புமலைப்பாரி வள்ளலின் புகழை எடுத்தோதுகின்றார். மனிதர்களைப் பாடிப் பொருள் பெறுது போவதைக் காட்டிலும் இறைவனைப் பாடினால் இம்மையில் சோறும் கூறையும் கிடைக்கும்; அம்மையில் சிவலோகம் ஆள்வதற்கையமில்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். பதினொரு பாடல்களும் படித்தின்புறும் பான்மையவை.

பதினொராந் திருமுறை: பரணதேவ நாயனார், சிவபெருமான் திருவந்தாதியில் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பின்வரும் இரண்டு பாடல்களில் கூறியுள்ளார்:—

என்றும் மலர் தூவி யீசன் திருநாமம்

என்றும் அலர் தூற்றியே யிருந்தும்—என்றும்

* * * *

புகலூரா புண்ணியனே என்.

புகலூர் உடையாய் பொறிய ரவம் பூணி

புகலூர்ப் புனற்சடையெம் பொன்னே—புகலூராய்

வெண்காடா வேலை விடமுண்டாய் வெள்ளேற்றாய்

வெண்காடா என்பேனோ நான்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடிய திருஎகம்பமுடையார்

திருவந்தாதியில் கீழ்வரும் பாடலைக் கூறுகிறார்:—

கினைவார்க் கருளும் பிரான்திருச்
 சோற்றுத் துறை நியமம்
 புனைவார் சடையோன் புகலூர்
 புறம்பயம் பூவணம் நீர்
 புனைவார் பொழிந்திரு வெண்காடு
 பாச்சில் அதிகை என்று
 கினைவார் தருநெஞ்சி னீர்கச்சி
 ஏகம்பம் நண்ணுமினே.

நம்பியாண்டார் நம்பி யருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்
 தாதியில் கீழ்க்காணும் இரு பாடல்களில் புகலூரைப்
 பற்றிச் சொல்கிறார்:—

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக்
 கரம்பயில் நாவினன்சீர்
 மதியஞ் சடையாற் கலர்தொட்
 டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
 துதிஅங் கழற்சண்பை நாதற்குத்
 தோழன்வன் தொண்டன் அம்பொன்
 அதிகம் பெறும்புகலூர் முருகன்
 எனும் அந்தணனே.

பல்லவை செங்கதி ரோனைப்
 பறித்தவன் பாதம்புகழ்
 சொல்லவன் தென்புக லூரன்
 பால்துய்ய செம்பொன் கொள்ள
 வல்லவன் நாட்டியத் தான்குடி
 மாணிக்க வண்ணனுக்கு
 நல்லன்வ தன்பதி நாவலூர்
 ராகின்ற நன்னகரே.

பெரிய புராணம்: முருகநாயனார், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், ஏயர்கோன் கவிக்காமர் இவர்களுடைய வரலாறுகளில் பல பாடல்களில் சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருப்புகலூரைப் பற்றி விதந்தோதியிருக்கின்றார்,

திருநாவுக்கரசர் பல தலங்களையும் வணங்கிக் கடைசியாகத் திருப்புகலூர் வந்தடைந்ததை,

தேம்பொழியுஞ் செந்தமிழ்நாட்
 டினிலெங்குஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
 பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார்
 பொன்னிநா டதுவணைந்து
 வரம்புனல்குழ் வளநகர்கள்
 பின்னும்போய் வணங்கியே
 பூம்புகலூர் வந்தணைந்தார்
 பொய்ப்பாசம் போக்குவார்

என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். அப்பர்பெருமான் நான் -
 தோறும் கோயிலில் உழவாரத்திருத்தொண்டு செய்து பல
 பாமாலைகள் பாடியருளியதையும் எடுத்துரைக்கிறார்:—

பொய்கைகுழ் புகலூர்ப்
 புனிதர்மலர்த் தர்ள்வணங்கி
 கையுமனப் பரிவினெடு
 நாடோறும் திருமுன்றில்
 கைகலந்த திருத்தொண்டு
 செய்துபெருங் காதலுடன்
 வைகுநா ளெண்ணிறந்த வண்டமிழ்மா
 லைகள் மொழிவார்

திருஞானசம்பந்தர் திருத்தொண்டர்களுடன் திருப்புக
லூர் வந்தார். முருகநாயனார் அவரை எதிர்கொண்டழைத்
தார். ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலில் மறைமுதல்வர்
கோயிலை வணங்கிப் பதிகம் பாடிய பின் முருக நாயனார்
மடத்தை அடைந்தார். அதைச் சேக்கிழார்,

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெழுந்து
பூம்புகலூர் மன்னு புண்ணியரை
நெக்குருகுஞ் சிந்தை அன்புபொங்க
நிறைமலர்க் கண்ணீர் அருவிசெய்ய
மிக்கதமிழ்த் தொடைமாலை சாத்தி
மேவிய ஏழிசை பாடிப்போந்து
திக்குநிறை சீர்முருகர் முன்பு
செல்ல அவர்மடஞ் சென்றுபுக்கார்

என்று மிக அழகாகக் கூறுகின்றார்.

முருக நாயனார் புராணத்தில் சேக்கிழார் முதற்பாட
லிலேயே திருப்புகலூர் வளத்தைக் கவினுறப் புனைந்து
காட்டுகிறார், திருநீற்றின் பெருமையைப் பின்வருஞ் செய்
யுளில் சிறப்பித்திருக்கின்றார்:—

நாமமுதூர் மற்றதனுள் நல்லோர்
மனம்போல் அவரணிந்த
சேமம்நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த
வெண்மைத் திருந்தொளியால்
யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவே அல்ல
விரை மலர்மேல்
காமர் மதுவுண்சிறை வண்டும்
களங்கமின்றி விளங்குமால்.

சுந்தர் பொன் வேண்டிப் புகலூர் வந்ததை ஏயர்
கோன் கலிக்காமர் புராணத்தில் பின் வருமாறு உரைக்
கப்பட்டிருக்கிறது :—

செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்

திருப்பங்குனி யுத்தரத் திருநாள்

குறுக வரலும் பரவையார்

கொடைக்கு விழாவில் குறைவறுக்க

நிறையும் பெர்கொண் டணைவதற்கு

நினைந்து நம்பிதிருப் புகலூர்

இறைவர் பாதம் பணியளமூர்

தருளிச் சென்றங் கெய்தினார்.

திருப்புகலூரந்தாதி : நெற்குன்றவாணர் இவ்வந்தாதி
பாடிய வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது, இந்
நூலில் காப்புச் செய்யுள் உள்பட நூற்றொரு செய்யுட்
கள் இருக்கின்றன, அந்தாதி ஒவ்வொரு அடியின் முதலி
லும் முதலெழுத்துத் தவிர மற்ற எழுத்துக்கள் சில ஒரே
மாதிரி வரும் பாடல்களையுடைய திரிபு அந்தாதியாகும்.
மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இதைப்
பன்முறை பயின்று மகிழ்வார்கள் என்றால் இதன் பெரு
மையைக் கூறவும் வேண்டுமோ ! நெற்குன்றங்கிழார் செவ்
விய பாவலராய்த் திகழ்ந்ததுமன்றிச் சிறந்த வள்ளலாக
வும் விளங்கினார். அவர் வீட்டில் இல்லாதபோது காள்
மேகப்புலவர் அங்கே சென்றார். அவருடைய பணிப் பெண்
ஒருத்தி புலவருக்குப் பரிசு கொடுத்தனுப்பினாள். பின்னர்
அது தெரிந்த நெற்குன்றவாணர் மனமகிழ்ந்து தாமும்
அப் புலவர்க்கோரடிமை யென்று ஒரு செய்யுள்பாடிய
தாகக் கூறப்படுகிறது. அப்பாட்டு வருமாறு :

கற்கும் கவிவல்ல அந்தணர்கோனபி காளிக்குயாம்
 விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
 பொற்குன்ற மும்புகழ்க் கங்காநதியும் பொதியமும்போல்
 நெற்குன்ற மும்நம் மரபுமெந் நாளும் நிலைநிற்கவே.

இன்னும் இந்த பெருநிலக்கிழாரின் பெருமையை,

கிளப்பார் கிளப்ப வடிமடக் காகக் கெழுமிய சொல்
 வளப்பா மதுரத் துடன்பூக் கமலமென் ரும்ந்தெடுத்த
 களப்பாள நெற்குன்ற வாண னந் தாதிக் கலித்துறையே
 வளப்பார் புகழை வளர்ப்பிக்கு மாற்றெண்டை மண்டலமே

என்ற செய்யுளில் போற்றிப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்
 கிறது. இவ்வந்தாதி முழுவதும் இந்நூலில் அச்சிடப்
 பெற்றுள்ளது, இந்த நூலின் அருமையை எடுத்துக்
 காட்டுவதற்காக காப்புச் செய்யுளின் விளக்கம் கீழே தரப்
 படுகிறது.

“உரைசெய் மறைக்குந்தலைதெரி
 யாவொரு கொம்பையென்றே
 பாசுமவர்க்குப் பெருநிழ
 லாக்கும் பழனமெல்லாம்
 திரைசெய் கடற்றுறைச்
 சங்க முலாவுந் திருப்புகலூர்
 அரசி னிடத்து மகிழ்வஞ்சி
 ஈன்றவொ ரத்தினின்றே”

என்பது ஞானவிநாயகர் திருமுன் நெற்குன்றவாணர்
 பாடிய வணக்கப் பாடல். “உரைசெய்.....பரசு
 மவர்க்கு” “பழனமெல்லாம் : ...அத்தினின்று”, “பெரு
 நிழலாக்கும்” என்று முடிக்கவேண்டும். ஒதப்பெறு
 கின்ற வேதங்களுக்கும் முடிவு அறியாத ஒற்றைக்

கொம்பையுடையவனே என்று துதிசெய்பவர்க்கு, வயல் களில் அலைவீசும் கடல்துறையிலுள்ள சங்குகள் உலவுகின்ற திருப்புகலூரிலுள்ள அரசாகிய சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் இருந்து மகிழ்கின்ற வஞ்சிக் கொடி போன்ற உமாதேவியார் பெற்றெடுத்த ஒப்பற்ற விநாயகப் பெருமான், பெரிய அருளைச் செய்வார் என்பது பாட்டின் பொருள். அரசு, அத்தியென்பவை மரங்களின் பெயர்கள்; வஞ்சியென்பது கொடி; கொடி, மரத்தைச் சுற்றியிருப்பது போல் இறைவன் இடப்பாகத்தில் தேவியார் இருப்பதைக் குறிப்பது. ஒரு கொம்பு (கிளை) உள்ள விநாயகர் (அத்தி - மரம்) பேரருள் (பெரு நிழல்) கொடுப்பது. இன்றோரன்ன பிற கண்டு இன்புறற்பாலன.

உமாபதி சிவாசாரியர் அருளிய திருப்பதிக்கோவையில், “கருக்குடி வாஞ்சியம்” என்னும் பாடலில் “தென்புகலூர் ருக்கும் வர்த்தமானேச்சரம்” என்று கூறியிருக்கிறார். மேலும் அவரே, திருப்பதிக்கோவையில், ‘கயிலாயம்’ என்று தொடங்கும் செய்யுளில் “புகலூர் வயலாரும் கழிப் பாலை ஒற்றியூர் திருவாவடுதுறையெட்டாம்” என்று எட்டுப் பதிகங்களுடைய தலங்களில் ஒன்றாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார். திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரம் தனித் தலமாதலின் அதற்குள்ள ஒரு பதிகத்தை இதில் சேர்க்கவில்லை. இவருடைய திருத்தொண்டர் புராண சாரத்தில் “பூம்புகலூர் அரன்பாதம் பொருந்தினாரே” என்று குறித்திருக்கிறார்.

சரண்புர மாஹாத்மயம்: இப்பெயருடைய வடமொழி நூல் ஏட்டுப் பிரதியாக தஞ்சாவூர் அரண்மனைக் கலைமகள் நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. அதனைத் தமிழில் போலகம் - சிரோமணி திரு. K. நாராயண சாஸ்திரிகள்

மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். அது கையெழுத்தும் பிரதியாக இருக்கிறது; அச்சிடப் பெறவில்லை. ஒன்பது அத்தியாயங்கள் உடையது. இந் நூலின் சுருக்கம் புராண வரலாறு என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

11. கல் வெட்டுக்கள்

இத்திருக்கோயிலில் பல தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. 67 கல்வெட்டுக்களை அரசாங்கக் கல்வெட்டுத் துறை அலுவலர் படியெடுத்து A. R. Nos. 42 to 108-1928 என்று பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளின் விரிவான தொகுப்பு இந்நூலின் கடைசியில் அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இவற்றுள் திருமுறை கண்ட சோழனான முதல் இராஜராஜன் (கி. பி. 985-1012) காலத்தவை 14-ம், அவனுடைய மகன் முதல் இராஜேந்திரன் (கி. பி. 1012-1045) காலத்தவை 3-ம், முதல் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1072-1117) காலத்தவை 12-ம், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1178-1218) காலத்தவை 10-ம், பிறவும் உள்ளன. இந்த 67 கல்வெட்டுக்களையல்லாமல் அகழுக்கு வெளியிலுள்ள சித்தர் கோயிலின் முன்மேடைச் சுவர்களிலும் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

முதல் இராஜராஜன் காலத்துக்கு (கி. பி. 985-1012) முந்திய கல்வெட்டுக்கள் கோயிலில் காணப்பட்டமையால் பெரும்பாலும் இக்கோயில் செங்கல் திருப்பணியாக இருந்து அவ்வரசன் காலத்துக்கு முன்பு கருங்கல் கட்டிடமாக ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். இக்கோயில் சாசனங்களுள் முதல் இராஜராஜன், முதல் இராஜேந்திரன் இவர்க

திலகவதியார் சித்தவைத்தியசாலை

ஸ்ரீ சூனிகாம்பரம் பசுமடம்

ஞடைய கல்வெட்டுக்கள் இரண்டாம் பிரகாரத்துக் கல்வெட்டுக்களுள் காணப்படாமையால் அப்பிரகாரம் இவர்கள் காலத்துக்குப் பின்பு ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்.

இத்திருக்கோயில் அர்த்தமண்டபத் தூணை எடுப்பித்தவன் ஸ்ரீ இறையருடையான் அரையன் கங்கை கொண்டானான சோழவிச்சாதரப் பல்லவரையன் என்று ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. முதல் பிரகாரத் தெற்குத் திருவாயிலுக்கு இராஜராஜன் திருவாசல் என்ற பெயர் வழங்கியதை அவ்வாயிலின் மீதுள்ள ஒரு கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. கர்ப்பக் கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள நீராழிப்பத்தி மண்டபத்தைச் செய்தவன் பெயர் ஆர்க்காடு கிழான் சேதிராயன் என்பதை அப்பத்தியின் தூணிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இக்கோயிலில் நரலோகவீரன் திருமண்டபம் என்று ஒரு மண்டபம் இருந்ததை ஒரு கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது. அது இப்பொழுது கோயிலுக்கு வெளியிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபமான திருநாவுக்கரசர் மண்டபமாக இருத்தல் கூடும். கோயில் திருமதில் திருப்பணி “வேளாக் குறிச்சி மகாதேவ பண்டாரத்தின் சிஷ்யனான அருணாசலத் தம்பிரானால்” சாலிவாகன சகாப்தம் 1581 (கி. பி. 1659)-ல் முடித்த செய்தியை ஒரு கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இத்திருக்கோயில் நான்கு புறத்திலும் திருக்குளம் சூழ்ந்திருப்பதை இன்று நாம் பார்க்கிறோம். இவ்வாறே பழைய காலத்திலும் இருந்ததென்பதை மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்திய (கி. பி. 1178-1218) இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. “திருப்பொய்கைக் கரை சூழ்ந்த”, என்ற குறிப்பு இவைகளில் காணப்படுகின்றது. இக்கோயிலுக்கு இராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதி அமைக்கப்பட்டதை மேற்கூறிய கல்வெட்

டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வூரைச் சுற்றியுள்ள எயினங்குடி (ஏனங்குடி) எயினனூர் (ஏனநல்லூர்), தோட்டக்குடி, வயலூர், கயத்தூர், நன்னிலம், சிறுபுலியூர், காரைக்கால், திருமருகல், அம்பர், தேப்பெருமாமங்கலம், தேலூர் முதலிய பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன.

பனையூர் நாட்டுப் பிரமதேயம் என்று திருபுகலூர் கூறப்படுகிறது. இப்பனையூர் நாட்டை உள்ளடக்கிய வளநாடு, முதல் இராஜராஜன் காலத்தில் ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாடு, மும்முடிச் சோழ வளநாடு என்றும், முதல் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் பின்பும் குலோத்துங்க சோழ வளநாடு என்றும் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

திருக்கோயில் மூலத்தானத்திலுள்ள சிவலிங்க மூர்த்திக்குக் கோணப் பெருமான் என்ற பெயர் உண்மையைப் பல கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. மூலத்தான சுயம்புலிங்கத் திருமேனி சிறிது வடபுறமாகச் சாய்ந்திருப்பதை இன்றும் நாம் காணலாம். திருநாவுக்கரசர் திருவிருத்தத்தில் “தொல்லை நீர்ப்புகலூர்க் கோணப் பிராணைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே” என்று அருளியிருக்கிறார். கோயிலிலுள்ள விநாயகருக்கு வாதாபி கணபதி என்ற பெயரும் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றது. கலியாணசுந்தர தேவர், சிவபுரத்துத் தேவர், காமேசுவர முடைய மாதேவர், சூரியதேவர், திருநாவுக்கரசு தேவர் முதலிய மூர்த்தங்களை எழுந்தருளுவித்து, அவைகட்குத் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்திய செய்தியைக் கல்வெட்டுக்களால் அறிகிறோம். இத்திருக்கோயில் திருப்பள்ளிக்கட்டில் நம்பிராட்டியாருக்கு இராஜாதிராஜ சோழன் காலத்தில் ஒரு கல்வெட்டின்

லம் நிபந்தம் ஏற்பட்டிருந்தமையால் அவ்வரசன் காலம்
ரையில் அம்பிகைக்குத் தனிக்கோயில் (திருக்காமக்
காட்டம்) ஏற்படவில்லையென்று ஊகிக்கலாம்.

திருப்புகலூரில் திருநாவுக்கரசர் நெடுநாள் தங்கி, பல
திகங்கள் பாடி, திருவடி முத்தியெய்திய செய்தியை நாம்
ன்கு அறிவோம். அவர் திருக்கோயில் ஒன்று இப்போது
ரகாரத்தில் உள்ளது. இம்மூர்த்திக்கு முதல் இராஜ
ராஜ சோழன் காலத்திலேயே (கி. பி. 985-1012) நித்திய
பூசைக்கு நிபந்தம் ஏற்பட்ட செய்தியை ஒரு கல்வெட்டுத்
தெரிவிக்கின்றது. ஒரு கல்வெட்டில் “ குளிச்செழுந்த
நாயனார் ” என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இந்நாயனார்
திருநாவுக்கரசராகவே இருக்கவேண்டுமென்று தோன்று
கிறது. கைலையில் ஒரு தடாகத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்
றில் ஒரு திருக்குளத்தில் இந்நாயனார் எழுந்த ஒரு அற்பு
தத்தை இவ்வாறு இக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இத்திருத்தலத்தில் அவதரித்த முருகநாயனார் அப்ப
ரடிகள் காலத்திலேயே இருந்து பூத்தொண்டு செய்து
முத்திபெற்ற வரலாற்றை முன்னரே கண்டோம். இவர்
பேரால் ‘நம்பி முருகன் திருமடம் ’ என்ற ஒருமடம்
இருந்ததாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இன்னும் திரு
நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரையும், திருநீலநக்கரையும் ‘ தரும
புரத்து நாயனார்’, ‘யாழ்மூரிநாயனார்’, ‘நக்கநாயனார்’ என்ற
குறிப்புக்களால் கல்வெட்டுக்களில் அறியலாம்.

இத்தலத்தில் மாதச் சதயம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்
பட்டு வருகிறது. பெரிய புராணத்துள் 63 நாயன்மார் வர
லாறுகள் காணப்பட்ட போதிலும் திருநாவுக்கரசர் சித்தி
ரைச் சதயத்தைத் தவிர வேறு எந்த நாயன்மாருக்கும்

திருநட்சத்திரம் குறிக்கப்படவில்லை. அப்பர் திருநட்சத் திரம் அவர் முத்திபெற்ற தலத்தில் மாதந்தோறும் கொண் டாடப் படுவது மிகவும் போற்றத்தக்கதே. முதல் இராஜ ராஜ சோழனும், அவன் பிராட்டி பஞ்சவன் மாதேவியும் பிறந்த நாள் சதயம் ஆனபடியால் அவ்வம்மையார் ஒரு நிபந்தம் ஏற்படுத்தியிருந்ததையும், அத் திருநாளில் அஷ்ட மங்கலம் பிடிக்கும் விவரத்தையும் ஒரு கல்வெட்டுக் கூறு கிறது. அப்பர்சுவாமிகட்குச் சித்திரைத் சதயத்தை யொட்டிப் பத்து நாட்கள் விழாவும், வைகாசி மாதத்தில் பத்து நாட்கள் திருவிழாவும் நடந்து வருகின்றன. இவ் விரண்டு திருவிழாக்களும் இம்மாதங்களில் நடைபெற்றதை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

கீரங்குடி என்ற கிராமக் கணக்கரான மூவாயிரவன் அழகிய மணவாளன் என்பவர் ஊர்ச்சபைக்காக ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் மிகுந்த மதிப்புடையவ ராக இருந்தபடியால் அவருடைய ஞாபகார்த்தமாக சித் திரைத் திருநாளில் ஐந்தாம் நாள் திருவிழா நடத்த ஏற் பாடு செய்யப்பட்டதை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

மாதந்தோறும் அமாவாசை தினத்தன்று ஸ்ரீபனம் வைத்துத் தீர்த்தம் கொடுத்துத் திருவிழா நடப்பதற்கும், கோயிலில் நூலேற்றுக்கு (கொடியேற்றத்துக்கு)ம் நிபந் தங்கள் ஏற்படுத்தியதும், நாள்தோறும் கோதண்டராமன் சந்தி, வீரபாண்டியன் சந்தியென்ற கட்டளைகளை அரச வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்படுத்தியதும் கல்வெட்டுக் களிலிருந்து அறிகிறோம். நாள்தோறும் திருப்பள்ளித் தாமம் (மாலை) தொடுப்பதற்காக நந்தனவனங்கள் வைத்த செய்தியைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. நந் தனவனத்து ஒன்றின் பெயர் “பொன்வேய்ந்த சோழன்”

என்று குறிக்கப்படுகிறது. செங்கழுநீர்த் தாமம் ஆக்கு வதற்கு ஒரு குளம் வெட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதையும், நாள்தோறும் ஆற்றிலிருந்து காவிரிநீர் திருமஞ்சனத் துக்குக் கொண்டுவர நிபந்தம் ஏற்பட்டிருந்ததையும் கல் வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. இத்தலத்தின் தென்பால் ஓடும் முடிகொண்டான் ஆற்றின் முழுப்பெயர் “முடிகொண்ட சோழப் பேராறு” என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இக்கோயில் திருப்பதிகம் விண்ணப்பஞ் செய்வார் நிலை தேவாரத்துப் பெரிய உடையார்க்குத் திருப்பதிகம் விண்ணப்பஞ் செய்வாரில் ஒருவருக்கும், அவர் வர்க்கத் தாருக்கும் காணியாகக் கொடுத்த நிபந்த விவரத்தை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இக்கோயிலில் திருநாவுக்கரைய தேவர்க்கு நிவேதனம் செய்யப்படும் பிரசாதத்தை சிவயோகிகளும் அபூர்விகளுமே பெறவேண்டுமென்றும் இவர்களுக்கென்றே குளக்கரையில் மடம் ஏற்பட்டிருந்ததென்றும் கல்வெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, வேதம் வல்ல பிராமணர்களுக்கும் இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

அக்காலத்தில் நல்லொழுக்கமுடைய யோகி ஒருவர் அரசரின் நன்மையை நாடி நாள்தோறும் திருப்புகலூருடையாரைத் தொழுதிருக்க திருமட விளாகத்துக்கு வடகிழக்கே சேரமான் தோழன் கேட்டுக் கொள்ள ஒரு குகை எடுக்கப்பட்டிருந்ததும், கோயிலுக்குத் திருவாபரணங்கள் கொடுத்ததும், திருவிளக்குகளுக்காக நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்தியதும் சில கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அகழிலிருந்து வடக்கே போகும் வடிகால் கரையில் ஒரு ஆலமரத்தின் கீழ் பாழ் அடைந்த மண்டபம் இப்

போது காணப்படுவது மேலே சொன்ன குகையிருந்த இடமாக இருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர்.

இக்கல்வெட்டுக்களில் வேறு பல செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் உதாரணமாக சிலவற்றைக் கீழே காணலாம். அக் காலத்தில் வலங்கை, இடங்கை என்ற ஜாதிப்பிரிவு இருந்தது. திருமுறைகள் மக்களால் மிகுதியும் கையாளப்படுவதைக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் 'இம்மையே தருவான்', 'பொய்யாத சேவடி,' 'ஒளி வளர் விளக்கு' என்ற சொற்றொடர்களால் அறிகிறோம். இவ்வூரிலுள்ள சுவாமியின் பெயரை மக்களுக்கு 'கோணல் மாதேவன்,' 'கோணல் வடுகன்' என்று வைக்கும் வழக்கமிருந்திருக்கிறது. கோயில் தச்சனின் உரிமைகளைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறது, கோயிலுக்குச் சொந்தமான கிராமங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. முடிகொண்டான் வடகரையில் மனதுக்கினியான் என்பான் செய்வித்த ஆதுலர் சாலைக்கு நிலம் விடப்பட்டிருக்கிறது. திருப்புக லாரந்தாதி பாடிய நெற்குன்ற வாணரைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12. சிற்ப ஓவியங்கள்

திருக்கோயிலின் இராஜகோபுரம் ஐந்து நிலைகளுள்ளது; அழகிய பல சதைச் சிற்பங்கள் நிறைந்தது; பல வண்ணங்கள் தீட்டப்பெற்று மிளிர்கின்றது. உள்ளே சென்றதும் இடது புறத்தில் வசந்த மண்டபம் இருக்கிறது. அதன்மேல் பாணசுரன் இலிங்கத்தைப் பெயர்க்க முயற்சிப்பதையும், அக்கினிபகவானுக்கு சந்திரசேகரர் காட்சி

கொடுப்பதையும் சுதைச் சிற்பமாக அமைத்திருப்பது மிக்க வனப்புடன் காணப்படுகிறது. அதற்கெதிரிலுள்ள பள்ளியறைமேல் சிவசக்தி நடனம் திகழ்கின்றது; இருமருங்கும் நந்திகேசுவரர் மத்தளம் கொட்டுவதும், தும்புருவர் வீணை வாசிப்பதும் கண்கவர் வனப்புடையதாய் விளங்குகின்றது. உள்கோபுர வாயிற் சுவரில் அப்பர் பெருமான் உழவாரத்திருத்தொண்டும், அரம்பையர்கள் தோற்றமும் அழகிய வண்ண ஓவியமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் கர்ப்பக்கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள சுவர்களில் உள்ள அகஸ்தியர், நடராஜர், கணபதி, தக்ஷணமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர், துர்க்கை, கௌரிலீலை முதலிய திருவுருவங்கள் அற்புதச் சிற்ப வேலைப்பாடமைந்தவை.

கோயிலுக்கு வெளியிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபம் திருநாவுக்கரசர் மண்டபம் எனப்படும். முகப்பில் பார்வதி பரமசிவம், முருகன், கணபதி, நால்வர் இவர்களின் திருவுருவங்கள் காட்சி யளிக்கின்றன. மண்டபத்துள்ளே அப்பர் பெருமான் திருவுருவம் அமைந்திருக்கிறது. மற்றும் பல ஓவியங்களும் அங்கே கவின் பெறும் வகையில் தீட்டப்பெற்றிருக்கின்றன.

முருகநாயனார் நந்தவனத்து வாயிலின்மேல் அந்நாயனார் உருவம் பூக்குடலை, தோரட்டியுடன் தோன்றுவது அவர் பூத்தொண்டை நம் கண்முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றது.

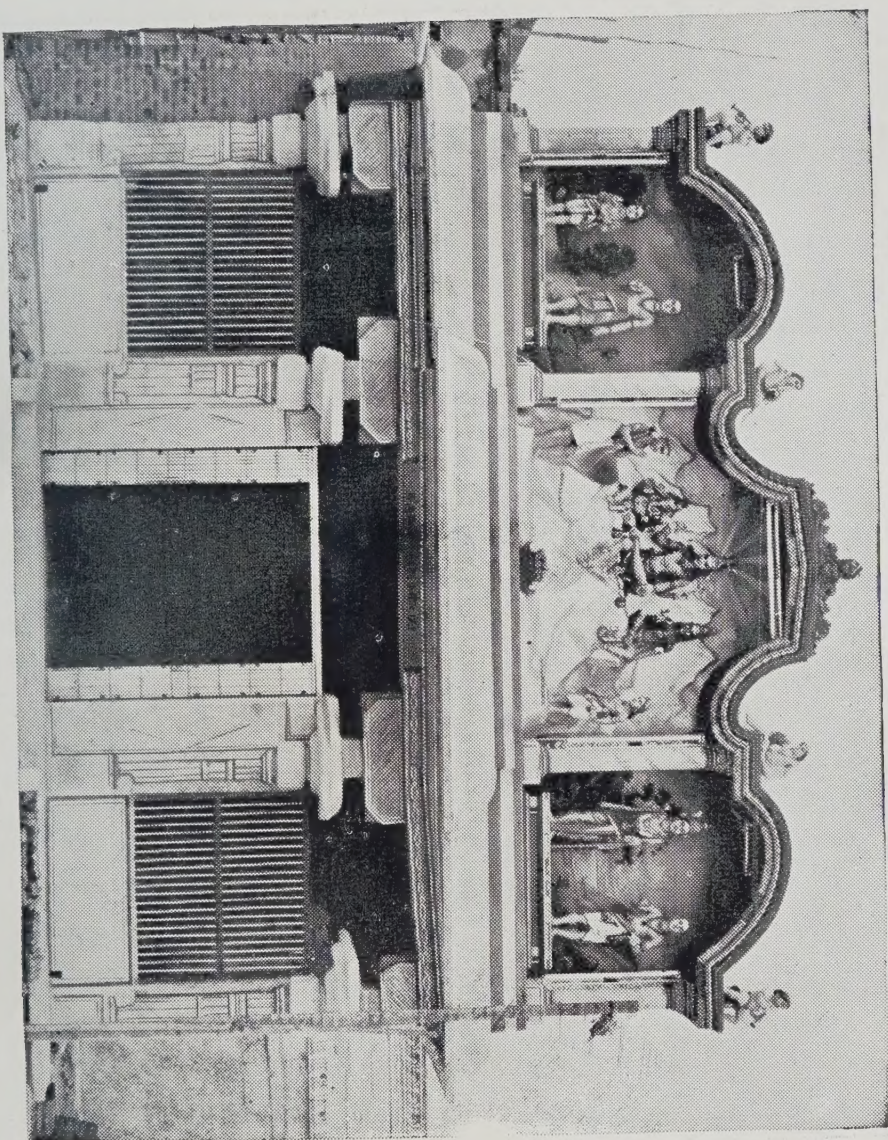
சூனிகாம்பாள் பசுமடத்தின் முகப்பில் வேணுகோபாலன், பசு கன்றுகளுடன் உருவாக்கியிருப்பது மனதிற்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

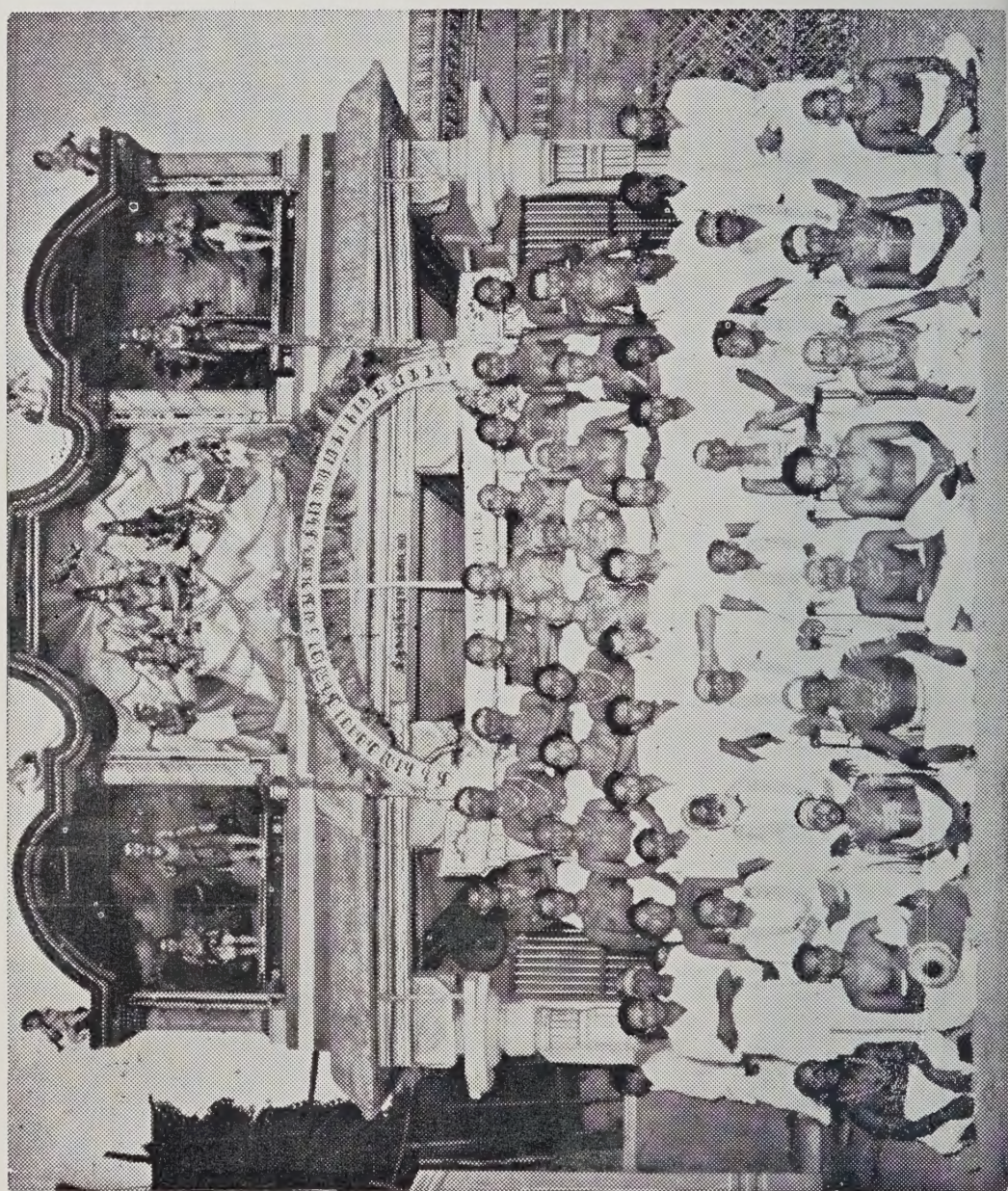
திலகவதியார் சித்தவைத்தியசாலை வாயிலுக்குமேல் திலகவதியார், சடைமுடியுடன் விளங்கும் அப்பர் பெருமானுக்குத் திருநீறு அளிக்கும் காட்சி நம்மை அவர் சமண சமயத்திலிருந்த பல்லவ மன்னவர் காலத்துக்குக் கொண்டு போய் விடுகிறது.

சித்தர் கோயில் கர்ப்பக்கிரக விமானம் மிகவும் பெரியது; அதில் சித்தர் உருவம் ஒன்று அணி செய்கிறது. கர்ப்பக் கிரகத்தின் உள் பின்புறச் சுவரில் உமாபாகர் சுவை யுருவம் அலங்கரிக்கிறது.

13. திருப்பணிகள்

திருக்கோயிலின் பல பாகங்களை சோழ மன்னர்கள், அவர்கள் குடும்பத்தினர், மற்ற அரசாங்க அலுவலர்கள், செல்வர்கள், வேளாக்குறிச்சி மடத்தினர், சிந்தாமணியென்னும் கணிகை மாது முதலியவர்களால் கட்டப்பட்டதைக் கல்வெட்டுக்களாலும் கர்ண பரம்பரைச் செய்திகளாலும் அறிந்தோம். இப்போது தருமகர்த்தர்களாக இருக்கும் திரு. M. D. தியாகராஜபிள்ளை எம். எல். ஏ., திரு. R. இராதாகிருஷ்ண நாயுடு இவர்கள் காலத்தில் பல திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, கோபுரங்கள், விமானங்கள், மதில்கள், பிரகாரங்கள் இவைகள் நன்கு பழுது பார்க்கப்பட்டு, பல வண்ண ஓவியச் சிற்பங்களால் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புதுக்கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதைச் சிறப்பாகச் சொல்லவேண்டும்.

திருநாவுக்கரசர் மண்டபம்: இம்மண்டபம் கோயிலுக்கு வெளியே தென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபம். முகப்பில் பார்வதி, பரமசிவம், முருகன், கணபதி, நால்வர் இவர்களின் உருவங்கள் அழகு செய்கின்றன. உள்ளே அப்பர் பெருமானின் திருவுருவம் இருக்கின்றது. இம்மண்டபத்துள் பெரிய கூட்டங்கள் கூடுவதற்குத் தகுதியான முறையில் செப்பனிடப்பட்டிருக்கிறது. திருவிழாக் காலங்களில் சமய மாநாடுகளும், தேவார பாராயணமும் நடைபெறுகின்றன.

முருகநாயனார் நந்தவனம்: இது இறைவனுக்குப் பூததொண்டு புரிந்த முருகநாயனாரின் நினைவுக்குறியாக என்றும் நிலைத்திருப்பது. வாயில் முகப்பில் அந்நாயனார் திருவுருவத்தைக் காணலாம். நந்தவனம் மூன்றரை ஏக்கர் பரப்புள்ளது. பலவிதமான செடி, கொடி, மரங்களை வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நந்தவனம், மதில், வாயில் இவைகளைச் சீர்படுத்த ரூ. 1500 செலவாகியிருக்கிறது.

தூளிகாம்பாள் பசுமடம்: கோசாலைக் கட்டுவதற்கு ரூ. 6690 செலவாகியுள்ளது. இங்கு பசுக்கள் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாள்தோறும் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் ஆகும் பாலை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. காரைக்குடி திரு. பெரி. ஆ. அள. அரு. தேனப்பசெட்டியார் என்பவரும் பசுமடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அங்கிருந்தும் நாள்தோறும் இறைவன் அபிஷேகத்திற்குப் பால் வருகிறது.

திலகவதியார் சித்தவைத்தியசாலை : இது தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் நடைபெற்று வருகிறது. கட்டிடத்திற்கு ரூ. 4460-ம், மருந்துகள், தளவாட சாமான்கள் முதலியவற்றிற்கு ரூ. 5000-மும் செலவாகியிருக்கின்றது. மருந்துகள் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஒரு சித்த வைத்தியர் நியமிக்கப்பட்டுப் பணிசெய்து வருகிறார். இதையன்றி மருந்துகளைச் சிறந்த முறையில் செய்து குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்காக இந்த தேவஸ்தானத்தின் ஆதரவில் ஒரு சித்தவைத்திய ஆராய்ச்சி மன்றம் தஞ்சாவூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயிர்ப்பிணி மருத்துவன் இறைவன்; அவன் பிறவி நோயைத் தீர்ப்பவன். மக்கள் உடலை நன்றாக ஓம்பினால்தான் உயிரை வளர்க்க முடியும். 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்பார் திருமூலர். உடம்பினுள்ளே தான் உத்தமனைக் காண முடியும். ஆதலின் உடலை நன்கு பேண, நோய் வராமல் காக்க உடற்பிணி மருத்துவன் வேண்டும். அதை எண்ணியே இந்த தேவஸ்தானத்தார் சித்த வைத்தியசாலையை ஏற்படுத்தினர். திருநீறு அளித்து அப்பருடைய சூலை நோயைத் தீர்த்த திலகவதியாரின் பெயரால் அமைந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. திருப்புகலூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்றில் முடிகொண்டான் ஆற்று வடகரையில் மனதுக்கினியான் என்பவன் செய்வித்த ஆதல்சாலைக்கு நிலம் விடப்பட்ட செய்தி கூறப்படுகிறது. அந்த சாலையில் பிணியாளர்களும் திக்கற்றவர்களும் காப்பாற்றப்பட்டு வந்தார்கள். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு மருத்துவசாலை இருந்த அதே ஊரில் இப்போது ஒன்று ஏற்பட்டிருப்பது இறைவன் திருவருட் செயல்தான் என்று மகிழ வேண்டும்.

மகாத்மகாந்தி பிரயாணிகள் இல்லம் : திருப்புக்லூர்க் கோயிலை வழிபட வெளியூரிலிருந்து வருபவர்களுக்குத் தங்குவதற்காக மகாத்மா காந்தியின் பெயரால் கட்டப் பட்டது. அகழின் தென்மேற்கு மூலையில் ரூ. 11515 செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே வேளையில் இரண்டு குடும்பங்கள் தாராளமாகத் தங்கலாம். எல்லா வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கிருந்து கோயில், கோபுரம், அகழ் முதலியவற்றின் இனிய காட்சியைக் காணலாம்.

திருஞானசம்பந்தர் நூல்நிலையம் : இந்த கட்டிடத்திற்கு ரூ. 4500 செலவாகியிருக்கிறது. சமய, சரித்திர, இலக்கிய நூல்கள் பல இருக்கின்றன. சித்தவைத்திய நூல்களும் இருக்கின்றன. இந்த நூல் நிலையம் திருஞானசம்பந்தர் பேரால் திகழ்கின்றது.

சித்தர்கோயில் : பிரயாணிகள் இல்லத்துப் பின்புறம் இருக்கிறது. பாழடைந்து கிடந்தது. கர்ப்பக்கிரக விமானம் மிகவும் பெரியது. பதினெண் சித்தர்களும் இங்கு வந்து வழிபட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது, விமானம் நன்கு இப்போது புதுபிக்கப்பட்டு வண்ண சிற்ப ஓவியங்களுடன் அழகிய காட்சி அளிக்கிறது.

தீர்த்த மண்டபம் : நன்னிலத்திலிருந்து திருப்புக்லூர் வரும் கற்சாலையில் முடிகொண்டான் ஆற்றின் வடகரையில் திருப்புக்லூருக்குத் திரும்பும் கிளைச் சாலை யோரமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விழாக்காலங்களில் தீர்த்தம் கொடுப்பதற்கு இங்கு சுவாமி எழுந்தருளுவார். அதற்குப் பக்கத்தில் அப்பூதியடிகள் பேரால் தண்ணீர்ப்பந்தரும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை யன்றி உணவுச்சாலை, வண்டி நிற்குமிடம், மழைக் காலங்களில் கூட்டம் கூடுவதற்குப் பயன்படும் வகையிலே ரூ. 20,000 செலவில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பெற்றிருக்கின்றன. உணவுச்சாலைக்கு சுந்தர் மண்டபம் என்று பெயர். “இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்” என்று இத்தலத்தில் சுந்தர் பாடியதற்கு மிக்க பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. திருக்கோயிலிலும், மற்ற கட்டிடங்களிலும் மின்சார விளக்குகள் பிரகாசிக்கின்றன. குடிதண்ணீர்க் குழாயும் மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு தேவஸ்தானத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

கட்டிடத் திருப்பணிகளோடு மாத்திரம் நின்று விடாமல் இத்தேவஸ்தானத்தில் சமயத் திருப்பணியும் குறைவற நடக்கின்றது, விழாக் காலங்களில் சமய மாநாடுகளில் அறிஞர்களின் சொற்பொழிவுகள் நடைபெறுகின்றன. பல ஊர்களிலிருந்தும் ஒதுவாமூர்த்திகள் வந்து தேவாரப் பாராயணப் பயிற்சியும் நடைபெறுகின்றது. சென்ற ஆண்டில் ‘திருநாவுக்கரசர் வரலாறு’ என்ற நூலை வெளியிட்டனர். இப்போது ஸ்ரீமத் சம்பந்தசரணாயத் தம்பிரான் (கோவை சிவக்கவி மணி. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்) அவர்கள் இயற்றியுள்ள ‘வாஓசர் அல்லது மெய்யுணர்தல்’ என்ற அரிய ஆராய்ச்சி நூலையும் வெளியிடுகின்றனர். அடியேன் எழுதிய ‘திருப்புகலூர்த் தல வரலாறு’ என்ற நூலை முன்னம் இருமுறைப் பதிப்பித்ததோடு இப்போது விரிவான முறையில் எழுதப்பட்டு பல அழகிய படங்களுடன் வெளியிடுகின்றனர்.

இத்தலத்தில் மேல் மடவிளாகத்தில் திருநாவுக்கரசர் மடம் ஒன்று பாழடைந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்கு நிலமும் இருக்கிறது. பெரிய புராணத்தில் முருக

ராயனார் திருமடத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சிறுத்தொண்டர், நெருநீலநக்கர் இவர்கள் வந்து தங்கினதாகக் கூறப்படுகின்றது. கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்றில் நம்பி முருகன் திருமடம் என்ற குறிப்பு வருகின்றது. ஆதலின் அப்பர் சுவாமிகள், முருகநாயனார் இவர்கள் பேரால் திருமடங்கள் அமைக்க ஏற்பாடாகிக் கொண்டு வருகின்றது.

14. ஆலய நிர்வாகம்

இந்த ஆலய நிர்வாகம் இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர் மேற்பார்வையிலிருக்கிறது. இப்போது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டு தருமகர்த்தர்கள் இருக்கின்றனர். தேவஸ்தான அலுவல்களையெல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒரு பொருளாளர் இருக்கின்றார்.

இக்கோயிலுக்குச் சொந்தமாகச் சுமார் 1045 ஏக்கர் பூண்டி நிலங்களும், 391 ஏக்கர் புண்டி நிலங்களும், 100 ஏக்கர் வீடுகளும் இருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து ஆண்டின் மொத்த வருமானம் ரூ. 1,23,000; ஆண்டின் மொத்த செலவு சுமார் ரூ. 1,05,044. கோயிலிலுள்ள திருவாபரணங்கள், வெள்ளி வாகனங்கள் இவைகளின் மதிப்பு சுமார் ரூ. 38926.

திருஇராமனதீச்சரம்

திருஇராமனதீச்சரம் சோழ நாட்டில் பாடல் பெற்ற தலங்களில் ஒன்று. இப்பதி திருப்புகலூரிலிருந்து திருச்செங்காட்டங்குடிக்குப் போகும் வழியில் சுமார் ஒரு கல்

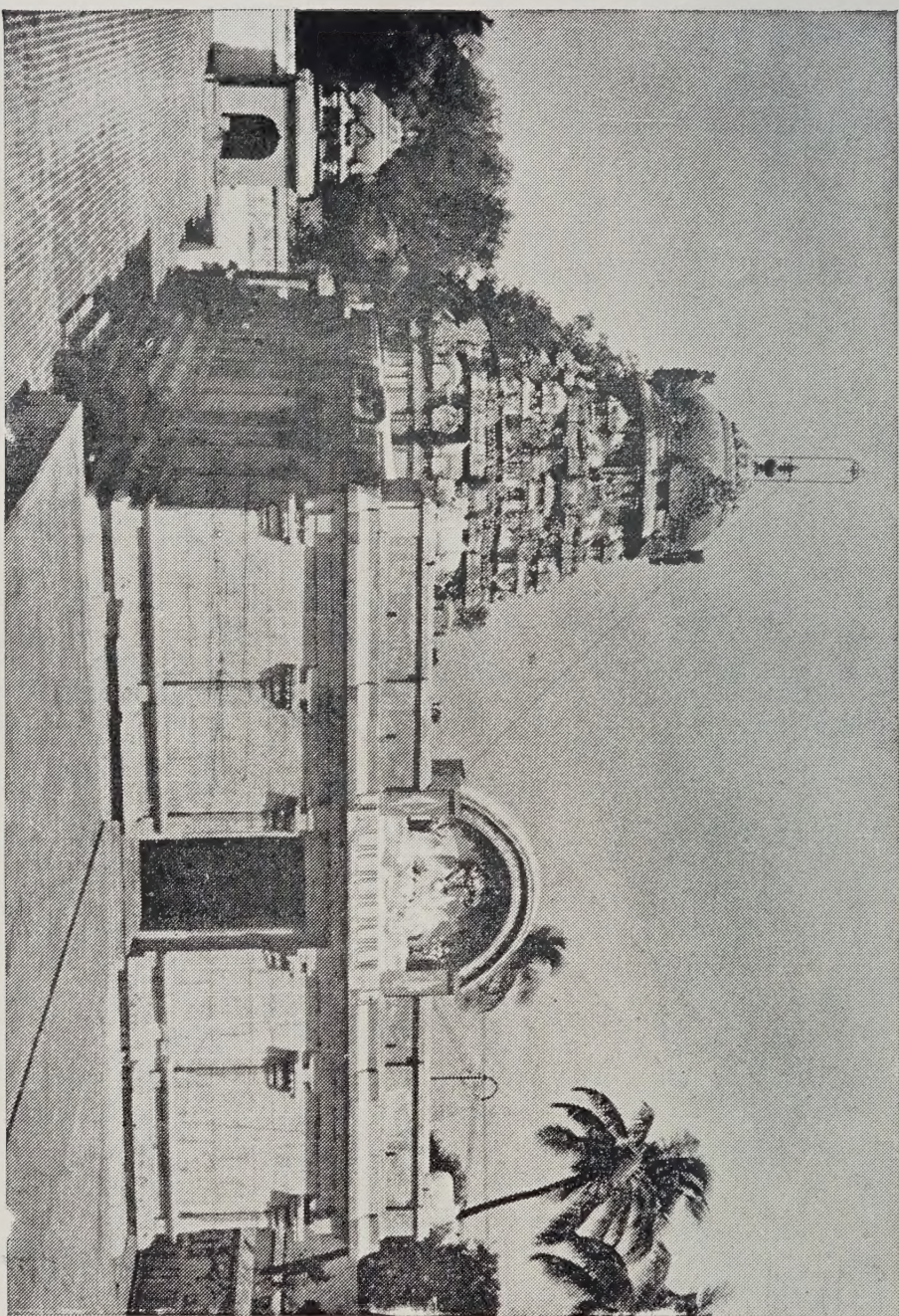
தொலைவில் திருக்கண்ணபுரத்துக்கருகில் உள்ளது. அழகிய சிறுகோயில்; அண்மையில் நன்றாகத் திருப்பணி செய்யப்பெற்றது. இராஜகோபுரம் இப்போது இல்லை கர்ப்பக்கிரக விமானம் பெரிதாகக் காட்சியளிக்கிறது. மூலத்தான மூர்த்தி பெரிய மகாலிங்கமாக இருக்கிறது. இராமபிரான் இத்தலத்தில் வழிபட்டதாகச் சொல்லப் படுகிறது. சுவாமியின் திருநாமம் இராமநாதேசுவரர்; அம்பாள் திருப்பெயர் கருவார்குழலியம்மை; தீர்த்தம்-இராமதீர்த்தம். இத்தலத்தைப் பற்றி சம்பந்தர் பாடியருளிய பதினொரு பாடல்கள் கொண்ட பதிகம் ஒன்றுண்டு. அது இந்நூலில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. நித்தியபூசை நடைத்திகங்கள் திருப்புகலூர் தேவஸ்தானத்திலிருந்து குறைவற நடந்து வருகின்றன. இக்கோயிலும் திருப்புகலூர்க் கோயில் தருமகர்த்தர்கள் மேற்பார்வையில் இருந்து வருகிறது. திருப்புகலூரை வழிபடச் செல்பவர்கள் இத்தலத்தையும், அருகிலுள்ள திருநீலநக்கர் அவதரித்த திருச்சாத்தமங்கை, பாம்பு கடித்து இறந்த வணிகனை சம்பந்தர் பதிகம் பாடி உயிர்ப்பித்த திருமருகல், இறைவனுக்குப் பிள்ளைக்கரியமுதளித்த சிறுத்தொண்டரின் திருச்செங்காட்டங்குடி, சிறந்த வைணவத் தலமான திருக்கண்ணபுரம் முதலிய பாடல்பெற்றபதிகளையும் தெரிசித்து வரவேண்டும்.

புரத்தினவாழ்த்து

மேற்புறப் பாதை மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்
மேற்புறப் பாதை மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்
மேற்புறப் பாதை மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

சித்தர் கோயில்

திரு இராமவதிச்சரம்

உ
சிவமயம்

திருப்புகலூர்த் தேவாரப் பதிகங்கள்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தறிகலந்தஇசை பாடலினுன்னசை யாலிவ்வுலகெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனாயெரு தேறிப்பலிபேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடை யானிடம்மொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புகலூரே. 1

காதிலங்குகுழை யன்இழைசேர்திரு மார்பன்ஒருபாகம்
மாதிலங்குதிரு மேனியினுன்கரு மானின்உரியாடை
மீதிலங்கஅணிந் தானிமையோர்தொழ மேவும்இடஞ்சோலைப்
போதிலங்குநசை யால்வரிவண்டிசை பாடும்புகலூரே. 2

பண்நிலாவும்மறை பாடலினுனிறை சேரும்வளையங்கைப்
பெண்நிலாவவுடை யான்பெரியார்கழ லென்றுந்தொழுதேத்த
உள்ளிலாவியவர் சிந்தையுள்நீங்கா வெருவன்னிடமென்பர்
மண்நிலர்வும்அடி யார்குடிமைத்தொழில் மல்கும்புகலூரே. 3

நீரின்மல்குசடை யன்விடையன்அடை யார்தம்அரண்முன்றுஞ்
சீரின்மல்குமலை யேசிலையாகமு னிந்தானுலகும்யக்
காரின்மல்குகடல் நஞ்சமதுண்ட கடவுள்ளிடமென்பர்
ஊரின்மல்கிவளர் செம்மையினுலுயர் வெய்தும்புகலூரே. 4

செய்யமேனிலெளி யபொடிப்புகவர் சேரும்அடியார்மேல்
பையநின்றவி னைபாற்றுவர்போற்றிசைத் தென்றும்பணிவாரை
மெய்யநின்றபெரு மானுறையும்மிட மென்பரருள்பேணிப்
பொய்யிலாதமனத் தார்பிரியாதுபொ ருந்தும்புகலூரே. 5

கழலினோசைசிலம் பின்னொலியோசை கலிக்கப்பயில்கானில்
குழலினோசைகுறட் பாரிடம்போற்றக் குனித்தாரிடமென்பர்
விழலினோசையடி யார்மிடைவுற்று விரும்பிப்பொலிந்தெங்கும்
முழலினோசைமுந் நீரயர்வெய்த முழங்கும்புகலூரே. 6

வெள்ளமார்ந்துமிளிர் செஞ்சடைதன்மேல் விளங்கும்மதிசூடி
உள்ளமார்ந்தஅடி யார்தொழுதேத்த வுகக்கும்அருள்தந்தெம்
கள்ளமார்ந்துகழி யப்பழிதீர்த்த கடவுள்ளிடமென்பர்
புள்ளையார்ந்தவய லின்விளைவால்வளம் மல்கும்புகலூரே. 7

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபற்றி யெடுத்தான்முடி திண்தோள்
தன்னிலங்குவிர லால்நெரிவித்திசை கேட்டன்றருள்செய்த
மின்னிலங்குசடை யான்மடமாதொடு மேவும்இடமென்பர்
பொன்னிலங்குமணி மாளிகைமேல்மதி தோயும்புகலூரே. 8

நாகம்வைத்தமுடி யானடிகைதொழு தேத்தும்அடியார்கள்
ஆகம்வைத்தபெரு மான்பிரமன்னொடு மாலுந்தொழுதேத்த
ஏகம்வைத்தளரி யாய்மிகவோங்கிய எம்மானிடம்போலும்
போகம்வைத்தபொழி லின்நிழலான்மது வாரும்புகலூரே. 9

செய்தவத்தர்மிகு தேரர்கள்சாக்கியர் செப்பிற்பொருளல்லாக்
கைதவத்தர்மொழி யைத்தவிர்வார்கள் கடவுள்ளிடம்போலும்
கொய்துபத்தர்மல ரும்புன லுங்கொடு தூவித்துதிசெய்து
மெய்தவத்தின்முயல் வாருயர்வானக மெய்தும்புகலூரே. 10

புற்றில்வாழும்அர வம்அரையார்த்தவன் மேவும்புகலூரைக்
கற்றுநல்லவர் காழியுள்ளானசம் பந்தன்தமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்இசை பாடியமாந்தர் பரமன்அடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறை பாடொழியாப்புக ழோங்கிப்பொலிவாரே. 11

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- பட்டம் பால்நிற மதியம் படர்ச்சடைச் சுடர்விடு பாணி
பட்டம் நள்ளிருள் ஆடும் நாதனார் நவின்னுறை கோயில்
பட்டன் பேடையொடாடும் பூம்புக லூர்த்தொண்டர் போற்றி
பட்டஞ் சூழ்ந்தடி பரவும் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 1
- முயல்வ ளாவிய திங்கள் வாண்முகத் தரிவையீல் தெரிவை
இயல்வ ளாவிய துடைய இன்னமிர் தெந்தையெம் பெருமான்
கயல்வ ளாவிய கழனிக் கருநிறக் குவளைகள் மலரும்
வயல்வ ளாவிய புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 2
- தொண்டர் தண்கயம் மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையும்
கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன்செய் கோலம்
கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரந் தொளிமல்கு கள்ளார்
வண்டு பண்செயும் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 3
- பண்ண வண்ணத்த ராகிப் பாடலொடாடல ருத
விண்ண வண்ணத்த ராய விரிபுக லூரரொர் பாகம்
பெண்ண வண்ணத்த ராகும் பெற்றியொடாணினை பிணைந்த
வண்ண வண்ணத்தெம் பெருமான் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 4
- ஈசன் ஏறமர் கடவுள் இன்னமு தெந்தையெம் பெருமான்
பூச மாசில்வெண் ணீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக லூரில்
மூச வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய்முடிமேல்
வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 5
- தளிரி ளங்கொடி வளரத் தண்கயம் இரியவண் டேறிக்
கிளரி ளம்முழை நுழையக் கிழிதரு பொழிற்புக லூரில்
உளரி ளஞ்சுனை மலரும் ஒளிதரு சடைமுடி யதன்மேல்
வளரி ளம்பிறை யுடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 6
- தென்சொல் விஞ்சமர்வடசொல் திசைமொழியெழில்நரம்பெடுத்த
துஞ்ச நெஞ்சிருள் நீங்கத் தொழுதெழு தொல்புக லூரில் [துத்
அஞ்ச னம்பிதிர்ந் தணைய அலைகடல் கடையஅன் றெழுந்த
வஞ்ச நஞ்சணி கண்டர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 7

சாம வேதமோர் கீதம்ஓதிஅத் தசமுகன் பரவும்
நாம தேயம துடையார் நன்குணர்ந் தடிகளென் றேத்தக்
காம தேவனை வேவக் கனலெரி கொளுவிய கண்ணார்
வாம தேவர்தண் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.

8

சீர ணங்குற நின்ற செருவுறு திசைமுக னோடு
நார ணன்கருத் தழிய நகைசெய்த சடைமுடி நம்பர்
ஆர ணங்குறும் உமையை அஞ்சுவித் தருளுதல் பொருட்டால்
வார ணத்துரி போர்த்தார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.

9

கையீ லுண்டுமூல் வாருங் கமழ்துவ ராடையி னுல்தம்
மெய்யைப் போர்த்துமூல் வாரும் உரைப்பன மெய்யென

[வீரும்பேல்

செய்யில் வாளைக ளோடு செங்கயல் குதிகொளும் புகலூர்
மைகொள் கண்டத்தெம் பெருமான் வர்த்தமா னீச்சரத்தாரே.10

பொங்கு தண்புனல் குழ்ந்து போதணி பொழிற்புக லூரில்
மங்குல் மாமதி தவழும் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரைத்
தங்கு சீர்திகழ் ஞான சம்பந்தன் தண்டமிழ் பத்தும்
எங்கும் ஏத்தவல் லார்கள் எய்துவர் இமையவ ருலகே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - செவ்வழி

திருச்சிற்றம்பலம்

வெங்கள்விம்மு குழவினைய ராடவ்வெறி விரவுநீர்ப்
பொங்குசெங்கட் கருங்கயல்கள் பாயும்புக லூர்தனுள்
திங்களுக்குடித் திரிபுரம்ஓ ரம்பால்எரி யூட்டிய
எங்கள்பெம்மான் அடிபரவ நாளும்இடர் கழியுமே.

1

வாழ்ந்தநாளும் இனிவாழு நாளும்இவை யறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம் பெருமானே யேத்தாவிதி யில்லீர்காள்
போழ்ந்ததிங்கட் புரிசடையி னுன்றன் புக லூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளம் உடையீர்கள் உங்கள் துயர் திருமே.

2

டையின்நெய்தல் கருங்குவளை செய்பமலர்த் தாமரை
டைகொள்செந்நெல் விளைகழனி மல்கும்புக லூர்தனுள்
தாடைகொள்கொன்றை புனைந்தானொர் பாகம்மதி குடியை
டையவல்லார் அமருலகம் ஆளப்பெறு வார்களே. 3

வுமீரும் பலியுஞ் சமந்து புகலூரையே
ரவினாலே நவின்றேத்த லோவார்செவித் துளைகளால்
ரவுங்கேளார் அவன்பெருமை யல்லால்அடி யார்கள்தாம்
வுநானும் உணர்வொழிந்த நாளென் றுள்ளங்கொள்ளவே. 4

அன்னங்கன்னிப் பெடைபுல்கி யொல்கியணி நடையவாய்ப்
பொன்னங்காஞ்சி மலர்ச்சின்ன மாலும்புக லூர்தனுள்
முன்னம்முன்று மதிலெரித்த மூர்த்திதிற் கருதுங்கால்
இன்னரென்னப் பெரிதரியர் ஏத்தச்சிறி தெளியரே. 5

தலவராகக் குலம்இலரு மாகக்குணம் புகழுங்கால்
லகில்நல்ல கதிபெறுவ ரேனும்மலர் ஊறுதேன்
புலவமெல்லாம் வெறிகமழும் அந்தண் புகலூர்தனுள்
லவமல்கு சடையடிகள் பாதம் நினைவார்களே. 6

ஆணும்பெண்ணும் மெனநிற்ப ரேனும்அர வாரமாப்
புணுமேனும் புகலூர்தனக் கோர்பொரு ளாயினுன்
ணணும்ஊரார் இடுபிச்சை யேற்றுண்டுடை கோவணம்
பேணுமேனும் பிரானென்ப ரால்எம்பெரு மாணையே. 7

உய்யவேண்டில் எழுபோத நெஞ்சேயுயர் இலங்கைக்கோன்
கைகளொல்கக் கருவரை யெடுத்தானே யோர்விரலினால்
செய்கைதோன்றச் சிதைத்தருள வல்லசிவன் மேயபூம்
பொய்கைகுழந்த புகலூர் புகழ்ப் பொருளாகுமே. 8

நேமியானும் முகநான் குடையந்நெறி யண்ணலும்
ஆமிதென்று தகைந்தேத்தப் போயாரழ லாயினுன்
சாமிதாதை சரணாகு மென்றுதலை சாய்மினோ
பூமியெல்லாம் புகழ்செல்வம் மல்கும் புகலூரையே. 9

வேர்த்தமெய்யர் உருவத் துடைவிட் முழல்வார்களும்
 போர்த்தகூறைப் போதிநீழ லாரும் புகலூர்தனுள்
 தீர்த்தமெல்லாஞ் சடைக்கரந்த தேவன்திறங் கருதுங்கால்
 ஓர்த்துமெய்யென் றுணராது பாதந்தொழு துய்ம்மினே. 10

புந்தியார்ந்த பெரியோர்கள் ஏத்தும் புகலூர்தனுள்
 வெந்தசாம்பற் பொடிப்பூச வல்லவிடை யூர்தியை
 அந்தமில்லா அனலாட லானையணி ஞானசம்
 பந்தன்சொன்ன தமிழ்பாடி யாடக்கெடும் பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யர் வெண்ணூலர் கருமான் மறிதுள்ளும்
 கையர் கணைகழல் கட்டிய காலினர்
 மெய்யர் மெய்ந்நின் றவர்க்கல்லா தவர்க்கென்றும்
 பொய்யர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. 1

மேகந லூர்தியர் மின்போன் மிளிர்சடைப்
 பாக மதிநுத லானையொர் பாகத்தர்
 நாக வளையினர் நாக வுடையினர்
 போகர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. 2

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேற்பிறை சூடிக்
 கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
 திருந்தா மனமுடை யார்திறத் தென்றும்
 பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. 3

அக்கா ரணிவடம் ஆகத்தர் நாகத்தர்
 நக்கா ரிளமதிக் கண்ணியர் நாடொறும்
 உக்கார் தலைபிடித் துண்பலிக் கூர்தொறும்
 பக்கார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. 4

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன் றன்னுடல்
 பேர்த்தார் பிறைநுதற் பெண்ணினல் லாளுட்கக்
 கூர்த்தார் மருப்பிற் கொலைக்களிற் றீருரி
 போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

5

உதைத்தார் மறலி உருளவோர் காலால்
 சிதைத்தார் திகழ்தக்கன் செய்தநல் வேள்வி
 பதைத்தார் சிரங்கரங் கொண்டுவெய் யோன்கண்
 புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

6

தூமன் சுறவந் துதைந்த கொடியுடைக்
 காமன் கணைவலங் காய்ந்தமுக் கண்ணினர்
 சேம நெறியினர் சீரை யுடையவர்
 பூமன் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

7

கரிந்தார் தலையர் கடிமதின் மூன்றுந்
 தெரிந்தார் கணைகள் செழுந்தழ லுண்ண
 விரிந்தார் சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
 புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

8

ஈண்டா ரழலி லிருவருங் கைதொழ
 நீண்டார் நெடுந்தடு மாற்ற நிலையஞ்ச
 மாண்டார்த மென்பு மலர்க்கொன்றை மாலையும்
 பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

9

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விர லுன்றி
 இறுத்தா ரிலங்கையர் கோன்முடி ப்த்தும்
 அறுத்தார் புலனைந்து மாயிழை பாகம்
 பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநேரிசை

திருக்கிற்றம்பலம்

பகைத்திட்டார் புரங்கள் மூன்றும் பாரிநீ ருகி வீழப்
புகைத்திட்ட தேவர் கோவே பொறியிலே னுடலந் தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும் ஐவர்கொண் டாட்ட வாடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. 1

மையரி மதர்த்த வொண்கண் மாதரார் வலையிற் பட்டுக்
கையெரி சூல மேந்துங் கடவுளை நினைய மாட்டேன்
ஐநெரிந் தகமி டற்றே யடைக்குப்போ தாவி யார்தாம்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே. 2

முப்பது முப்பத் தாறு முப்பது மிடுகு ரம்பை
அப்பர்போ லைவர் வந்து அதுதரு கிதுவி டென்று
ஒப்பவே நலிய லுற்ற லுய்யுமா றறிய மாட்டேன்
செப்பமே திகழு மேனித் திருப்புக லூர னீரே. 3

பொறியிலா அழுக்கை யோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென்
நெறியலா நெறிகள் சென்றேன் நீதனை நீதியேதும் [நெண்ணி
அறிவிலே னமரர் கோவே அழுதினை மனனில் வைக்குஞ்
செறிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. 4

அளியினார் குழலி னார்க ளவர்களுக் கன்ப தாகிக்
களியினார் பாட லோவாக் கடலூர்வீ ரட்ட மென்னுந்
தளியினார் பாத நாளும் நினைவிலாத் தகவில் நெஞ்சந்
தெளிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. 5

இலவினார் மாதர் பாலே இசைந்துநா னிருந்து பின்னும்
நிலவுநாள் பலவென் நெண்ணி நீதனைன் ஆத்தியுன்னை
உலவிநா னுள்க மாட்டே னுன்னடி பரவு ஞா'னஞ்
செலவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. 6

காத்திலே னிரண்டும் மூன்றுங் கல்வியே வில்லை யென்பால்
வாய்த்திலே னடிமை தன்னுள் வாய்மையால் தூயே னல்லேன்
பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பரமனே பரவு வார்கள்
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புக லூர னீரே. 7

நீருமாய்த் தீயு மாகி நிலனுமாய் விசம்பு மாகி
ஏருடைக் கதிர்க ளாகி யிமையவ ரிறைஞ்ச நின்று
ஆய்வதற் கரிய ராகி யங்கங்கே யாடு கின்ற
தேவர்க்குந் தேவ ராவார் திருப்புக லூர னாரே. 8

மெய்யுளே விளக்கை யேற்றி வேண்டள வுயரத் தூண்டி
உய்வதோ ருபாயம் பற்றி உகக்கின்றே னுகவா வண்ணம்
ஐவரை யகத்தே வைத்தீ ரவர்களே வலியர் சாலச்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூரனீரே. 9

அருவரை தாங்கி னானும் அருமறை யாதி யானும்
இருவரு மறிய மாட்டா ஈசனா ரிலங்கை வேந்தன்
கருவரை யெடுத்த ஞான்று கண்வழி குருதி சோரத்
திருவிரல் சிறிது வைத்தார் திருப்புக லூர னாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தானடைந் தேந்தன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழில்புக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நரகத்
தென்னைக் கிடக்கலொட் டான்சிவ லோகத் திருத்திடுமே. 1

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனிய னேபுணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்த னேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லூரரசே
என்னை வகுத்திலை யேவிடும் பைக்கிடம் யாதுசொல்லே. 2-3

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னாய்புக லூரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டிடைக்கலத் தேகிடப்பார்
உன்னள வேயெனக் கொன்றுமி ரங்காத வுத்தமனே.

4-

ஒணப் பிரானு மொளிர்மா மலர்மிசை யுத்தமனும்
காணப் பராவியுங் காண்கின் றிலர்கர நாலைந்துடைத்
தோணப் பிராணை வலிதொலைத் தோன்தொல்லை நீர்ப்புக லூர்க்
கோணப் பிராணைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் ணீறணி
பொன்னக் கன்ன சடைப்புக லூரரோ
மின்னக் கன்னவெண் திங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக் கோவுடன் வைத்திட் டிருப்பதே.

1

இரைக்கும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நுரைக்குங் கங்கையும் நுண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரரை
உரைக்கு மாசொல்லி யொள்வளை சோருமே.

2

ஊச லாம்அர வல்குலென் சோர்குழல்
ஏச லாம்பழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ஓசொ லாய்மக னேமுறை யோவென்று
பூசல் நாமிடு தும்புக லூரர்க்கே.

3

மின்னின் நேரிடை யாளுமை பங்களைத்
தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே.

4

விண்ணி னூர்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதி யெழுத்தஞ்சங்
கண்ணி னுற்கழல் காண்பிட மேதெனில்
புண்ணி யன்புக லாருமென் நெஞ்சமே. 5

அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு
பண்டு நான்மறை யோதிய பாடலன்
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்ட ரீகத்து ளார்புக லாரரே. 6

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வனலன் தன்புக லாரனே. 7

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றுரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மதகளி றஞ்சினைப்
பொருங்கை யானைகண் டர்புக லாரே. 8

பொன்னோத் தநிறத் தானும் பொருகடல்
தன்னோத் தநிறத் தானு மறிகிலாப்
புன்னைத் தாது பொழிற்புக லாரரை
என்னத் தாவென என்னிடர் தீருமே. 9

மத்த னாய்மதி யாது மலைதனை
எத்தி னுன்திரள் தோள்முடி பத்திற
ஓத்தி னுன்விர லாலொருங் கேத்தலும்
பொத்தி னுன்புக லாரைத் தொழுமினே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேளே
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி நல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

அங்கமே பூண்டாய் அனலாடினாய்
ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே நூர்ந்தாய்
பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய்
பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்
சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணு ரின்சொல்
மைவிரவு கண்ணனைப் பாகங் கொண்டாய்
மான்மறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்
ஐவரையும் என்மேற் றரவ றுத்தாய்
அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை
பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்
 சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
 மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
 மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வாறோர்க் கென்றும்
 அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி அலர்மேலான்
 நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காண்ப்
 பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணிய யனே.

4

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள்
 நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
 பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
 பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
 காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
 கருங்கைக் களிற்றுரிவைக் கதறப் போர்த்த
 போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

5

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா-
 விரிபொழில்குழ் வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய்
 திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே
 திருவாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய்
 மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய்
 வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்
 புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

6

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
 திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
 நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி
 நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேனின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

7

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா

நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே

மான்னதோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை

கொண்டடியேன் நானிட்டிக் கூறி நின்று
பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

8

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்

துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்
தன்னனையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ்

சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே

யக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

9

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்

உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி

இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
கருவரைசூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்

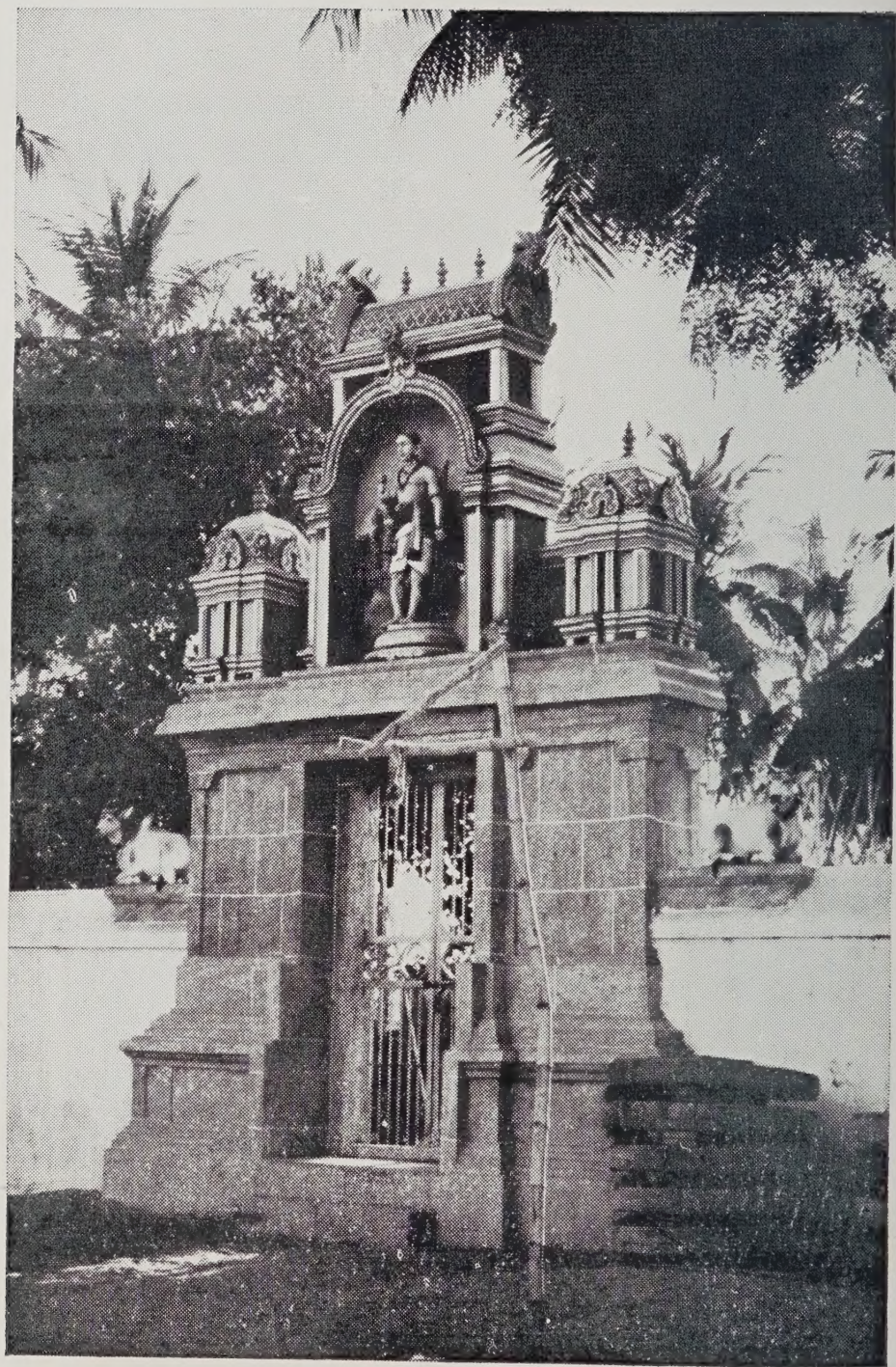
கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பர் ஐக்கியக்காட்டு

முருகநாயனார் நந்தவனம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

பண்-கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ்
சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப் பரடாதேயெந்தை
புகலூர்பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூறையு
மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

1

மிடுக்கிலாதானை வீமனேவிறல்
விசயனேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று
கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
பொடிக்கொள்மேனியெம் புண்ணியன்புக
லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
அடுக்குமேலம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

2

காணியேற்பெரி துடையனேகற்று
நல்லனேசுற்ற நன்கினை
பேணியேவிருந் தோம்புமேயென்று
பேசினுங்கொடுப் பாரிலை
பூணிபூண்டுழப் புட்சிலம்புந்தண்
புகலூர்பாடுமின் புலவீர்கள்
ஆணியாயம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

3

நரைகள் போந்துமெய் தளர்ந்துமுத்துடல்
 நடுங்குநிற்குமிக் கிழவனை
 வரைகள் போல்திர டோளனையென்று
 வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
 புரைவெள்ளேறுடைப் புண்ணியன்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
 அரையனாய்ம ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

வஞ்சநெஞ்சனை மாசழக்கனைப்
 பாவியைவழக் கில்லியைப்
 பஞ்சதுட்டனைச் சாதுவேயென்று
 பாடினுங்கொடுப் பாரிலை
 பொன்செய்செஞ்சடைப் புண்ணியன்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
 நெஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சுபோவதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

நலமிலாதானை நல்லனையென்று
 நரைத்தமாந்தரை யினையனே
 குலமிலாதானைக் குலவனையென்று
 கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
 புலமெலாம்வெறி கமழும்பூம்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
 அலமராதம ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

நோயனைத்தடந்தோள நையென்று
 நொய்யமாந்தரை விழுமிய
 தாயன்றோபுல வோர்க்கெலாமென்று
 சாற்றினுங்கொடுப் பாரிலை
 போயுழன்றுகண் குழியாதேயெந்தை
 புகலூர்பாடுமின் புலவீர்கள்
 ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

எள்விழுந்திடம் பார்க்குமாகிலு
 மீக்குமீகில னாகிலும்
 வள்ளலே யெங்கள் மைந்தனேயென்று
 வாழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலை
 புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புகலூரைப்
 பாடுமின் புலவீர்கள்
 அள்ளப்பட்டமுந் தாதுபோவதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

8

கற்றிலாதானைக் கற்றுநல்லனே
 காமதேவனை யொக்குமே
 முற்றிலாதானை முற்றனேயென்று
 மொழியினுங் கொடுப்பாரிலை
 பொத்திலாந்தைகள் பாட்டரூப்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
 அத்தனாயம ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

9

தையலாருக்கோர் காமனேசால
 நலவழகுடை யையனே
 கையுலாவிய வேலனேயென்று
 கழறினுங்கொடுப் பாரிலை
 பொய்கைவாவியின் மேதிபாப்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
 ஐயனாயம ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

10

செறுவினிற்செழுங்கமல மோங்குதென்
 புகலூர்மேவிய செல்வனை
 நறவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வ
 னப்பகையப்பன் சடையன்றன்
 சிறுவன்வன்றெண்ட னூரன்பாடிய
 பாடல்பத்திவை வல்லவர்
 அறவரைடி சென்றுசேர்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

நெற்குன்றவாணர் இயற்றிய

திருப்புகலூரந்தாதி

காப்பு

உரைசெய் மறைக்குந் தலைதெரி யாவொரு கொம்பையென்றே
பரசு மவர்க்குப் பெருநிழ லாக்கும் பழனமெல்லாந்
திரைசெய் கடற்றுறைச் சங்க முலாவுந் திருப்புகலூர்
அரசி னிடத்து மகிழ்வஞ்சி யின்றவோ ரத்தினின்றே.

நூல்

பூக்கம லத்து விழிவளர் வானென்றும் போற்றியலூர்
மாக்கம லத்து மகிழ்கின்ற ஓர்மது வானிறைந்த
தேக்கம லத்து வழியே பரக்குந் திருப்புகலூர்
நோக்கம லத்துயர் சோதிநெஞ்சே நம்மை நோக்குதற்கே.

நோக்கம ருக்கும் விழிச்செல்வர் பாற்கவி நூறுரைத்துத்
தாக்கம ருக்கு முருகா வருளென்பர் தண்செருந்தி
பூக்கம ருக்குல வும்புக லூரைப் போற்றியுய்யார்
பாக்கம ருக்குகுத் தென்கொல் சொல்வாணர் பரிவிதுவே.

பரிக்கு மரிக்கு விழியான பங்கயஞ் செங்கையிலே
சிரிக்கு மரிக்கு மருவுமெப் போதுங் கிளர்விசும்பில்
அரிக்கு மரிக்கு மயனுக்கு மேற்பத மன்பர்க்கென்றே
தெரிக்கு மரிக்குலஞ் சூழ்புக லூரர்தஞ் சேவடியே.

சேவடி வந்திப் பவர்வினை தீர்ப்பவர் தென்னன்முன்னே
மாவடி வந்திக்கு மண்சுமந் தோர்மரு வும்புகலூர்த்
தூவடி வந்திப் புதுநிற வேற்கண் சுடர்க்குழைமேற்
ரூவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே.

சித்தக னத்துப் பணையசெம் மேனியன் வெவ்வழற்கண்
சித்தக னத்துப் பயில்புக லூரன்முன் மாதர்சொல்லார்
சித்தக னத்துப் பொடியாய் மடிந்த வனம்பசலம்
சித்தக னத்த தனத்திடை யேபட் டுழைக்கின்றதே. 5

உழைக்கை யிலைத்தரு வெவ்வாய் மழுப்படைக் குற்றகைய
உழைக்கை யிலைக்குன்றர் தென்புக லூரிலென் கண்ணகலாப்
பிழைக்கை யிலைக்கொடி யென்றழு தேற்குப் பெருங்களிற்றின்
புழைக்கையிலைப் பொலிவேலாற் றடிந்தெம்மைப் போமென்
[றதே. 6

போமென் றுவந்திப் புதுமலை மேல்வரும் போதுநெஞ்சம்
வேமென்று வந்தித் திவள்கிடந்தாள் செய்யின் மென்கழுநீர்
ஆமென்று வந்திக் கருந்துந் திருப்புக லூரிறைவர்
தாமென்று வந்தித் தனிகெடுப்பார் கொன்றைத் தாரளித்தே. 7

தாரக் கடுக்கை யவர்க்கென்ற போதெம்மைத் தாயரெல்லாஞ்
சேரக் கடுக்கை திருவுள மோதெளி யாவிருவர்
பேரக் கடுக்கை யணிபுக லூரிற் பெருந்தகையே
ஆரக் கடுக்கைம் மலர்மீது கொண்ட வருட்கடலே. 8

கடற்றூனை மானும் விசும்பும் வெளாமற் கறுத்ததிரு
மிடற்றூனை யாளை யுரித்த பிராளை வெகுண்டிலங்கை
உடற்றூனை யூரும் புகலூ ரனைத்தொழு தொண்டொடிக்கை
அடற்றூனை மாரன்கை யம்புபெற் றுள்பெற் றதத்தனையே. 9

அத்தக் கமல மனவைய மேற்கின்ற வையர்துய்ய
புத்தக் கமல வடிவிலுள் ளார்க்கிடம் புண்டரிக
சுத்தக் கமல வயற்புக லூருமெம்த் தொண்டர்கடஞ்
சித்தக் கமலமும் வேதங்க ணன்கன் சிரங்களுமே. 10

சிரந்தரிக் குங்கையர் தென்புகலூரரென் சிந்தையுள்ளே
கரந்தெரிக் குந்தெரி யாதபொற் பாதர் கறையரவும்
பரந்தரிக் கும்புனற் பாகீர தியும் பனிமதியும்
நிரந்தரிக் குஞ்சடை யார்நகை போல நிலாவருமே, 11

வருகாவி ரிக்கெதிர் மாமல ராடையை மாரற்கம்பு
தருகாவி ரிக்கும் புகலூ ரிறைவர் தமதுதில்லைக்
கருகாவி ரிச்சுர நீர்கடந் திரினி யம்புயத்தேன்
பருகாவி ரிப்பித்து வண்டிசை பாடும் பழனங்களே.

12

நங்களங் கம்பித் திடரொழித் தார்புக லூரர்நல்லோர்
தங்களங் கம்பித் திடநூன் மொழிபவர் தம்புயத்துந்
திங்களங் கம்பித் திகைசேர் முடியிலுஞ் சேர்கொன்றைகள்
உங்களங் கம்பித் திகைபோற் பசப்ப துரைசெயுமே.

13

உரைத்தவப் பாவைமுற் சங்கத்தி லேறிநின் றோதுமைய
வரைத்தவப் பாவை மகிழ்புக லூரவிண் மண்ணழல்கால்
இரைத்தவப் பாவை யெனவுன்னை யேத்து மவரொடென்னை
நிரைத்தவப் பாவை யடியே னயர்ப்பினு நின்னருளே.

14

நின்னகத் தைப்பணிந் தேத்தா தெடுத்தவ னீண்முடிதாட்
பொன்னகத் தைக்கொண் டடர்த்தவனே புகலூரரசே
பன்னகத் தைப்படுத் தோதத்தின் மேவுவர் பல்சமயஞ் [களே
சொன்னகத் தைப்பழித் தைந்தெழுத் தோதுமெய்த் தொண்டர்

தொண்டக லாமதி யன்பர்க் கருள்புக லூரன்றுண்ட
விண்டக லாமதி வேணிப்பி ரான்செங்கை வீணைதந்த
பண்டக லாமதி சீதள மென்சொற் பசுந்திருவே
கொண்டக லாமதி வள்ளல்வந் தானெஞ்சிற் கொள்வதென்றே.16

கொள்வன சங்கத்த வேலோன் பலியவன் கொள்வதன்று
தெள்வன சங்கத் தறநூலை யாய்தலிற் செங்கமுநீர்ப்
புள்வன சங்கத் தறமேதி மேயும் புனற்புகலூர்க்
கள்வன சங்கத் தனிக்குழைப் பாகமின் கைதொழுவே.

17

தொழுந்துதிக்கைக்குப் புகலூரெதுவென்னுஞ் சொன்னவப்போ
தெழுந்துதிக் கைக்குறித்தெங்கள் பிரானென்னுமீசனென்னும்
விழுந்துதிக் கைக்குன்ற மொன்றுரித்தோனென்னும் வெண்
[னெருப்பின்
கொழுந்துதிக் கைக்குப் பகல்போன தென்னுமென் கோமளமே.

காமள வாமத்தர் பத்தர் நித்தஞ்செய் குறைபெறினுந்
காமள வாமத்தர் தென்புக லூரர் தருக்களைந்தின்
மாமள வாமத்தஞ் சேகரத் தேற்பவர் சேவடிநாம்
பாமள வாமத் தனிக்குமுன் னேவந்து போதேன்னுமே. 19

பாதகத் தாவர் புணரியி லாவர்வெம் போர்விரும்பும்
பாதகத் தாவர் பதத்திலு மாவர் பகைப்புரத்தே
பாதகத் தாவ ரணமுகத் தானவ தென்புகலூர்
பாதகத் தாவர வென்றுகொண் டேத்திய மெய்யன்பரே. 20

அன்ப ரதத்துக் களைவந்து மாற்றிய வர்க்கலகைத்
துன்ப ரதத்துப் பவந்தீர்த் தருள்வன சொல்லரிய
இன்ப ரதத்துக் கனங்குழை பாக ரெயிற்புகலூர்
மன்ப ரதத்துணைப் பாதங்க ளான வனசங்களே. 21

வனகன கற்பகக் காவன சோலை வயற்புகலூர்
அனகன கத்தி லமர்ந்தவ னேயகி லாண்டவல்லி
நனகன கத்தில்லை யம்பலத் தாடிய சங்கரனே
சினகன கக்கொன்றை மாலையெந் நாள்வந்து நேர்படுமே. 22

படவர வப்பணி மெய்ப்புக லூரர்பொற் பாவைகொண்ட
விடவர வப்பணி நீண்முடி யாரிமை யோர்பரவு
கடவர வப்பணி பூண்டபொற் ருளினர் நன்னுதன்மேல்
அடவர வப்பணி யேவிய வேளை யறிந்திலரே- 23

அறிவரி யாரு மயனுங் கெடக்கரந் தாடுமையர்
பொறிவரி யாருமெய்ப் பூணுடை யார்புக லூரையென்றும்
பிறிவரி யாருமை பங்கர்கங் காளர் பிறங்கலின்மேற்
செறிவரி யாருந் தழையோ சிலைசில சேவகர்க்கே. 24

சேவக ராகவத் தக்கன் றிரட்டிய தேவரைக்கொல்
பாவக ராகவ னேத்தும் பதத்த பனிவண்டுசூழ்
பூவக ராகவ னந்திக மும்புக லூரவென்னைக்
காவக ராகவ ருத்தந் தவிரக் கடுக்கைதந்தே. 25

தந்த மருந்துயர் தீர்வன வாகச் சதுமுகன்மால்
வந்த மருந்துய தென்புக லூரர் வரையின்மதன்
மூந்த மருந்துணை யாகநின் றேற்கொரு மொய்குழல்போல்
இந்த மருந்துய வந்ததென் காத விடும்பைகண்டே. 26

கண்டரி கைக்குப் படையளித் தோர்தண்டைக் காலுங்கையும்
பண்டரி கைக்குப் பசித்துவந் தோர்பயி லும்புகலூர்ப்
புண்டரி கைக்கு நிகரா மிவடன் பொருட்டரசே
மண்டரி கைக்குங் கரியாற் நிரவு வருவதன்றே. 27

அன்றரத் தக்க வின்மூவி லைவே லரரியதில்லை
மன்றரத் தக்க விதிவேள்வி செற்றவர் வண்புகலூர்த்
தன்றரத் தக்கவிர் மேனியர் தாந்தொழுந் தாளர்நல்கார்
மின்றரத் தக்க விடைக்கழ லாய்நிற்கும் வெண்ணிலவே. 28

நிலாவம் பராவிதழ்க் கொன்றைவைக் குஞ்சடை நின்மலனே
இலாவம் பராவியற் றென்புக லூரவென் றேத்துதற்குக்
கலாவம் பராவி கவர்கின்ற கூற்றெனக் காதையடர்ந்
துலாவம் பராவிக் கழிக்கின்ற வாலின்றெ னுள்ளத்தையே 29

உள்ளத் திருக்குந் திருப்புக லூர ருணருமன்பர்
கள்ளத் திருக்குங் கவலையுந் தீர்ப்பவர் கற்பவெல்லை
வெள்ளத் திருக்கும் பதினா லுலகும் விழாமலுய்யக்
கொள்ளத் திருக்குங் குமமுலை சேர்புயக் குன்றத்தரே. 30

குன்றருந் துந்திரை வேலையர் கோகன கத்தர்கொன்றைப்
பொன்றருந் துங்கச் சடாடவி யார்புக லூரர்தம்மை
வென்றருந் தும்பையும் வாகையுஞ் சூடிய வில்லிதென்றற்
கன்றருந் துங்கொடி மேலெய்யு மாறென்கொல் கற்பித்ததே. 31

கற்பனை யத்தனை யென்பிற விக்கினிக் கார்மதத்துப்
பொற்பனை யத்தனைப் பெற்ற வனைப்புக லூரரசை
வெற்பனை யத்தனை வேதங்க னூறிய வெண்டலையோட்
டற்பனை யத்தனை யான்மற வேனெழுத் தஞ்சுகொண்டே. 32

அஞ்சக் கரவரி யற்புக லூர ரயின்மழுவாட்
கஞ்சக் கரவ ரிகழா தணிவன கங்கைதிங்கட்
பிஞ்சக் கரவரி சூழ்கொன்றை வாசம் பெறுவெருக்கு
வெஞ்சக் கரவரி கண்மலர் நான்முகன் வெண்டலையே. 33

தலைக்கண் ணியன்சடைத் தென்புக லூரன் றகையெருக்கின்
குலைக்கண் ணியந்தொடை சாத்தும் பிரான்குன்ற மீன்றவல்லி
முலைக்கண் ணியன்கங்கை நாயகன். மாலை முடிவுமெய்தா
தலைக்கண் ணியன்புற் றமுவதெவ் வாறவ் வலங்கலுக்கே. 34

அலங்கலை யிற்கயல் பாய்புக லூர ரவிர்சடைமேற்
சலங்கலை யிற்குறை திங்கள்வைத் தோர்தமைச் சாரலர்போற்
சலங்கலை யிற்கண்ணி வந்தது தேருநின் கையணையிற்
பொலங்கலை யின்றலை யிற்றுயின் மாற்றும் புரிசங்கமே. 35

சங்க மலைக்குந் திருப்பாற் கடனெந்து தான்பயந்த
செங்கமலைக்குமுன் பிற்சென்ற தோமின்னுஞ்செம்மலும்போய்ப்
பங்க மலைக்கு வழங்குபிரான் புகலூர் பயில்வார்
துங்க மலைக்குமி தொக்குமேன் னேயன்னை சொல்லியதே. 36

சொல்லிய லைச்சங்க மேவிநின் றுயைய துய்யவன்னம்
புல்லிய லைச்சங்க மேய்புக லூர பொதுவர்குழற்
கொல்லிய லைச்சங்கம் வேவா விழியம்பு கோத்தினைத்த
மெல்லியலைச் சங்க ராவிடு மோவந்த வேள்கணையே. 37

வேய்ந்த சலஞ்சல மாகாமற் பாகத்து மின்னைவைத்தோர்
காய்ந்த சலஞ்சல மாகக் குனித்தவர் கார்க்கடல்வாய்
வாய்ந்த சலஞ்சல மாரஞ் சொரியும் வயற்புகலூர்த்
தோய்ந்த சலஞ்சல நூபுரப் போதென் றுயர்கெடவே. 38

துயரந்த காம லெவருந் தொழுப்புக லூரர்செந்திக்
கையரந்த காரற் குடிகொண்ட கண்டர் கவுரிபங்கர்
பெயரந்த காலத் துதவுமெம் பால்வரும் பெற்றிறையர்
அயரந்த காவந்தச் சேவடி தானென் னரணைப்பதே. 39

என்பணி யத்தர் திருப்புக லூர ரினைத்திமையோர்
முன்பணி யத்தழ னஞ்சையுண் டோர்முது வாளெயிற்று
வன்பணி யத்தர் மழவிடை மேலிம் மறுகில்வந்தென்
மின்பணி யத்தனந் தந்துகொண் டேகினர் மேகலையே. 40

கலைக்கு முழைக்கும் பிரிவுகண் டாய்வெய்ய காமனின்ற
நிலைக்கு முழைக்கும் பழிவரும் போலு நிருத்தமெல்லா
முலைக்கு முழைக்குந் தரும்புக லூர முதுமறைகள்
அலைக்கு முழைக்குன்று மென்னெஞ்சு மேவிய வாண்டகையே. 41

ஆண்டவம் பஞ்சுகொண் டாலைச் சிலைகொண் டனங்கனும்போர்
மூண்டவம் பஞ்சுக மெந்நான் மொழிவது முத்தணிந்து
மாண்டவம் பஞ்சு தனத்தாண் மகிழும் வயற்புகலூர்த்
தாண்டவம் பஞ்சுரம் பாடநின் றுடிய சங்கரற்கே. 42

சங்குகைக் குத்தரல் வேண்டு மென்றேற்குயிர் தானலரான்
மங்குகைக் குத்தர மொன்றுஞ் சொல்லார்மரு வார்புரந்திப்
பொங்குகைக் குத்தர வெற்பெடுத்தோர்புக லூரர்பொல்லா
வெங்குகைக் குத்தர வென்பார்க் கொழிக்கும் விழிச்செல்வரே.

விழிய னலங்களை மாரற் களித்தவன் மெய்வழுவா
மொழிய னலங்கரத் தேந்திய வீர முராரிசெல்லா
விழிய னலங்கலை சூழ்புக லூரன் மடைப்பள்ளியாங்
கழிய னலம்கவர்ந் தேகினர் தேர்வரக் காண்கிலமே. 44

காணப் பணிமன்று ளாடிய காலுமென் கன்மனமும்
பூணப் பணியறம் வேறில்லை காண்புக ரலூரசே
சேணப் பணிமுடி யாயடி யேன்பிழை செய்கையெல்லாம்
பேணப் பணியுனக் கென்னையெந் நாளும் பெருந்தகையே. 45

தகைமர்லை யாகத்தை வெல்புயத் தேயனை தையனெஞ்சிற்
புகைமாலை யாகப் பசப்பைத் தணிபுக லூரரசே
பகைமாலை யாகவந் தைந்தல ராலுமிப் பாவையைவேள்
வகைமாலை யாகத் தொடுத்தா னினியென்ன வாசகமே. 46

வாசவ னந்தரத் துர்க்கின்ற சோலை வயற்புகலூர்
 ஈசவ னந்தர விக்கதி ரோவெண் டிசாமுகமுங்
 கூசவ னந்தர வந்தநஞ் சோவெனக் கொள்ளைநிலா
 வீசவ னந்தர மாரணுந் தோன்றினன் விற்குனித்தே. 47

குனித்தரங் கத்துறை தென்புக லூரார் குலவுசென்னிப்
 பனித்தரங் கத்துறை யாரரு ளாற்பட முஞ்சமைத்து [நேன்
 மனித்தரங் கத்துடன் வெண்ணீ றும் பெண்ணை மடலும்பெற்
 இனித்தரங் கத்துங் கடற்புவி காணமன் நேற்றுவனே. 48

ஏற்றர விந்தப் புனிதைநின் நேத்த விமயவில்லான்
 மாற்றர விந்தப் புரந்தீய வெய்தவர் வண்புகலூர்ச்
 சேற்றர விந்தத் திருமா ளிகைசென்ற தெய்வமின்னந்
 தோற்றர விந்தப் புனத்துள தோகணி சொல்லுகவே. 49

சொல்லலை யாறு சமயத்தையு மின்ப துன்பமென்னும்
 அல்லலை யாறுனக் குள்ளே யறிவறி வேபழன
 மல்லலை யாறு நள்ளாறு வெண்காடு மருதுகந்தோன்
 ஒல்லலை யாறு சடையில்வைத் தோன்புக லூரணையே. 50

ஊராக வன்பகை யன்னை யு மப்படி யுன்னையெய்த
 போராக வன்படை யென்னை விடாதுகைப் போதுகொண்டு
 சீராக வன்பணி தென்புகலூர திருமிடறு
 காராக வன்பம ரர்க்களித் தாய்முடிக் கங்கையனே. 51

கங்கையம் போருகம் வந்தவம் பாய்வரக் கண்டணிந்தாய்
 வெங்கையம் போருக வென்றகை யாயன்று வெற்பளித்தான்
 கொங்கையம் போருக மோப்பக் குழைபுக லூரமதன்
 செங்கையம் போருக வெந்தபின் போதச் செயம்பெற்றதே. 52

பெற்றத் துவந்திவ் வகலிடத் தேற்கும் பிரான்புகலூர்
 நற்றத் துவந்திகழ் மேனியன் வெற்பினி னாங்களஞ்சு
 மற்றத் துவந்திப மன்றுகொன் றுவி யளித்தவற்கோ
 முற்றத்து வந்திம் முரசநின் றூர்த்து முழங்குவதே. 53

முழங்கா ரணம்பயி லும்புக லூரரிம் மூவுலகின்
கிழங்கா ரணங்கொரு பாலுடை யார்கிரி மீதிருக்கும்
பழங்கா ரணர்தம் பவனிகண்ட டார்க்குயிர்ப் பாடொழிய
வழங்கா ரணந்தரு மாரனம் பாய மதுமலரே.

54

மலராக வைங்கணை விற்கரும் பாக வடிவிலின்
றலராகவன் செய்யு மாண்மை யெல்லாமன்று பார்த்தகண்ணுற்
பலராக வண்டு பயில்புக லூரரும் பார்த்தருளார்
நலராக வன்பு கொண்டா யிழைசோரு நடுக்கமுற்றே,

55

நடுக்கண் டனையல்லை கொங்கைகண் டாயல்லை நண்பவென்றன்
இடுக்கண் டனையிப் படியோ தணிப்ப திமயவெற்பில்
வடுக்கண் டனையொரு பாகனைப் பூக வயற்புகலூர்க்
கடுக்கண் டனையு மலைத்தது மாரன் கடுங்கணையே.

56

கடுங்கால கால புகலூ ரிறைவவென் காதலினுட்
படுங்கால காலங்க ளாகினின் றேய்ப்பதி னாலுலகு
நடுங்கால கால மெனவே வருமிற்றை நாண்மதியஞ்
சுடுங்கால கால மரணமுண் டோதொழுந் தோகையர்க்கே.

57

தோகைக் குமார வரைமார் பளித்த துயரமெல்லாம்
போகைக் குமாரன் பொருவது பார்க்கிலிர் போர்கடந்த
வாகைக் குமாரன் வணங்கின் றீர்மள்ளர் வான்கரும்பால்
ஆகைக் குமார வயற்புக லூரி லருந்தவரே.

58

அருந்தவ ரந்தணர் நால்வருந் தேவரு மாகியன்றங்
கிருந்தவ ரந்தண் வயற்புக லூர ரிமயவெற்பிற்
றிருந்தவ ரந்தரு கூர்வே லொருவர் திருநெடுங்கண்
முருந்தவ ரந்த முறுவல்கெட் டேனென் மொழிவதுவே.

59

மொழிப்பா கருந்தியுங் கொங்கையிற் றேய்ந்து முந்நீர்ப்பிறந்த
பழிப்பா கருந்திகைப் பாறின முத்தம் பருந்தரசின்
வழிப்பா கருந்தியில் வந்தவ ரத்தர் மணிக்குழைதோய்
விழிப்பா கருந்திய நீர்ப்புக லூரன்ன மென்கொடியே.

60

காடியா தரிக்கு மிடத்திருப் பாக குறிக்க வென்று
 டியா தரிக்கு மெனும்புக லூரவென் மொய்குழற்கு
 டியா தரிக்கு முலைமேல் வடமுயிர் மெய்யிற்சற்றுந்
 டியா தரிக்குங் கடைமணி நாவிற்குந் தோற்றமுண்டே. 61

தாற்றந்த மாவி வனசமென் கொங்கைபங் கன்சுருதி
 பாற்றந்த மாவின் வரும்புக லூரன் பொருப்புமின்பாற்
 டற்றந்த மாவின் வடுவகிர் போலுருக் கொண்டுவ
 மற்றந்த மாவிகொண் டுவார் தமக்கிது வெற்பலவே. 62

வற்பா சனத்தர் திருப்புக லூரர்தம் மெய்யிற்றுய்ய
 பாற்பாசனத்தர் முடிக்கங்கை நாதர் புவிபடைத்த
 ற்பா சனத்தர் பலிக்ககந் தோறு நடந்துபெற்ற
 பற்பா சனத்த ரமுதா சனத்தர்க் கரிபவரே. 63

ரிய தரத்த மருந்திடு கங்குலென் றுனையஞ்சித்
 ரிய தரத்த மயில்பொருட் டாவரல் செய்யகையாற்
 ரிய தரத்த நஞ்சேற்றுண் டபோது கலந்தமுதே
 ரிய தரத்தனஞ் சேர்புக லூரர்தம் பொன்வரைக்கே. 64

ரைத்தவ ரால மராரெயின் மூன்று மடியச்செந்தி
 ரைத்தவ ரால மராதித் திருமுனி நீருடன்வந்
 ரைத்தவ ரால மராவதி காத வெழும்புகலூர்
 ரைத்தவ ரால மராவிட வாட லுகந்தவரே. 65

கந்தந்த வாமத் திடத்தே யொருத்தியை வைத்தொருத்தி
 கந்தந்த வாழுடி யாளவைத் தோன்றொல்லை யாகமத்தின்
 கந்தந்த வாரணத் தையன் பணிபுக லூரனண்ணி
 கந்தந்த வாவெனக் காற்றா தொழிகை முறைமையன்றே 66

அன்றிருக் கைக்கும் முதலாய பூதத் தடைவகைநல்க
 ின்றிருக் கைக்குத் திருக்கைந் தாளினு நீண்முடிமேற்
 சென்றிருக் கைக்குமங் கைக்குமே லென்கொல் சிந்தையிலென்
 வன்றிருக் கைக்குலைக் கும்புக லூரின் மகிழரசே. 67

அரசம லங்கு தடந்தோறு நீலமு மம்புயமும்
 விரசம லங்கு புனர்புக லூரரை மெய்ப்படவே
 பிரசம லங்கு மலர்க்குதி லாதிலை பெற்றதிட்டுப்
 பரசம லங்குல வும்பவம் போந்தொழும் பத்தர்களே.

பத்தரத் தத்தி லறுகுக்கு முத்திப் பதங்கொடுக்கும்
 பித்தரத் தத்தி லணங்குடை யார்பெற்ற மூருமையர்
 புத்தரத் தத்தின் மலர்போல் பவர்புகலூரரொன்றார்
 சுத்தரத் தத்திற் குளித்தொளி ராநின்ற குலத்தரே.

சூலத் திருப்புக்குத் தெவ்வீழ் சுடலைத் துகளணிந்த
 சீலத் திருப்புக்கு வான்போற் றுவவுமை செய்யகண்டத்
 தாலத் திருப்புக்குந் தென்புக லூர்பதி யானதற்கு
 நீலத் திருப்புக்கு வாழ்கின்ற பாகத்து நீர்மைக்குமே.

மைக்கு வளைக்குத் துயிலுக்கு மால்விடை முன்றொழுத
 கைக்குவ னைக்கும் வளைத்திட வாருங் கனங்குழையீர்
 அக்கு வளைக்குழை யாகத்தர் காதரெட் டாணைநின்ற
 திக்கு வளைக்கு மெயிற்புக லூரர்தந் தேர்வரினே.

தேரிர விக்குமுற் காகள மானமுட் சேவலில்லா
 ஊரிர விக்குப் பகையா யினபுக லூரிறைவர்
 பேரிர விக்கு நகப்பூண் டவர்கொன்றை பெய்வனையிர்
 தாரிர விக்கும் படியெங்ங னீரித் தழலெனக்கே.

என்னையன் பாலடித் தொண்டுகொண் டோன்புக லூரனில்லா
 அன்னையன் பால னருந்தமிழ்ப் பாவ னறுமுகத்தோன்
 றன்னையன் பாலணங் காளநின் றோனடி தாழ்குலத்துப்
 பின்னையன் பாலரி தாமெளி தாமன்பர் பேதமைக்கே.

பேதம் பலவன் பிதாவும் பிதாமக னும்பழமை
 ஓதம் பலவன் புகலூர் மருங்கி னொளியிறந்த
 சூதம் பலவன் புயர்சோலை வல்லி சுடர்க்குழைமேற்
 போதம் பலவன் பகைகாணின் கொங்கை புவிதனக்கே.

5னகன் கற்பகஞ் சங்குசிந் தாமணி தாமரையே
 டனகன கக்கைக ளென்றும் பிறரை யுரைத்தினைத்தே
 றனகன கத்தும் புகலூ ரிடத்து மமர்ந்தவனே
 ினகன கத்தும்பையிட்டாரோ டென்றென்னை நீ வைப்பதே. 75

வைப்போ ரரிக்கு மழல்போன் மெனவந்தேன் வன்பிறப்பை
 வைப்போ ரரிக்கு நகையொழித் தோரற்றை நாள்விசயன்
 வைப்போ ரரிக்குக் கமுகோடி கல்புக லூரர்கருப்
 வைப்போ ரரிக்குத் தசவவ தாரம் படைத்தவரே. 76

படையிலங் கைக்குரங் கைப்படை யாகப் படைத்துவெற்றி
 அடையிலங் கைக்குலஞ் செற்றவ னென்றறி யாமலந்த
 விடையிலங் கைக்கு மரிதேடி யபுக லூரரென்றன்
 கிடையிலங் கைக்குயிர் மாறாமுன் வந்து கிடைப்பவரே. 77

கிடைப்ப ரவைக்கும் பதினா லுலகிற்குங் கேசவற்கும்
 படைப்ப ரவைக்கும் றியாவைக்குந் தோற்றமவன்பாதலத்துப்
 புடைப்ப ரவைக்குறித் தாடும்பி ரான்பு கலூரனன்ன
 நடைப்ப ரவைக்குத் திருத்தாது சென்ற நளினத்திலே. 78

நளிககத் தாமரைத் தாதையு மொக்கு நகுதலைகொய்
 ஓளிககத் தாமரைக் கைப்புக லூரரை யூருகின்ற
 நெளிககத் தாமரை வேள்விக்கு நீத்ததென் னீலவண்ணக்
 கிளிககத் தாமரை மாத்திரைக் கேதலை கெட்டனரே. 79

கெட்ட விருப்பு மனமே யுனக்கொன்று கேண்மடவார்
 துட்ட விருப்பு மெய்யென்று கொள்ளாது சுடர்ப்பவளம்
 விட்ட விருப்பு வளைபுக லூரரை மேவுநமக்
 கிட்ட விருப்புச் சிவலோக மாக்குவ ரிப்பொழுதே. 80

பொழுதுகத் தும்பெரி தான திராவென்றன் பூவைகொன்றைக்
 கழுதுகத் தும்பைச் சரகுங் கொடானைய மேற்குமையன்
 கழுதுகத் துஞ்சடு காட்டகத் தாடி கபாலியென்னும்
 பழுதுகத் துள்ள வற்கோ புகலூரைப்பதி யென்பரே. 81

பதியையன் ருனு மரியும் பணிபுக லூரன்பண்டை
விதியையன் ருநகு சென்னிகொய் தோன்செய்த வேணியின்மேல்
நதியையன் ருடு மமுதத்து முன்வந்து நாளுமிந்த
மதியைன் ருயினெத் தெய்வத்தை யான்ருழ மற்றிலையே. 82

மற்றிலை யாவி தளரும் பொழுதுமுன் வந்துநிற்பார்
நற்றிலை யாடக மன்றுடை யாரன்றி நாமவரைப்
புற்றிலை யாபுக லூரிலை யாவெனப் போற்றியின்றே
சற்றிலை யாயினுந் தூவுநெஞ் சேபினைச் சாவிலையே. 83

சாவிலை யாகவக் காமனைச் செற் றதழற்கண்ணே
மூவிலை யாகவ வேற்படை யாய்முதல் வாகமலப்
பூவிலை யாக வண்டுகள் பூச லிடும்புகலூர்க்
கோவிலை யாகவ லாவமும் பேதைநின் கொன்றையென்றே. 84

என்றை யலங்கலை கொள்வா னென்றுசென் றேத்திநின்பொற்
கொன்றை யலங்கலை நல்கென வாருங் குறிக்கவெட்டா
ஒன்றை யலங்கலை நான்மறைப் யோர்பெற வுண்மைசொன்ன
நன்றை யலங்கலை நீர்ப்புக லூரனை நாம்பணிந்தே. 85

பணிப்பா யலையுடைப் பச்சைப் பொருப்பொரு பாகத்தனே
மணிப்பா யலைவளை தென்புக லூரவென் மையல்வந்து
தணிப்பா யலையது தானிற்க யாமந் தனிலிளைத்தேன்
துணிப்பா யலைநகை தோற்றூனை யென்னெதிர் தோற்றுவித்தே 86

தோற்றுவ ராக வரிபணி யும்புக லூரன்றுய்
நூற்று வராக வரனரு ளோவென்பர் நுண்ணிடையைப்
போற்றுவ ராகவ வேல்விழி பார்ப்பர்நின் பொன்னடிவீழ்ந்
தாற்றுவ ராக வணங்கே யிவைமன்ன ராதரவே. 87

ஆதர வாமனம் வெற்பிற் குயிலுட னுயினிந்த
மாதர வாமன மீளவி டாததென் வண்புகலூர்ச்
சீதர வாமன வென்னநின் ருன்பணி சேவடியாய்
பூதர வாமன வாநகை யாநின் புகழ்நினைந்தே, 88

புணையா வருந்து நகைக்கு முயிர்க்கு நினதுகொன்றை
புணையா வருந்துயர் போவதெப் போதெனும் பூவுநெல்லுஞ்
புணையா வருந்துந் திருப்புக லூரவென் சேயிழையின்
புணையா வருந்துதிக் குந்திரு நாம முரைத்தழுமே. 89

அழவிடைக் கேயுரல் கட்டுண்டு பின்வர வாயர்வெண்ணெய்
துழவிடைக் கேசவன் காணாத பங்கயஞ் சுற்றமெல்லாம்
விழவிடைக் கேயுயிர் கால்வைத் தலமரும் வேலைவெள்ளை
மழவிடைக் கேவருந் தென்புக லூர்தொழ வல்லவர்க்கே. 90

வல்லிக் குழைமுலை வார்த்தைகண் வெண்ணகை வால்வளைக்கை
வல்லிக் குழைமுலை காந்தளொப் பீர்மலை யான்மகிழும்
வல்லிக் குழைமுலை பாடிநின் றாடி வரும்புக லூர்
வல்லிக் குழைமுலை யாந்தாளி நாளை மலர்கின்றதே. 91

மலரப் பணையி லுழைவிழி நீருமில் வல்லிரவும்
புலரப் பணையி லுழையமன் மாறிடப் பூங்கைமள்ளர்
அலரப் பணையி லுழையெழுஞ் சேலொ டமர்தொலைந்த
பலரப் பணையி லுழைபுக லூரகண் பார்த்தருளே. 92

அருளோ தனம்பெறி னுள்ளவர் பின்சென் றளகமுமக்
கிருளோ தனங்குவ டோவென் பரேசில ரின்பணில
முருளோ தனந்தும் புக லூ ரரைத்தொழி னுண்மையிம்மை
பொருளோ தனந்துகி லின்பந் தருவர் புரிகிலரே. 93

புரிதவத் தைக்குறித் தந்தணர் வாழ்புக லூரரசே
கிரிதவத் தைக்கு மயிற்கை யனத்த கிளர்மறையின்
சரிதவத் தைக்கடந் தப்பாலு மாய்நின்ற சங்கரனே
அரிதவத் தைக்குநின் றுளருள் வாயென் னவசத்திலே. 94

அவசங்க ராசலங் கொண்டுநின் பேர்சொல வாழியங்கைத்
துவசங்க ராவிழத் தோற்றுவித் தோய்தொலை யாரிலவை
நவசங்க ராசி தரும்புக லூரவென் னாவைக்கொண்டு
சிவசங்க ராவென மாட்டே னெனக்குன் றிருவுளமே. 95

திருப்பதத் தத்தி கிரிக்குரி வீழ்சிவ னுக்கிருப்புப்
பருப்பதத் தத்தி யுரிபோர்வை பாய்புலித் தோலுடுக்கை
நெருப்பதத் தத்திற் புகலூரார் நாம நிலாமுடிப்ப
திருப்பதத் தத்தி விளமதியின் மூவெயி லெய்ததுவே.

96

எய்தவந் தப்புரங் காட்டிய வேளு மெரிநகையாற்
பெய்தவந் தப்புரப் பேறுபெற் றுன்பெற்ற தாதைசென்னி
கொய்தவந் தப்புர மாதின்பொற் றோளிணை கூடுதற்கு
மொய்தவந் தப்புர வோன்புகலூரன் முருக்கிடவே.

97

முருகவி ராமன் முடியா முடிவின் முதல்வனென்று
பெருகவி ராமன் பணிபுக லூரவென் பேதைநெஞ்சம்
பருகவி ராமன் மதன்வரும் போது பவளஞ்செவ்வி
தருகவி ராமன் பிலர்க்குரு வென்னுந் தனியடைந்தே.

98

அடைக்கல னானுன் னடித்தார் மரையிணைக் கைந்தெழுத்தாம்
படைக்கல னாவிலுண் டஞ்சே னெவர்க்கும் பணிமொழியார்
உடைக்கல னாணல முள்ளம் பலியொ டுகந்து கொள்ளு
முடைக்க லனாத புகலூர யாவர்க்கு முன்னவனே.

99

முன்னஞ் சயிலத் தருகவென் றேற்றது முல்லைப்பச்சை
அன்னஞ் சயிலத் தையாற்று மென்றோவரி யோடமரர்
வென்னஞ் சயிலத்தார் தென்புக லூரையர் மேருவென்னும்
பொன்னஞ் சயிலத் திருச்சிலை வாங்கிய பூவொன்றிலே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

42

22

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிய திரு இராமனதீச்சரத் தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கொளிர் முன்கையர் தம்மிடையே
அங்கிடு பலிகொள்ளும் அவன்கோபப்
பொங்கர வாடலோன் புவனி யோங்க
எங்குமன் இராமன தீச்சரமே. 1

சந்தநன் மலரணி தாழ்சடையன்
தந்தம தத்தவன் தாதையோதான்
அந்தமில் பாடலோன் அழகன் நல்ல
எந்தவன் இராமன தீச்சரமே. 2

தழைமயி லேறவன் தாதையோதான்
மழைபொழி சடையவன் மன்னுகாதி
குழையது இலங்கிய கோலமார்பின்
இழையவன் இராமன தீச்சரமே. 3

சத்திய ளாதியோர் தையல் பங்கள்
முத்திய தாகிய மூர்த்தியோதான்
அத்திய கையினில் அழகுசூலம்
வைத்தவன் இராமன தீச்சரமே. 4

தாழ்ந்தகு முற்சடை முடியதன்மேல்
தோய்ந்த இளம்பிறை துளங்குசென்னிப்
பாய்ந்த கங்கையோடு படஅரவம்
ஏய்ந்தவன் இராமன தீச்சரமே. 5

சரிசூழல் இலங்கிய தையல்காணும்
பெரியவன் காளிதன் பெரியகூத்தை
அரியவன் ஆடலோன் அங்கையேந்தும்
எரியவன் இராமன திச்சரமே.

மாறிலா மாதொரு பங்கன் மேனி
நீறது ஆடலோன் நீச்சடைமேல்
ஆறது குடுவான் அழகன்விடை
ஏறவன் இராமன திச்சரமே.

தடவரை யரக்கனைத் தலைநெரித்தோன்
படஅர வாட்டிய படர்ச்சடையன்
நடமது ஆடலான் நான்மறைக்கும்
இடமவன் இராமன திச்சரமே.

தனமணி தையல்தன் பாகன்தன்னை
அனம்அணி அயன்அணி முடியுங்காணான்
பனம்அணி அரவரி பாதங்காணான்
இனமணி யிராமன திச்சரமே.

தறிபோலாஞ் சமணர்சாக் கியர்சொற் கொளேல்
அறிவோரால் நாமம் அறிந்துரைமீன்
மறிகையோன் தன்முடி மணியார்கங்கை
எறிபவன் இராமன திச்சரமே.

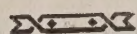
தேன்மலர்க் கொன்றையோன் * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
முந்தமக் கூனமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசாங்க தென் இந்திய கல்வெட்டறிக்கை

1927-28

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், நன்னிலம் கோட்டம்
திருப்புகவூர்

அக்கினிபுரீசுவரர் கோயில் அர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தூணில் :

42. தூணை எழுப்பியவன் அரையன் கங்கை கொண்
டானாகிய சோழவிச் சாதரப் பல்லவரையன்.

அதே கோயில் அக்கினிபுரீசுவரர் கர்ப்பக்கிரக வடசுவரில் :

43. கோயிலுக்குச் சொந்தமான திருவாபரணங்கள்,
நவமணிகள் இவைகளின் நிறையைக் காட்டும் பட்டியல்.

44. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திர சோழன்
(10-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு) 'திருமன்னி' என்று தொடங்கு
கிறது. கோயிலிலிருந்து 150 பொற்காசுகள் பெற்றுக்
கொண்டதற்காக, க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுப்
பனையூர் நாட்டின் பிரமதேயமான பூலோக சதுர்வேதி
மங்கலம் ஊர்ச்சபையார் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்
திற்குரிய வரியைத் தள்ளுபடி செய்தது.

45. இராஜகேசரிவர்மன் என்கிற உடையார்.....
(28-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—“திங்களேர்தரு” என்று முதல்
இராஜாதிராஜன் மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது.
இறைவனுக்கு அதிகாலை அபிஷேகமான பின்பு பூசைக்
கானவைகளுக்காக தோட்டக்குடி ஊர் மக்கள் கோயி
லுக்கு நிலம் விற்றது.

46. இராஜகேசரிவர்மன் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க
சோழன் (15-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘புகழ் மாத’ என்று
தொடங்குகிறது. புகலூர் கோணப் பெருமாள் சந்நிதியில்
திருவிளக்கெரிப்பதற்காக சிறுபுலியூர்க்காரர் ஒருவர் 96
ஆடுகள் வழங்கியது.

47. இராஜகேசரிவர்மன்...(16-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)
—‘திருமகள்போல’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் ஆரம்பிச்
கிறது. இராஜராஜ தேவனின் தேவியான நக்கன் தில்லை
யழகியார் என்கிற பஞ்சவன் மாதேவியார் தன்னுடைய
பிறந்த நட்சத்திரமான சதயத்தில் மாதந்தோறும் கோயி
லில் விழா நடத்துவதற்கும், பூசைப்பொருள்களுக்கும்
ஆக வரியில்லாமல் நிலம் வழங்கியது. அதைத் தொடர்ந்
துள்ள இன்னுமோர் கல்வெட்டில் அவ்வரசியார் திருவாப
ரணங்கள் வழங்கியதைக் குறிக்கிறது.

48. இராஜகேசரிவர்மன் உடையார் இராஜாதி
ராஜதேவன் (32-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திங்களேர் பெற’
என்று துவங்குகிறது. கோயிலில் சிவபுரத்துத்தேவரை
எழுந்தருளச் செய்ததற்குப் பூசைக்கு வேண்டியவற்றிற்
காக வரியில்லாமல் ஒரு பெண் நிலதானம் செய்தது.

49. இராஜகேசரிவர்மன் உடையார் இராஜாதிராஜ
தேவன் (27-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திங்களேர்தரு’ என்று

தொடங்குகிறது. சதய நட்சத்திரத்தில் திருப்புகலூர்க் கோயிலிலுள்ள நாவலிங்கேசுவரின் அம்பிகைக்கு விழா நடத்தும் செலவிற்காக இங்கா நாட்டு செல்லிய மங்கலத்தைச் சேர்ந்த பிச்சன் சீருடைக் கழல் என்ற அந்தணப் பெண் பொருள் வழங்கியது.

50. 'சாலையில் கப்பல்களை யழித்த' இராஜ கேசரிவர்மன் (12-ஆவது ஆட்சி ஆண்டு)—அம்பர் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த வணிகன் ஒருவன் கோயிலில் திருவிளக்கேற்றுவதற்காக, பனையூர் நாட்டுப் பிரமதேயமான எயினனூரில் நிலம் வழங்கியது.

51. இராஜகேசரிவர்மன்.....(7 - ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—புறங்கரம்பை நாட்டுத் திருப்பேரூர் ஊர்த்தலைவனுன காடன் வைகுந்தன் என்பவனுடன், அவன் கொடுத்த தொகைக்குரிய வட்டியைக் கொண்டு மூன்று அந்தி விளக்குகள் எரிப்பதற்காகக் கோயில் தருமகர்த்தர்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம்.

52. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திர சோழதேவன் (5-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—'திருமன்னி வளர்' என்று தொடங்குகிறது. பூலோக சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையினர், ஸ்ரீ காமேசுவரம் உடையார் பூசைக்காகவும், வேத பாராயணத்திற்காகவும் கோயிலுக்குச் சொந்தமான சில நிலங்களுக்கு வரிவிலக்கு செய்தது.

53. 'திங்களேர்தரு' என்று தொடங்குகிறது. வரிக் குறைப்பைச் சொல்லுகிறது.

54. இராஜகேசரிவர்மன்.....(21-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—'திருமகள் போல' என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. அரசனும் அவன் தேவியான பஞ்சவன்

மாதேவியாரும் தாங்கள் பிறந்த நட்சத்திரமான சதயத் தில் கோயிலில் சிறப்புப்பூசை செய்வதற்காக வழங்கிய நிலங்களுக்கு பணியூர் நாட்டுப் பிரமதேயமான காரோடு சேரிச் சபையினர் வரி தள்ளுபடி செய்தது.

அக்கினீசுவரர் கோயில் வட, மேல், தெற்குச் சுவர்களில் :

55. இராஜ கேசரிவர்மன் இராஜராஜதேவன் (22-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—மேலேயுள்ள கல்வெட்டைத் தொடர்ந்து இருக்கிறது. அதே மெய்க்கீர்த்தியுடையது. காரோடுசேரி மக்கள், திருப்புகலூர் கோணப் பெருமாள் கோயிலுக்கு நந்தவனத்திற்காக நிலம் விற்றது.

அக்கினீசுவரர் கோயில் வடபுறச் சுவரில் :

56. ...(7-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—காடன் வைகுந்தன் (மேலே 51-ல் குறிக்கப்பட்டவன்) புகலூர் மகாதேவருக்கு பொன்னுலான பூ வழங்கியது.

57. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திர தேவன் ([5]-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் மருவிய’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. விஜயராஜேந்திர வள நாட்டுப் புலியூர் நாட்டிலுள்ள வேலுரைச் சேர்ந்த பாற்கரன் அருமொழி என்கிற அகாரநடானிப் பல்லவரையருடன் கோயிலில் நூலேற்ற (கொடியேற்ற) விழாச் செலவுக்காக அவர் கொடுத்த 40 காசுகளுக்கு 10 காசு வட்டி கொடுப்பதாக புகலூர்ச் சபையினர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

58. இராஜகேசரிவர்மன் இராஜராஜதேவன் (19-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் போல’ என்று தொடங்குகிறது. கோயிலிலிருந்து கடனாகப் பெற்றுக்கொண்ட

தாகைக்கு வட்டியாக நெல் அளப்பதாகச் சிலர் ஒப்பந்
ம் செய்து கொண்டது.

59 ஷே...ஷே—மும்மடிச் சோழ வளநாட்டின் பனை
நாட்டுத் தேவதானமான புகலூரிலுள்ள கோணல்பெரு
நாள் சந்நிதியில் மூன்று திருவிளக்குகள் ஏற்றுவதற்குச்
செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் குறிக்கிறது.

60. ஷே...ஷே—ஊரன் பொன்னம்பலம் என்ற
பெண் உள்பட சிலர் கோயிலுக்கு இரண்டு பொற்பூக்கள்
வழங்கியது.

61. ஷே (20-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—கோணல்பெரு
நாள் சந்நிதியில் அந்தித் திருவிளக்குக்காக ஊரன் பொன்
நம்பலம் என்ற பெண் பொன் வழங்கியது.

62. இராஜராஜதேவன் (23-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—
அரசி பஞ்சவன் மாதேவியாரின் சத்துருபயங்கரந்தெரிந்த
வேளத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் ஆச்சான், கோணல்பெரு
நாளுக்கு ஒன்பது பொற்பூக்கள் வழங்கியது.

அக்கீனிசுவரர் கோயில் வடக்கு, மேற்கு சுவர்களில் :

63. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திரதேவன் (11-ஆம்
ஆட்சி ஆண்டு)—‘இரட்டபாடி’ என்ற மெய்க்கீர்த்தி
யுடன் தொடங்குகிறது. சிவபாதசேகரம் தெரிந்த திரு
மஞ்சனத்தார் வேளத்தைச் சார்ந்த தேவன் பட்டகள்
பண்டாரமும் அவள் மகளும் புகலூர்க் கோயிலில் எழுந்
தருளச் செய்திருந்த தூரிய தேவருக்கும், அவர் இருதேவி
யாருக்கும் திருவாபரணங்கள் வழங்கியது.

64. இராஜகேசரிவர்மன் இராஜேந்திரதேவன் (6-
ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் மருவிய’ என்று தொடக்

கம். மேற்சொன்ன பெண், கோயிலில் தான் எழுந்தருளச் செய்த உலகுய்யக் கொண்ட சோழ தூரிய தேவருக்குப் பூசைக் காகப் பொன் வழங்கியது.

அதே கோயில் மேற்குச் சுவரில் :

65. இராஜகேசரிவர்மன் இராஜ ராஜதேவன் (22-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் போல்’ என்று தொடங்குகிறது. கோணப்பெருமாள் சந்நிதியில் அந்தி விளக்கேற்றுவதற்கும், அர்த்தசாம பூசைக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது.

66. பரகேசரிவர்மன்...(16-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—குறும்பு நாட்டுப் பிரமதேயமான திரிபுர.....த்திலுள்ள கைலாயமுடைய மகாதேவர்க்கு உத்தம சோழதேவியார் நிலம் விற்றது.

67. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திரதேவன் (9-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘இரட்டபாடி’ என்று தொடங்குகிறது. அணுக்கியார் நாரணன் தீன சிந்தாமணியார் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

அதே கோயில் மேற்கு, தெற்கு சுவர்களில் :

68. இராஜகேசரிவர்மன் இராஜ ராஜதேவன் (21-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் போல்’ என்று தொடங்குகிறது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியான திருநாவுக்கரைய தேவருக்கு நடுப்பகல், இரவு பூசைக்காக, ஆற்றுக்கு வடகரையிலுள்ள இராஜேந்திர சிம்ம வளநாட்டு வீர நாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்து வீரசிகாமுகச் சேரியின் உள்கிடை குண்டூரைச் சேர்ந்த அங்கிகுமார கிரமவித்தன்

என்கிற பொற்கோயில் சண்டேசுவர ஜோகி என்பவன் பொருளும் நெல்லும் கொடுத்தது.

69. இராஜராஜ இராஜகேசரிவர்மன் இராஜராஜ தேவன் (27-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—கணபதி பொன்னாழ்வி என்கிற சோலை என்ற பிராமணப் பெண்ணிடமிருந்து பெற்றபொருளுக்காக, புகலூர் சிவப்பிராமணர்கள் கோணற் பெருமாள் சந்நிதியில் விளக்கேற்றுவதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

அதே கோயில் தென்புறச் சுவரில் :

70. இராஜகேசரிவர்மன்...(2 ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—புகலூர் தேவருக்கு வெள்ளிப்பாத்திரம் கொடுத்தது. இன்னொரு கல்வெட்டில் உத்தம சோழதேவனின் தேவியான பட்டன் தானதுங்கியார் வெள்ளிப்பாத்திரம் அளித்தது.

அதே கோயிலின் தெற்கு வாயிலில் :

71. அந்த வாயிலுக்கு 'இராசராசன் திருவாசல்' என்று பேர் குறிக்கிறது.

அதே கோயில் தென்திருமானிகைப் பத்திச் சுவரில் :

72. இராஜகேசரிவர்மன் குலோத்துங்க சோழதேவன் (25-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—'புகழ்மாதா விளங்க' என்ற தொடக்கமுடையது. பாண்டிசூலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்திலுள்ள குறுக்காடி என்ற ஊர்த் தலைவனான திருச்சிற்றம்பலமுடையநம்பி, கோயிலில் நான்கு திருவிளக்குகள் ஏற்றுவதற்காகவும், காவிரியிலிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டு வருவதற்கு இரண்டு பேர்களை நியமிப்பதற்காகவும் வீடப்பட்ட நிலங்களுக்குச் சபையார் வரி விலக்கு செய்தது.

73. பாண்டியன் மாறவர்மன் குலசேகரதேவன் (19-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—ஜெயமாணிக்க வளநாட்டு முனையூர் நாட்டின் பிரமதேயமான அருமொழித் தேவர் சதுர்வேதி மங்கலத்தார் சிலர் உய்யக் கொண்டார் வள நாட்டு அம்பர் நாட்டு அம்பரிலுள்ள சவரிப்பெருமான் சக்கரவர்த்தி சகாத்தன் மொண்ணை மருதன் அகலங்க நாடாள்வாருக்கு நிலவிற்பனை செய்தது.

74. பாண்டியன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனே நின்மை கொண்டான்—திருப்புகலூர்க் கோயிலில் கோதண்டராமன் சந்தியில் அரசன்பேரால் பூசனை செய்யும் உரிமை அவ்வூர் சிவப்பிராமணன் திருப்புகலூர் உடையானுக்கு அளிக்கப்பட்டது,

75. பாண்டியன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனே நின்மைகொண்டான்—அரசன் பேரால் கோயிலில் கோதண்டராமன் சந்தியில் வழிபாட்டுச் செலவுக்காக விடப்பட்ட குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டின் எயின னூர்ப் பகுதியில் முடிகொண்ட சோழப் பேராற்றின் தென்கரையிலிருக்கும் இராஜேந்திர சோழநல்லூர் என்ற தோட்டக்குடியிலுள்ள 45 வேலி நிலங்களின் வரி தள்ளுபடி செய்ததற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

76. பாண்டியன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனே நின்மை கொண்டான் (4-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—அரசன் பேரால் கோயிலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வீரபாண்டியன் சந்தியில் பூசை நடைத்திகங்கள் நிகழ சோமிதேவன் என்பான் வழங்கிய முடிகொண்டானாற்றுக்கும் அரிசிலாற்றுக்கும் இடையேயுள்ள பத்து வேலி நிலத்திற்குள்ள வரி தள்ளுபடி செய்த அரசு ஆணையைக் குறிக்கிறது.

77. சகம் 1581 (கொல்லம் 834-கி. பி. 1659)—
வேளாக்குறிச்சி மகாதேவ பண்டாரத்தின் சீடர் அருண
பலத் தம்பிரான் கோயில் திருப்பணிகளை முடித்தது.

வடக்குப் பத்திச் சுவர்த்துண் ஒன்றில்:

78. ஆர்க்காடு கிழான் சேதிராயன் அம்மண்ட
பத்தைக் கட்டியது.

உட்பிரகாரம் வடக்கு வாயிலிலுள்ள இரண்டு சிங்கத்துண்களில்:

79. பரகேசரிவர்மன் இராஜேந்திர தேவன் (4-ஆம்
ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் மருவிய’ என்று தொடங்கு
கிறது. பூலோக மாணிக்க சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபை
யார் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் பேரிலுள்ள
வரியை நீக்கியது.

இரண்டாவது பிரகாரம் கிழக்குச் சுவரில்:

80. பரகேசரிவர்மன் ‘மதுரையும் பாண்டியன் முடித்
தலையும் கொண்ட’ திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க
சோழதேவன் (10-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு 52-ஆவது நாள்)—
‘புயல் வாய்த்து’ என்று தொடங்குகிறது. இராஜாக்கள் தம்
பிரான் திருவீதி என்ற தெரு அமைப்பதற்காகத் திருப்புக
லூரிலும் தோட்டக்குடி என்ற இராஜேந்திர சோழ நல்
லூரிலும் நிலங்கள் எடுத்துக் கொண்டது. முதலாம்
குலோத்துங்க சோழதேவனின் 16-ஆவது ஆட்சி ஆண்டில்
நில அளவு செய்யப் பட்டதைக் குறிக்கிறது.

81. இராஜகேசரிவர்மன் இராஜேந்திரதேவன் (2-
ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘திருமகள் மருவிய’ என்று தொடங்
குகிறது. சேனாமுகத்திலுள்ள துர்க்கை கோயிலில் கூடிய
காரைக்கால் ஊர்ச் சபையார், பொன்வேய்ந்த சோழன்
என்ற நந்தவன நிலத்துக்குரிய வரியை நீக்கியது. இராஜ

கேசரிவர்மன் வீரராஜேந்திர தேவனின் மூன்றாவது ஆட்சி ஆண்டில் பூத்தோட்டக்காரர்களின் ஜீவனத்துக்காக விடப்பட்ட நிலங்களுக்கு வரிக்குறைப்பு செய்தது.

82. பரகேசரி வர்மன் 'மதுரை கொண்ட' திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (10-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு 123-ஆவது நாள்)—'புயல் வாய்த்து' என்று தொடங்குகிறது. கோயிலுக்குத் தச்சு வேலை செய்யும் உரிமையை மங்களதரையன் என்பவர் கேட்டுக் கொள்வதற்கிணங்க, சிலருக்குக் கொடுத்தது.

83. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கோனேரிஸ்மை கொண்டான் (21-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு 306-ஆவது நாள்)—காளிங்கராயன் என்பார் கேட்டுக் கொண்டபடி கோயிலின் தச்சரிமையில் பாதியை இருவர்க்கு வழங்கியது.

84. ஜடாவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி சுந்தர பாண்டிய தேவன் (10-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு ஜப்பிசி 4-ஆவது நாள்)—வலங்கை, இடங்கை என்ற வகுப்பினருக்குள் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தியது.

85. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவன் (17-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—இராஜேந்திரசிம்மவளநாட்டு இடையாள நாட்டின் பேரினார் கிராமத் தலைவன் திருச்சிற்றம்பல மூவேந்த வேளான் கோயிலில் அந்தி விளக்குக்காகப் பொருள் வழங்கியது.

86. பரகேசரிவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவன் (19-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—'பூமருவிய திருமாதும்' என்று தொடங்குகிறது. குளிச்செழுந்த நாயனார் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தின் வரியை தோட்டக்குடி என்கிற இராஜேந்திரசோழநல்லூர்ச் சபையார்

தள்ளுபடி செய்து அதனால் மிகுந்த தொகையைக்கொண்டு செங்கல்லினால் கோயில், மண்டபம், விக்கினேசுவரர் ஆலயம் கட்டியும், பூசை முதலியவற்றிற்கு ஏற்பாடுகளும் செய்தது.

87. பரகேசரிவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவன் (3-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு 257-ஆவது நாள்)—‘பூமருவிய திருமாதம்’ என்று தொடங்குகிறது. நல்லொழுக்கமுடைய யோகி ஒருவர் அரசரின் நன்மையை நாடி நாள்தோறும் திருப்புகலுடையாரைத் தொழுதிருக்க திருமடவிளாகத்துக்கு வடகிழக்கே சேரமான்னதோழன் என்ற துறவி கேட்டுக் கொள்ள ஒரு குகை எடுக்கப் பட்டது.

88. இராஜகேசரிவர்மன் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (35-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘புகழ் மாதம்’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் துவங்குகிறது. நம்பி முருகன் திருமடத்தில் சித்திரை வைகாசி திருவிழா நாட்களில் மகேசுவரர்களுக்கு உணவளிக்க, அரசி ஏழலக முடையாரின் பணிப்பெண் இராஜராஜசோழன் அரம்பையார் வழங்கிய கயத்தூர் கிராம நிலத்தின் பேரில் கோயில் ஊழியர்கள் வாங்கிய பொருளுக்காக, குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டுப் பணையர் நாட்டிலுள்ள முடிகொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலச் சபையார் வரியைக் குறைத்தது.

89. மேற்படி மன்னன் (20-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—அதே மெய்க்கீர்த்தி. முடிகொண்ட சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம் சபையார், அச்சபையில் கணக்கு வேலை பார்த்து விட்டு இறந்த ஒருவரின் ஆன்ம சாந்திக்காக கோயிலில் சித்திரை ஐந்தாம் நாள் திருவிழா நடத்தும் ஏற்பாட்டிற்காக விடப்பட்ட நிலத்தின் பேரிலுள்ள வரியை நீக்கியது.

90. மேற்படி மன்னன் (46-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—
அதே மெய்க்கீர்த்தி. பாண்டி குலாசனி வளநாட்டு ஆர்க்
காட்டுக் கூற்றத்தின் இறையூர்வாசி யொருவரிடம் புகலூர்
தேவர் கோயில் அதிகாரிகள் வாங்கிக் கொண்ட பொருளைக்
கொண்டு கோயிலில் அமாவாசைத் திருநாளும், பூசை
நைமித்திகங்களும் நடத்துவதாக ஒப்பந்தம் செய்து
கொண்டது. மதுராந்தகன் மாடை என்ற நாணயம் குறிக்கப்
படுகிறது.

91. மேற்படி அரசன் (29-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—
அதே மெய்க்கீர்த்தி. இறையூர் வேளாளன் அரையன்
கழல் சிங்கம் என்ற அறிந்தவன் பல்லவன் கோயிலுக்கு
நந்தவனத்திற்காக விடப்பட்ட நிலவரியை முடிகொண்ட
சோழ சதுர்வேதி மங்கலச் சபையார் தள்ளுபடி செய்தது.

92. மேற்படி மன்னன் (30-ஆம் ஆட்சியாண்டு)—
அதே மெய்க்கீர்த்தி. மேற்சொன்ன வேளாளனிடம் புக
லூர் தேவர் கோயில் சிவப்பிராமணர்கள் பெற்றுக்கொண்ட
பொருளுக்காக கோயிலில் ஒரு நந்தா விளக்கு எரிப்ப
தென்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது.

93. பரகேசரிவர்மன்—‘மதுரையும் பாண்டியன்
முடித்தலையும் கொண்ட’ திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்
துங்க சோழதேவன் (15-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘புயல்
வாய்த்து’ என்று தொடங்குகிறது. [வாணகோவரையன்
கேட்டுக்கொண்டபடி கோயிலில் தேவாரத் திருப்பதிகங்
கள் பாடும் உரிமையை, திருவெண்ணையல்லூர்
சோழேந்திரசிம்ம பிச்சன் என்ற தேவாரம் பாடுபவர்க்கு
அளிக்கப்பட்டது.]

94. இராஜகேசரிவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (30-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘புகழ்மாமு’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. முடிகொண்ட சோழத் தென்கரை நாட்டு விழுப்பரையர் என்பவரிடம் பெற்றுக்கொண்ட பொருளுக்காக, கோயிலில் நந்தா விளக்கு எரிப்பதென திருப்புகலூர்ச் சபையார் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. தீனிசிந்தாமணி என்ற முகத்தலளவை குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

95. மேற்படி மன்னன் (31-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—அதே மெய்க்கீர்த்தி. புகலூர்தேவர் கோயிலில் இரண்டு விளக்குகள் எரிப்பதற்காக விடப்பட்ட நிலங்களின் வரியை, ஸுத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுப் பணையர் நாட்டின் பிரமதேயமான தானதுங்க சதுர்வேதிமங்கலம் சபையார் தள்ளுபடி செய்தது.

அதே பிரகாரத்தின் வடபுறச் சுவரில் :

96. சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (49-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—புகலூர் தேவருக்கு நடுப்பகல் நிவேதனம் செய்து பன்னிரண்டு பிராமணர்களுக்கு தாம் நம்பியார் குளம் தென்கரையில் எடுப்பித்த சாலையில் அமுதளிக்கும் செலவுக்காக வரியில்லாமல் (இறையிலியாக) பூலோக மாணிக்க சதுர்வேதிமங்கலம் சபையாரிடம் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலம் புலியூர்க்கோட்டம் பேரூர் நாட்டு நெற்குன்றம் அரையன் கருவுணாயகர் என்ற களப்பாளராயர் விலைக்கு வாங்கியது. (இவரே திருப்புகலூரந்தாதி பாடிய நெற்குன்றவாணர்).

97. பரகேசரிவர்மன் சக்கரவர்த்தி விக்கிரம சோழ தேவன் (2-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—இராஜநாராயண வள

நாட்டுத் திருவழுந்தூர் நாட்டின் தேவூரிலுள்ள மனதுக் கினியான் என்ற விராடராஜன் முடிகொண்ட சோழப் பேராற்றின் வடகரையில் திருப்புகலூரில் ஆதுலர்சாலை (மருத்துவ நிலையம்) பிணியாளர், திக்கற்றவர் இவர்களின் பராமரிப்புக்காக எடுப்பித்தான். புகலூர்தேவர் கோயில் நரலோக வீரமண்டபத்தில் கூடிய ஸ்ஷத்திரியநாத சதுர்வேதி மங்கலம் சபையார், ஆதுலர்சாலை நடத்துவதற்காக மனதுக்கினியான் விலைக்கு வாங்கிய நிலத்திற்கு வரிதள்ளுபடி செய்தது.

98. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டான் (10-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு 22-ஆவது நாள்)—இராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதியமைப்பதற்காக திருப்புகலூரிலும் தோட்டக்குடி என்ற இராஜேந்திர சோழநல்லூரிலும் எடுத்த நிலங்களை அரசனுடைய 10-ஆவது ஆட்சி ஆண்டிலிருந்து தேவதானமாக்கி அரச ஆணை பிறப்பித்தது. (மேலே 80-ஆம் கல்வெட்டு காண்க).

99. குலோத்துங்க சோழதேவன் (48-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—திருப்புகலூர்தேவர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான சில நிலங்களின் பேரிலுள்ள வரியை, திருமருகல் நாட்டுப் பிரமதேயமான திருமருகல் ஊர்ச்சபையார் அவ்வூர் மாணிக்க தேவர் மண்டபத்தில் கூடி, தள்ளுபடி செய்தது.

அதே பிரகாரத்தின் மேற்குச் சுவரில் :

100. குலோத்துங்க சோழதேவன் (24-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘புகழ்மாதா’ என்று தொடங்குகிறது. ஸ்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுச் சேற்றூர்க் கூற்றம் வானமாதேவி சதுர்வேதி மங்கலத்திலுள்ள உதய திவாகரன் தேவனிடம் சிவப்பிராமணர் சிலர் பொருள் பெற்றுக்கொண்ட

தற்காக, கோயிலில் பத்து அந்தி விளக்குகள் எரிய விடுவதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

அதே பிரகாரத்தின் தெற்குச் சுவரில்

101. குலோத்துங்க சோழதேவன் (4-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—அதே மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. பூலோக சதுர்வேதி மங்கலம் சபையார் கோயில் நிலங்களுக்கு வரிக் குறைப்பு செய்தது.

102. இராஜகேசரி வர்மன் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (20-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—குலோத்துங்க சோழவள நாட்டு பணையர் நாட்டின் தானதுங்க சதுர்வேதி மங்கலம் சபையார் அவ்வூர் கணபதீசுவரமுடைய மகாதேவருக்கு அதிகாலைப் பூசைக்காக விடப்பட்ட நிலத்திற்கு வரி தள்ளுபடி செய்தது,

103. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராஜராஜ தேவன் (5-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—இராஜராஜ மங்கலதரையர், இடபவாகன தேவர்-இராஜராஜ விடங்கருக்கு செங்கழுநீர் மலர்கள் அணிவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்காக, இராஜேந்திர சோழவள நாட்டு ஆலநாட்டு இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் சபையாரிடம் நிலம் வாங்கியது.

104. இராஜகேசரிவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (9-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—‘பூமன்னுபதுமம்’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. தானதுங்க சதுர்வேதி மங்கலம் சபையார் கைலாசமுடைய மகாதேவர் கோயில் மண்டபத்தில் கூடி, வரியில் லாமல் கோயிலுக்கு நிலம்விற்பது. ‘திருவுலகளந்த பன்னீரடிக்கோல்’ என்ற நீட்டலளவை குறிக்கப்படுகிறது.

105. மேற்படி மன்னன் (47-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு)—
‘புகழ் மாத’ என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது.
புகலூர் தேவருக்கு மாலைக் காலப்பூசைக்காக நக்கன்
சொன்னவாற்றிவன் என்ற செம்பியன் வழங்கிய நிலத்
திற்கு இராஜேந்திர சோழநல்லூர்ச் சபையார் வரிநீக்கம்
செய்தது.

முதற்கோபுரத்தின் வலது கைப்புறமுள்ள அறைச் சுவரில்:

106. ...(சக 1673-கலி 4852 பிரஜோற்பத்தி)—
வாதாபிப் பிள்ளையார் கோயில் பிரகாரத்தில் காணும் கல்
வெட்டுப்படி, இக்கல்வெட்டுப் பட்டியலில் குறித்துள்ள
கிராமங்கள் குலோத்துங்கன் காலம் முதல் கோயிலுக்குச்
சொந்தமானதாக உறுதி செய்யப்பட்டது.

வேளிப் பிரகாரம் தென் சுவரில்:

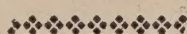
107, ...இராஜராஜமுடைய நாயனார் கோயிலுக்கு நில
தானம் செய்தது. ருத்திரசோழ நல்லூர் என்ற கிராமம்
குறிக்கப்படுகிறது.

108. ‘மதுரையும், ஈழமும், கருவூரும் கொண்டு,
பாண்டியன் முடித்தலையும் கொண்டருளிய’ திரிபுவனச்
சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழதேவன் (28-ஆம் ஆட்சி
ஆண்டு)—குலோத்துங்க சோழவளநாட்டு அரசன்சேரியி
லுள்ள இராஜராஜேசுவர முடையார் கோயில் குறிக்கப்படு
கிறது.

ஆதரவு நூல்கள்

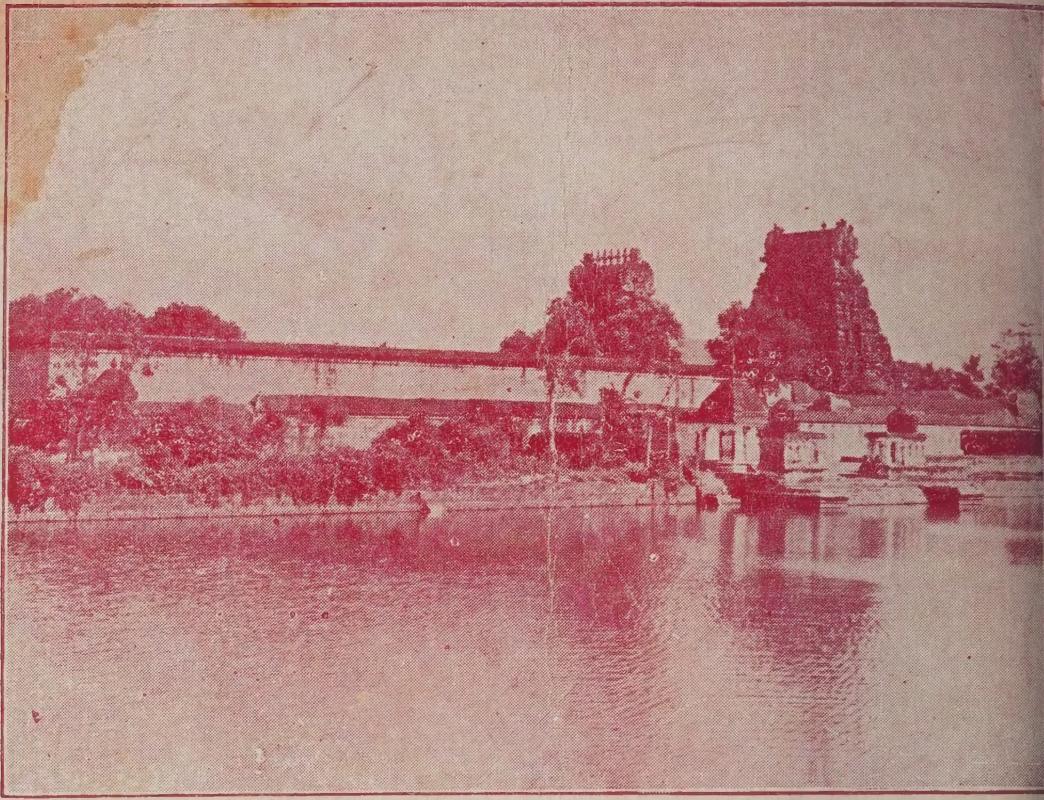
1. அப்பர் தேவாரம்—5 பதிகங்கள்-44 பாடல்கள்
2. சம்பந்தர் தேவாரம்—3 பதிகங்கள்-33 பாடல்கள்
3. சுந்தரர் தேவாரம்—1 பதிகம்-11 பாடல்கள்
4. சேக்கிழார் பெரிய புராணம்—முருகர், திருநாவுக் கரசர், சம்பந்தர், சுந்தரர், ஏயர்கோன்கலிக் காமர் இவர்களுடைய புராணங்கள்.
5. பதினொராம் திருமுறை—பரணதேவர், பட்ட ணத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி
6. உமாபதி சிவாசாரியார்—திருப்பதிக் கோவை, திருப்பதிகக் கோவை, திருத்தொண்டர் புராண சாரம்
7. நெற்குன்றவாணர்—திருப்புகலூரந்தாதி (பெரும் புலவர் காமக்கூர் சுந்தர முதலியார் பதிப்பு)
8. சரணயபுர மாஹாத்ம்யம்—(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு போலகம் சிரோமணி திரு, K. நாராயண சாஸ்திரிகள்-கையெழுத்துப் பிரதி)
9. அரசாங்கத் தென்இந்திய கல்வெட்டறிக்கை—1927-28.
10. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை M.A., M.L.,
11. கலைமகள் (மன்மத ஆடி, ஆவணி இதழ்கள்— திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களின் கட்டுரை கள்).

1956

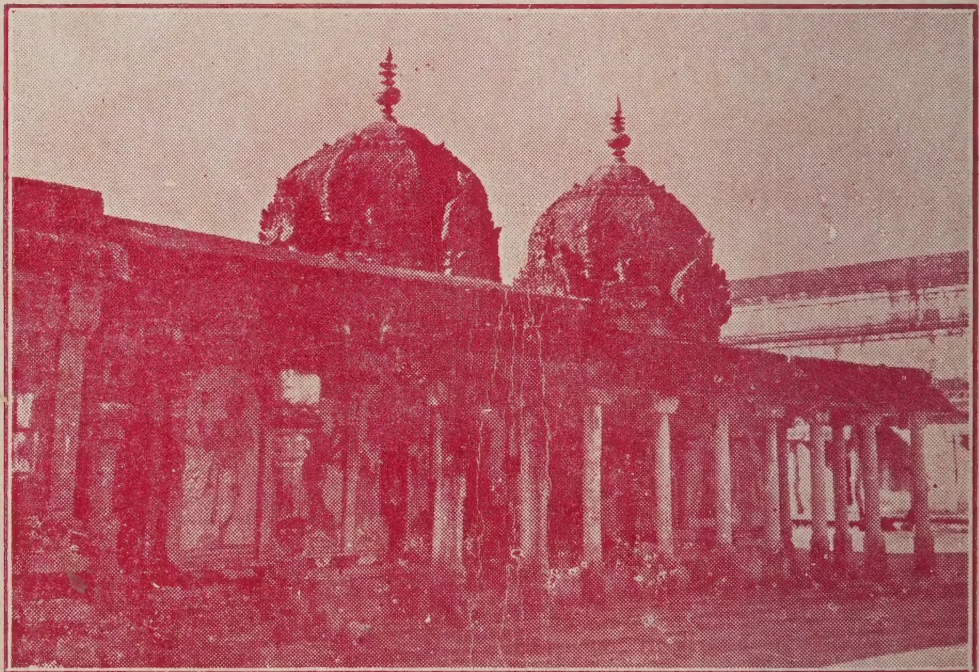

சென்னை நகர வரலாறு

1. சென்னை நகரத்தின் தோற்றம் - 1639-ல் டச்சுமன் நகரம்
2. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1664-ல் டச்சுமன் நகரம்
3. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1684-ல் டச்சுமன் நகரம்
4. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1700-ல் டச்சுமன் நகரம்
5. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1713-ல் டச்சுமன் நகரம்
6. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1729-ல் டச்சுமன் நகரம்
7. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1746-ல் டச்சுமன் நகரம்
8. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1763-ல் டச்சுமன் நகரம்
9. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1781-ல் டச்சுமன் நகரம்
10. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1796-ல் டச்சுமன் நகரம்
11. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1817-ல் டச்சுமன் நகரம்
12. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1838-ல் டச்சுமன் நகரம்
13. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1858-ல் டச்சுமன் நகரம்
14. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1878-ல் டச்சுமன் நகரம்
15. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1898-ல் டச்சுமன் நகரம்
16. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1918-ல் டச்சுமன் நகரம்
17. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1938-ல் டச்சுமன் நகரம்
18. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1958-ல் டச்சுமன் நகரம்
19. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1978-ல் டச்சுமன் நகரம்
20. சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சி - 1998-ல் டச்சுமன் நகரம்

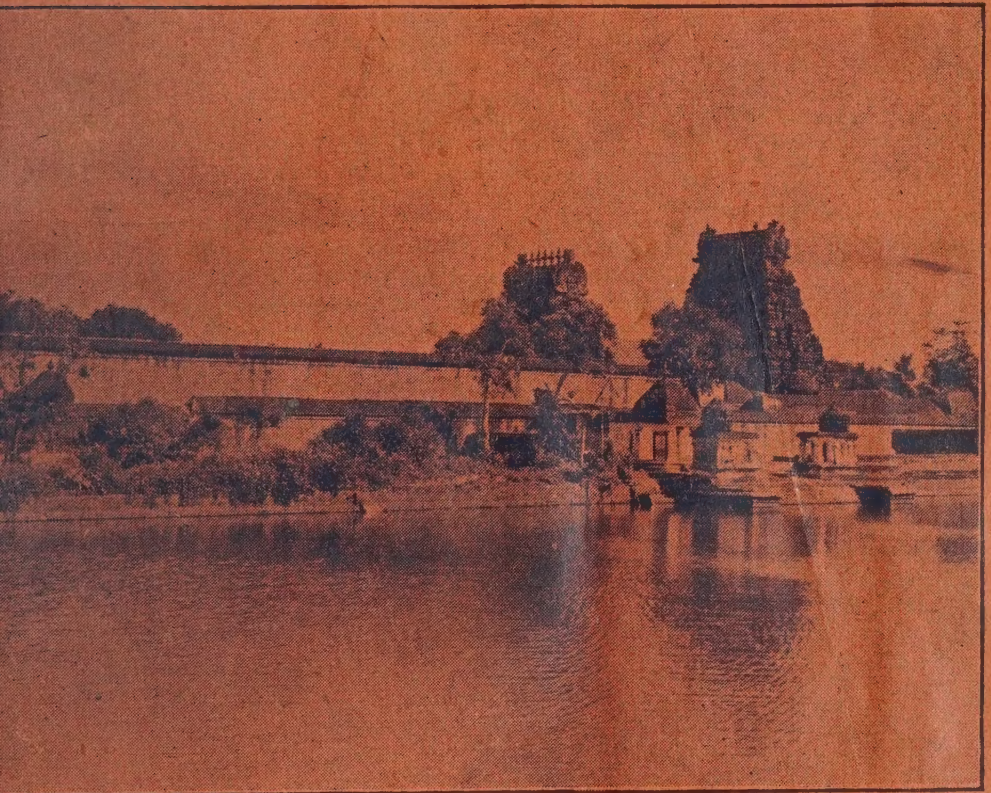
அகழ் சூழ்ந்த திருப்புகலூர்க் கோயில்

அக்கினிசுவரர், வர்த்தமானிசுவரர்
(இரண்டு மூலஸ்தானங்கள்)

உ
சிவமயம்

திருப்புகலூர்த் த ல வ ர ல ா று

திருப்புகலூரின் அகழ்குழந்த திருக்கோயில் தோற்றம்

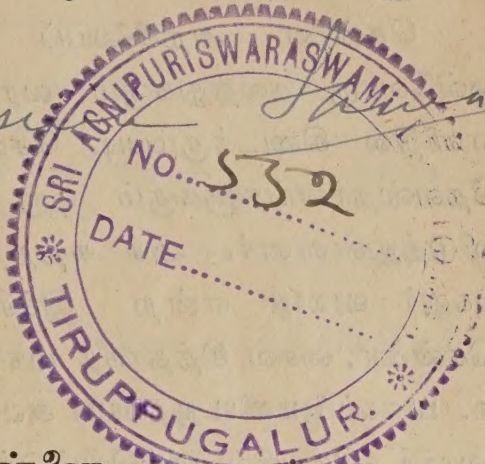
திருப்புகலூர் தேவஸ்தான விவரீயீடு

1942

உ
சிவமயம்

திருப்புகலூர்த் தல வரலாறு

G. கலியாணம் பிள்ளை, B. A., Dip. Econ-
எழுதியது.

வெளியிட்டவர் :

திரு. C. மருதவாணம் பிள்ளை - கிர்வாக தருமகர்த்தர்

வேளாக்குறிச்சி மடம் ஆதினஸ்தர்களாகிய
மூலமூ பண்டார சந்நிதிகள் - பரம்பரை தருமகர்த்தர்

திரு. R. இராநாகிருஷ்ண நாயுடு - தருமகர்த்தர்
திருப்புகலூர் தேவஸ்தானம்

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை, சென்னை

1942

R. S. Sambasiva Sarma

மு க வு ரை

சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தினர், ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் வரலாறு எழுதி, யாவர்க்கும் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று எல்லா தேவஸ்தானங்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை (Circular) விடுத்துள்ளனர். அச் சுற்றறிக்கையையொட்டியே திருப்புகலூர் வரலாறு என்ற இச்சிறு நூல் எழுதப்பட்டது. சென்னை, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜக் காரியதரிசி - திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள், B. A., B. L., திருப்புகலூர்க் கோயிற் கல்வெட்டுக்களிலுள்ள விவரங்களைத் தொகுத்து முறைப்படுத்திச் செப்பம்செய்து கொடுத்தது மன்றி, நூலில் சில அரிய திருத்தங்களையும் செய்து உதவினார்கள். இக்கோயிற் பொருளாளரான (Treasurer) திரு. N. கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள் இந்நூல் எழுதுவதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தார்கள். இவ்விருவர்க்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கம் உரித்தாகுக. இத்திருப்பணியில் அடியேன் ஈடுபட, பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனின் திருக்கருணை இருந்தவாறென்னே என்பதை எண்ணி இந்நூலை அவன் பொன்னடிக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

சென்னை }
25 - 1 - 42 }

G. கலியாணம்

✓ திருப்புகலூரை செல்வன் திருவடி ~~கொத்தி~~
கிருபுத லாணகை காலன் கிடாவரு
மருப்புக மண்ணில் விழுந்திடக் காண்ருவர் மண்
செருப்புக லார் சிவ சாழ் பவரே ~~சத்தியம்~~

உ
சிவமயம்

திருப்புகலூர்த் தல வரலாறு

இடையரூப் பேரன்பு மழைவாரு மிணைவிழியும்
உழவா ரத்திண்
படையரூத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான் திருவடிக்கே
பதித்த நெஞ்சம்
நடையரூப் பெருந்துறவும் வாசீசப் பெருந்தகைதன்
ஞானப்பாடல்
தொடையரூச் செவ்வாயுஞ் சிவவேடப் பொலிவழகுந்
துதித்து வாழ்வாம்.

தலமும் இருப்பிடமும்

பொன்னி மாநதிப் புனல்மல்கி வளம் கொழிக்கும்
புண்ணியம் பெற்றது சோழநாடு. அந்நாட்டில் பாடல்
பெற்ற சிவத்தலங்கள் பலவுள்ளன. அவைகளுள் சிறந்த
தொன்று திருப்புகலூர். இத்தலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா
நன்னிலம் தாலுகாவில் உள்ளது. தென் இந்திய இருப்
புப்பாதை மாயவரம் - அறந்தாங்கிக் கிளையில் நன்னிலம்
என்ற புகைவண்டி நிலையத்திலிறங்கி, கிழக்கே நாகூருக்
குச் செல்லும் கற்சாலை வழியே மூன்றரை மைல் சென்று,
பின்னர் வடக்கே இரண்டு பர்லாங்கு போனால் இத்
தலத்தை அடையலாம். இது முடிகொண்டான் ஆற்றின்
வடகரையில் அமைந்துள்ளது.

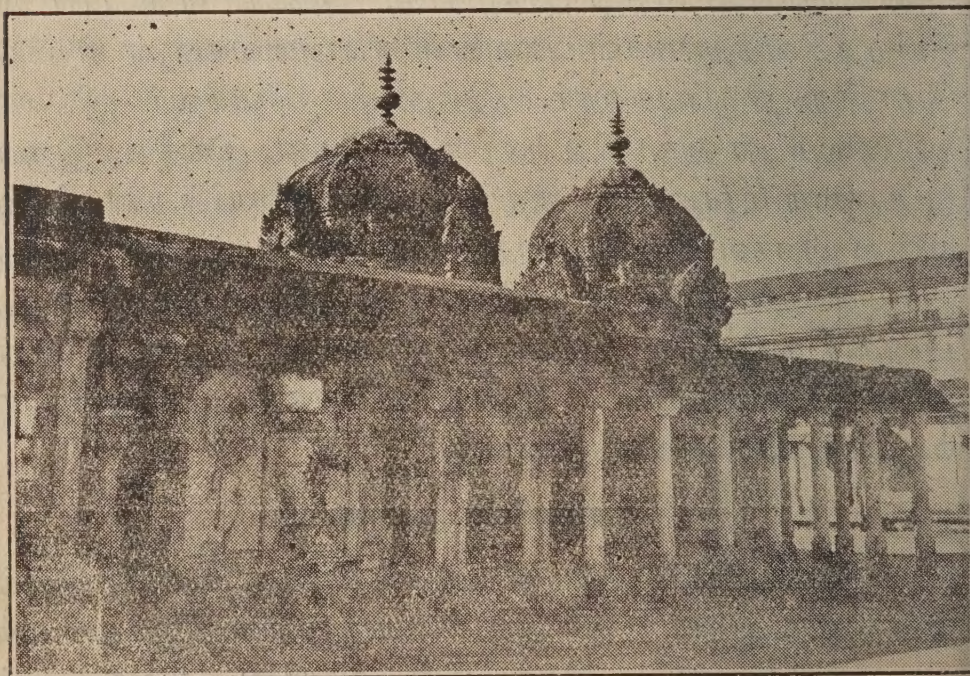
கோயிலின் அமைப்பு

திருக்கோயில் ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கி இருக்
கின்றது. சுமார் 90 அடி உயரமுள்ள ஐந்துநிலைக்
கோபுர மொன்று கோயிலின் வாயிலை அழகுபெறச்
செய்கிறது. கோயிலின்பரப்பு சுமார் 73,125 சதுர அடி;

கீழ்மேல் மதில் நீளம் சுமார் 325 அடி ; தென்வடல் மதில் நீளம் சுமார் 225 அடி. கோயிலில் இரண்டு பிராகாரங்கள் உள்ளன. மதிற்புறத்தே தோட்டம் இருக்கிறது. கோயிலையும் தோட்டத்தையும் சுற்றி நான்கு புறங்களிலும் நீர் நிறைந்த அகழ் குழந்திருக்கிறது. அவ்வகழின் அகலம் சுமார் 130 அடி இருக்கும்.

தலத்தின் வேறு பெயர்கள்

இப்பொழுது இத்தலத்தின் வழங்கும்பெயர் திருப்புகலூர் என்பது. இப்பெயரே தேவாரம், பெரிய புராணம், இவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் முதலியவைகளில் காணப்படுகின்றது. இதுவேயன்றி, புன்னாகவனம், சரண்யபுரம், சரண்யபுரி, இரக்தாரண்யம் என்ற வேறு பெயர்களும் இத்தலத்திற்கு உள.

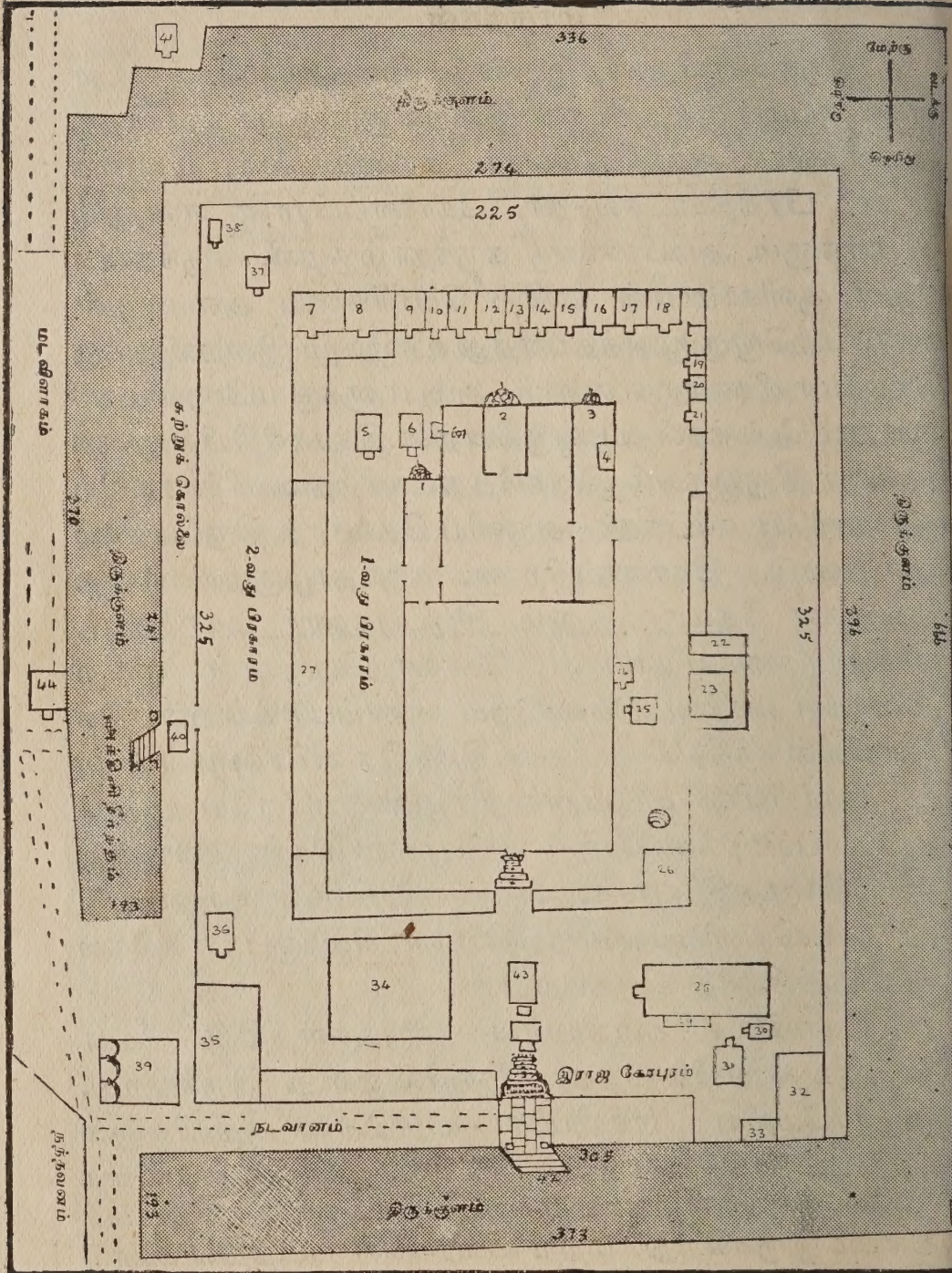
இரு மூலத்தானங்கள் : அக்னிசுவரர், வர்த்தமானீசுவரர்

மூர்த்திகள்

திருக்கோயிலுள் இரண்டு மூலத்தானங்கள் உள் ளன. சுயம்பு மூர்த்தியான இறைவனுக்கு, புகலூர்நாதர், அக்னிசுவரர், அக்னிபுரீசுவரர், சரண்புரீசர், புன்கு நாதர், பிரத்தியட்சுவரதர், கோணப்பிரான் என்னும் பெயர்களும், அம்பிகைக்கு கருந்தாழ்குழலி, கருந்தார்க்குழலி, சூளிகாம்பாள் என்ற பெயர்களும் அமைந்துள் ளன. மற்றொரு மூலத்தானத்து உறையும் இறைவனுக்கு வர்த்தமானீசுவரர் என்றும், அம்பாளுக்கு மனோன்மணி என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இச்சந்நிதியில் முருக நாயனார் திருவுருவம் இருக்கிறது. வர்த்தமானீச்சரத்திற் குத் தனியே சம்பந்தர் அருளிய தேவாரத் திருப்பதிகம் ஒன்றுண்டு. கோணப்பிரான், கருந்தாழ்குழலி என்ற பெயர்கள் தேவாரத்திலும், திருப்புகலூர் மகாதேவர், கைலாயமுடைய நாயனார், கோணற்பெருமாள் என்ற பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன. இக் கோயிலில் சந்திரசேகரர் சந்நிதி அதிக விசேஷமுள்ளது.

கோயிலின் உட்பிராகாரத்துக் குள்ளேயே பூதேசுவரர், பவிஷ்யேசுவரர், அப்பர்சுவாமிகள், வாதாபி கணபதி முதலியோர்களின் விக்கிரகங்கள் காணப்படு கின்றன. வெளிப்பிராகாரத்தில் வடகிழக்குப் பாகத்தில் அம்பிகை சந்நிதி யிருக்கிறது.

கோயிலைச் சுற்றியுள்ள திருக்குளத்தின் தென் மேற்குக் கரையில் சித்தர் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. புகலூர்மேவிய புண்ணியனைப் பதினெண் சித்தர்களும் வழிபட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தெற்கு மடவிளா கத்தில் நெற்குன்றவாணர் வழிபட்ட ஞான விநாயகர் ஆலயம் இருக்கிறது. மற்ற விவரங்கள் படத்தில் கண்டு கொள்க.

படத்திலுள்ள எண்ணும் விவரமும்

1. சந்திரசேகரர்	22. தலவிருகும்-புன்னை ✓
2. அக்னீசுவரர்	23. <u>பவிஷ்யேசுவரர்</u> ✓
3. வர்த்தமானீசுவரர் ✓	24. வாமதேவர் பூசித்தலிங்கம்
4. மனோன்மணி	25. சண்டேசுவரர்
5. அகோரலிங்கம்	26. நடராஜர்
6. பூதேசுவரர் ✓	27. அறுபத்துமூவர்
6-A. தக்ஷணமூர்த்தி	28. கருந்தார்க்குழலியம்மை
7. <u>வாதாபிகணபதி</u>	29. பள்ளியறை
8. அப்பர்சுவாமிகள்	30. சண்டிகேசுவரி
9. ததீசிமுனிவர் பூசித்த
லிங்கம்	31. பாரத்துவாஜர் பூசித்த
லிங்கம்
10. பராசரர் பூசித்த லிங்கம்	32. யாகசாலை
11. பிருகுமுனிவர் பூசித்த
லிங்கம்	33. அப்பர்சுவாமிகள் ஐக்கி
யக் காட்சி
12. சுப்பிரமணியசுவாமி	34. வசந்த மண்டபம்
13. சுப்பிரமணியர் பூசித்த
லிங்கம்	35. மடைப்பள்ளி
14. நீலகண்டசிவாசாரியார்
பூசித்த லிங்கம்	36. சிந்தாமனீசுவரர்
15. புலஸ்தியர் பூசித்த லிங்கம்	37. விஷ்ணு பூசித்த லிங்கம்
16. ஜாபாலி பூசித்த லிங்கம்	38. <u>நிர்த்தனகணபதி</u>
17. வாதராயர் பூசித்தலிங்கம்	39. நூற்றுக்கால் மண்டபம்
18. மகாலக்ஷ்மி	40. அக்னிதீர்த்த மண்டபம்
19. சனீசுவரர்	41. சித்தர்கோயில்
20. அன்னபூர்ணி, சரஸ்வதி	42. சந்நிதிபடித்துறை
21. நவக்கிரகம்	43. நந்திகேசுவரர்
	44. <u>ஞானவிநாயகர்</u>

தீர்த்தங்கள், தல விருகுகம்

கோயிலைச் சுற்றியுள்ள திருக்குளத்தை அக்கினி தீர்த்தம், பாண தீர்த்தம் என்று சொல்லுகின்றனர். அக்கினி பகவான் நான்கு மூலையுள்ளதாகத் தீர்த்தம் தோண்டி நடுவே இருந்து தவங் கிடந்ததால் அக்கினி தீர்த்தம் என்ற பெயரும், பாணசுரன் தன் தாய்க்காக இத்தலத்திலுள்ள சுயம்பு லிங்கத்தை எடுத்துப் போக அசைத்துப்பார்க்க அது முடியாதபடியால் நாற்புறமும் தோண்ட உண்டானதால் பாணதீர்த்தம் என்ற பெயரும் திருக்குளத்திற்கு உண்டாயிற்றென்று இருவகைப்பட்ட செய்திகள் வட மொழித் தல மான்மியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

“தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புகலூர்” என்று அப்பர்சுவாமிகளும், “பொய்கை சூழ்ந்த புகலூர்”, “பொங்கு தண்புனல் சூழ்ந்து போதணி பொழிற் புகலூர்” என்று சம்பந்தப் பெருந்தகையும், “பொய்கை சூழ்ந்த பூம்புகலூர்”, “பூவிற் பொலி பொய்கைசூழ் புகலூர்” என்று சேக்கிழாரடிகளும் கூறியிருப்பதைக் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தீர்த்தத் திற்கே சிறப்பாகக் கொள்ளலாம் போலும்.

இத்தல விருகுகம் புன்னை. அது கோயிலின் உள் பிராகாரத்தில் வடபால் இருக்கிறது. இத்தலத்துத் தேவாரப் பதிகங்களில் “புன்னைப் பொழிற் புகலூர்”, “புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங்கும் புகலூர்” என்று காணக்கிடக்கின்றது. “புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர்” என்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது.

தலப் பேருமைகள்

“பொன்னிலங்கு மணிமாளிகை மேல்மதி தோயும் புகலூர்”, “பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில் புகலூர் நகர்” என்று சம்பந்தரும் சேக்கிழாரும் போற்றிப் புகழ்ந்திருப்பது இத்தலத்தின் பெருமையை விளக்கும். முருகநாயனார் இப்பதியில் அவதரித்து எம்பெருமானுக்குப் பூத்தொண்டு புரிந்ததும், அவர் மடத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சிறுத்தொண்டர், திருநீலக்கர் முதலியோர் எழுந்தருளி உடனுறைந்ததும், அப்பமூர்த்திகள் ஈண்டு பலகாலம் தங்கிப் பல பதிகங்கள் பாடி, செயற்கரிய அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தித் திருவடிப் பேறெய்தியதும், பொன்வேண்டும் விருப்புடைய சுந்தரர்க்காக செங்கற்களைப் பொன்னாக இறைவன் அருள் செய்ததும் ஆன நிகழ்ச்சிகள் இத்தலத்திற்கு மிக்க சிறப்புச் செய்வனவாகும்.

முருகநாயனார்: இந்நாயனார் இத்தலத்தில் அவதரித்த அந்தணப் பெரியார். சிவபெருமான் “சேவடிக்கீழ் ஊனமின்றி நிறை அன்பால் உருகும் மனத்தார்”. பொழுது புலருமுன் எழுந்து, புனிதநீர் மூழ்கி, பல மலர்கள் கொய்து, வாசமாலை, கண்ணி, பிணையல், தொடையல் முதலிய பலவகை மாலைகள் கட்டி, தினந்தோறும் இறைவனுக்குச் சாத்தும் திருப்பணியை மேற் கொண்டிருந்தார். இவர் திருமடத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சிறுத்

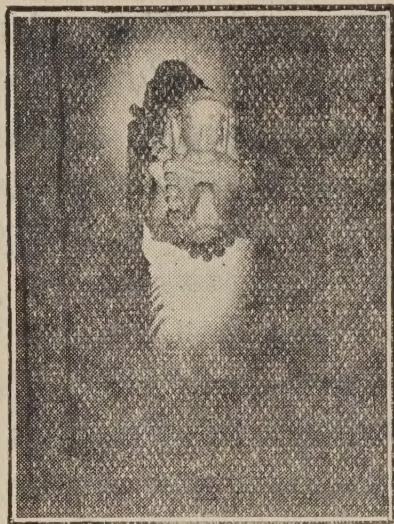
முருகநாயனார்

தொண்டர், திருநீலக்கர் முதலியோர் எழுந்தருளி

யிருந்து உடனுறைவின் பயன் பெற்றனர். இவர் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் சம்பந்தருடன் சோதியிற் கலந்தனர். சம்பந்தர் வர்த்தமானீச்சரத் திருப்பதிகத்தில் “தொண்டர் தண்கயம் மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையும் கொண்டு கொண்டு அடிபரவிக் குறிப்பறி முருகன் செய்கோலம்” என்றும், “மூசுவண்டறை கொன்றை முருகன் முப்போதுஞ் செய்முடிமேல் வாசமா மலருடையார் வர்த்தமானீச்சரத்தாரே” என்றும் இந்நாயனார் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றார்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள் : திருஞானசம்பந்தர் முருகநாயனார் மடத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது அப்பர் திருவாரூரில் திருவாதிரை விழாக்கண்டு மகிழ்ந்து அங்கிருந்து திருப்புகலூருக்கு வந்தார். சம்பந்தர் அடியார் குழாத்துடன் சென்று அவரை எதிர்கொண்டழைத்து வந்து “ஆரூரில் கண்ட சிறப்பை வகுத்துரைப்பீராக” என்று சொன்னார். வாசீசரும் “முத்து விதானம் மணிப் பொற்கவரி” என்று தொடங்கும் திருவாரூர் திருவாதிரைப் பதிகத்தை ஓதியருளினார். சம்பந்தர் திருவாரூர் சென்று வணங்கி மீண்டும் திருப்புகலூர் வந்தார். திருநீலநக்கரும், சிறுத்தொண்டரும் திருப்புகலூர் வர யாவரும் முருகநாயனார் மடத்தில் தங்கி, திருப்பதிகச் செந்தமிழின் திறத்தையும், அடியார் பெருமையையும் பாராட்டித் தம்முள் அளவளாவி மகிழ்ந்தனர். அப்பர் பெருமான் அங்கிருந்து நீங்கிப் பல பதிகளைத் தரிசித்து விட்டுக் கடைசியாகத் திருப்புகலூர்க்கேவந்துசேர்ந்தார். அப்பொழுது, நின்ற திருத்தாண்டகம், நீடுதிருத்தாண்ட

கம், திருப்பதிகள் கூறுந் திருத்தாண்டகம், திருநேரிசை ஆருயிர் விருத்தம், தசபுராணம், பாவநாசப் பதிகம் முதலியவற்றைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அப்பரின் உழவாரத் திருப்பணியை உலகுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு அவர் பணிசெய்யும் இடமெங்கும் பொன்னும், மணியும் நிறைந்து விளங்கும்படி இறைவன் திருவருள் செய்தார். ஆளு

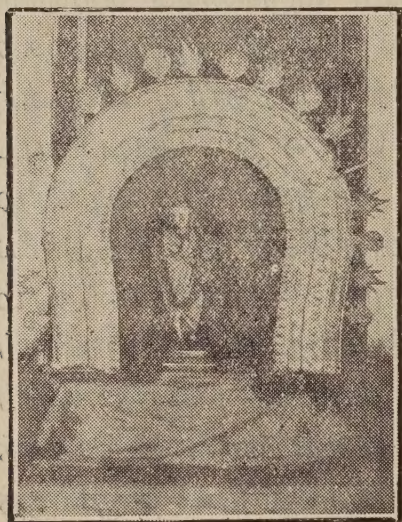

அப்பர் : மூலவர்

டைய அரசர் ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் நிலையிலிருந்து, அவற்றையும் பருக்கைக் கற்களையும் ஒரு தன்மையனவாகவே கருதி இருவகைக் கற்களையும் வாரிப் பொய்கையில் எறிந்தார். பின்னர் தெய்வ மகளிர் அவர்முன் தோன்றி ஆடிப்பாடி மையல் விளைக்க முயன்றனர். அத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா அன்புருகும் அப்பமூர்த்திகள் தம் சித்தநிலை திரியாது செய்பணியில் தலைநின்றார். தம்மிடம் அரம்பையர்க்குச் செயலில்லை யென்பதை “பொய்மாயப் பெருங்கடலில்” என்ற திருத்தாண்டகம் பாடிக் குறிப்பித்தார். அவ்வளவில் அவர்கள் அகன்றனர். திருநாவுக்கரசர் இன்னுஞ் சிலகாலம் இங்கிருந்து பல திருவிருத்தங்கள் பாடினார். ஒரு சித்திரைத் திங்கள் சதய நன்னாளிலே, “எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ” என்ற தொடக்கத்துத் திருத்தாண்டகம் முதலாகப் பத்துப் பாட்டுகளிலும் “உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே” என்று சொல்லி, எய்துதற்கரிய சிவானந்த ஞானவடிவேயாகி எம்பெருமான் திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்தனர்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்: திருவாரூரில் பங்குனி உத்தரத் திருநாள் வந்தது. அவ்விழாவில் செலவிற்காகப் பரவையார்க்குப் பொன் கொடுக்கவேண்டி யிருந்தமையின் அதற்காகச் சுந்தரர் திருப்புகலூர் வந்தார். வந்து இறைவனைத் தொழுது கோயிலில் திருப்பணிக்காக வைத்திருந்த செங்கற்களில் பல கொண்டு வரச் செய்து, தலையணையாக வைத்துத் துயில் கொண்டார். விழித் தெழுந்தபொழுது செங்கற்கள் பொன்னாகி யிருந்ததைக் கண்டார். உடனே இறைவன் திருவருளை வியந்து “தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்” என்ற தொடக்கத்துப் பாசுர முதலாக ஒரு திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவிழாக்கள்

சித்திரைமாதச் சதயத் தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்ட அப்பர் சுவாமிகள் திருவிழா வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. அவர் வரலாறு முழுவதும் அவ்விழாவில் கீழ்க் கண்டவாறு கொண்டாடப் பெறுகின்றது:—

அப்பர் : உத்ஸவமூர்த்தி

றது:—

1-வது நாள்:—திருவதிகை வீரட்டானேசுவரக் “கூற்றாயினவாறு” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதி அப்பர் தமக்குற்ற சூலைநோயை நீக்கிக் கொண்ட வரலாறு.

2-வதுநாள் :—அரசன் ஏவலால் அப்பர் திருநீற்றறையுள் இடப்பட அங்கு “மாசில் வீணையும்” என்னும் பதிகம் பாடித் துன்புறுது இனிது வீற்றிருந்த வரலாறு.

3-வது நாள் :—விஷங் கலந்த சோறு கொடுக்கப்பட்டதையுண்டும், தம்மைக் கொல்லவந்த யானையை “சண்ண வெண்” என்ற பதிகம் பாடித் தடுத்தும் அப்பர் தீங்குறு திருந்த வரலாறு.

4-வது நாள் :—கல்லிற் பிணைத்துக் கடலில்போட, “சொற்றுணை வேதியன்” என்ற பதிகமோதி அக்கல்லே தெப்பமாகக் கொண்டு திருப்பாதிரிப் புலியூரில் கரையேறிய வரலாறு.

5-வது நாள் :—திருப்பெண்ணாகடத்தில் “பொன்னார் திருவடிக்கு” என்ற திருப்பதிகம் பாடி, தமது திருத்தோட்களில் குலக் குறியும் இடபக் குறியும் பெற்றுக்கொண்ட வரலாறு.

6-வது நாள் :—திருச்சத்திமுற்றத்தில் “கோவாய் முடுகியடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன் பூவாரடிச் சுவடென் மேற் பொறித்துவை” என்று வேண்டியபடி திருநல்லூரில் சிவபெருமானது திருவடி தீக்ஷபெற்ற வரலாறு.

7-வது நாள் :—(காலை) - திங்களுரில் விஷம் தீண்டி இறந்த அப்பூதியடிகள் குமாரரை “ஒன்று கொலாம்” என்ற பதிகம்பாடி உயிர்ப்பித்த வரலாறு.

(இரவு) - திருப்பழனம் தரிசித்து, ‘சொன்மாலை பயில் கின்ற’ என்ற பதிகத்தில் அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித்த வரலாறு.

8-வது நாள் :—(காலை)-திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம்தீரப் படிக்காசு பெற்ற வரலாறு.

(இரவு) - திருமறைக்காட்டில் ‘பண்ணினேர் மொழியாள்’ என்னும் பதிகம் பாடி மறைக்கதவம் திறப்பித்த

தும், திருவாய்மூரில் விருஷபாருடராய்க் காட்சிபெற்றதும் ஆன வரலாறுகள்.

9-வது நாள் :—(காலை) - திருப்பழையாறை வடதளியில் மறைக்கப்பட்டிருந்த சிவலிங்கத்தைத் 'தலையெலாம்' என்ற பதிகம் பாடித் துதித்த வரலாறு.

(இரவு) - அப்பர் கைலையில் ஒரு குளத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் ஒரு பொய்கையில் எழுந்து கைலாயக் காட்சிபெற்ற வரலாறு.—சுவாமி விருஷபாருடராய் எழுந்தருளல்.

10-வது நாள் :—(காலை) - திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லும் வழியில் சிவபெருமான் அந்தணராய்த் தோன்றிக் கொடுத்தருளிய கட்டமுதுண்ட வரலாறு.

(மாலை) (i) உழவாரப் பணிசெய்யும் இடமெங்கும் பொன்னும் நவமணியுமா யிருக்க அவைகளைப் பருக்கைக் கற்களோடு பொய்கையில் எறிந்த வரலாறு.

(ii) அரம்பையர் அவர் முன் ஆடல் பாடல் செய்ய, “பொய்மாயப் பெருங்கடலில்” என்ற பதிகம் பாடி அவர்கள் மனநிலை சோரச்செய்த வரலாறு.

(இரவு) - “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனே” என்ற பதிகம் ஓதி எம்பெருமான் திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்த வரலாறு.—புஷ்ப விமானக் காட்சி.

வைகாசி மாதத்தில் பருவத்தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்டு பஞ்ச மூர்த்திகளுக்கும் பிரமோத்ஸவம் நடைபெறுகின்றது. புகலூர் நாதர் சந்திரசேகரராய்த் தோன்றி அக்கினி பகவானுக்குக் காட்சி கொடுத்த வரலாற்றை முன்னிட்டு சந்திரசேகரசுவாமிக்கு இவ்வுத்ஸவத்தில் 5-ஆம் நாள் வசந்தோத்ஸவமும், 9-ஆம் நாள் மகா ரதோத்ஸவமும், 10-ஆம் நாள் பக்தகாட்சி உத்ஸவமும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

மற்ற மாதங்களிலும் சிவாலயங்களில் நடைபெற வேண்டிய விழாக்களும் குறைவற நிகழ்கின்றன. நாள் தோறும் ஆறுகால பூசைகள் செவ்வனே செய்யப்படுகின்றன. திருவிழாக்கள், நித்திய பூசை முதலியவற்றிற்கெல்லாம் கோயிற் சொத்து வருமானத்திலிருந்தே செலவு செய்யப்படுகின்றது.

ஆலய நிர்வாகம்

இக்கோயிலுக்குச் சொந்தமாகச் சுமார் 160 வேலி நன்செயும், 40 வேலி புன்செயும் ஆக 200 வேலி (1330 ஏக்கர்) நிலங்களும், சில வீடுகளும் இருக்கின்றன. நன்செயிலிருந்து 15,000 கல ரெல்லும், புன்செயிலிருந்து ரூ. 2000-மும், சர்க்கார் மோகினி ரூ. 1517-ம் ஆகமொத்த ஆண்டு வருமானம் சுமார் ரூ. 35,000. ஆண்டின் மொத்த செலவு ரூ. 30,000. இதில் சர்க்கார் கிஸ்தி மாத்திரம் ரூ. 10,000. சுமார் ரூ. 15,000 மதிப்பிடக்கூடிய திருவாபரணங்கள் உள்ளன.

இவ்வாலய நிர்வாகம், கீழ்த்தஞ்சை ஜில்லா கோர்ட்டில் நடந்த ஸ்கீம் வழக்கின் முடிவுப்படி, சென்னை எண்டௌமெண்ட் போர்டார் மேற்பார்வையிலிருந்து வருகின்றது. அந்த ஸ்கீம் திட்டம் 1-7-1935 முதல் நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதன்படி வேளாக்குறிச்சி ஆதீனஸ்த தருமகர்த்தர் ஒருவர், எண்டௌமெண்ட் போர்டாரால் நியமிக்கப்படும் தருமகர்த்தர்கள் இருவர் ஆக மூவர் அடங்கிய போர்டின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகின்றது. இவர்களின் கீழ் தேவஸ்தான வேலைகள் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பதற்கு ஒரு பொருளாளர் (Treasurer) இருக்கின்றனர்.

புராண வரலாறு

திருப்புகலூருக்குத் தமிழ் மொழியில் தல புராணம் ஒன்றுமில்லை. தஞ்சாவூர் அரண்மனை சரசுவதி புத்தக சாலையில் ஏட்டுப்பிரதியாக வடமொழியில் “சரண்யபுர மாஹாத்மயம்” என்ற நூல் ஒன்று இருக்கின்றது. அது ஆக்னேய மகா புராணத்தில் ஸ்தான வைபவ காண்டத்தில் 180 முதல் 188 முடிய ஒன்பது அத்தியாயங்களில் பிரமதேவர் நாரதருக்குச் சொல்லியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அக்கினிபகவான், தான் எதையும் புசிக்கின்றவன் என்ற நிந்தை தீர, புன்னாகவனத்தை (புகலூரை) அடைந்து நாற்புறங்களிலும் தீர்த்தம் தோண்டி நடுவே இருந்து தவம் செய்ய. இறைவன் காட்சி தந்தருளினென்பதும், வாதாபி வில்வலன் என்ற அசுரர்களின் கொடுமைக்காற்றாது, அவ்விருவரும் அகஸ்தியரால் ஒழிக்கப்படும்வரையில் தேவர்கள் புகலூரில் தங்கியிருந்ததனால் சரண்யபுரம் என்ற பெயர் வந்ததென்பதும், இரக்தன் என்ற அசுரன் கேசி என்ற மற்றொரு அசுரனால் கொல்லப்படும் வரையில் இவ்விடத்திலிருந்து சிவபூசை செய்துவந்ததால் இரக்தாரண்யம் என்ற பெயரெய்தியதென்பதும், தன் தாயின்பொருட்டு இத்தலத்திலுள்ள சுயம்பு லிங்கத்தை எடுத்துச் செல்ல அசைத்துப் பார்த்து முடியாது வருந்திய பாணசுரனின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி சுயம்பு மூர்த்தி சிறிது வடபுறம் தலைசாய்த்தாரென்பதும், காசியபர், ஜமதக்கினி, வியாசர், பரத்துவாஜர் என்போர் இங்கே இலிங்கங்கள் ஸ்தாபித்து வழிபட்டனரென்பதும், பிரவரர் என்ற இராஜரிஷி விஷ்ணு விக்கிரக நாசஞ் செய்ததால் நரகமடைய, அவர் சந்ததியில் வந்த

வீரசேனன் என்பான் புன்னாகநாதரை வந்து பூசித்த தால் அப்பிரவரர் சுவர்க்கமடைந்தார் என்பதும், பஞ்சாக்கரம், விபூதி, உருத்திராக்கம் ஆகியவைகளின் மகிமை, தேர், திருக்கல்யாணம் முதலிய திருவிழாக்களின் பெருமை முதலியன இன்னவென்பதும் அந்நூலில் வெகு அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்ண பரம்பரைக் கதைகள்

அப்பர்பெருமானை ஆண்டவன் சிங்க ரூபமாக வந்து விழுங்கினான் என்ற ஒரு கதை வழங்குகின்றது. அதற்கு, அவர் கடைசிக்காலத்தில் பாடிய திருத்தாண்டகச் செய்யுள் ஒன்றில், “சிங்கமே உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” என்று கூறியிருப்பதை ஆதாரமாகச் சொல்கின்றனர். அன்றியும், சிங்கம் அப்பரை விழுங்குவது போன்று ஒரு கற்சிலை உருவம் அம்பிகை கோயிலின் பிராகாரத்தில் அமைத்திருப்பதையும் சான்றாகக் கூறுகின்றனர். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் திருநாவுக்கரசர் திருவடிப்பேறடைந்த செய்தியைப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார் :—“புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்புகன்று, நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடிவேயாகி, அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்ட அரசு அமர்ந்திருந்தார்.”

இனி, நெற்குன்றவாணர் என்பவர் இத்தலத்தைப் பற்றி அந்தாதி எழுதியதற்கு ஒரு கதையும் வழங்குகிறது. தொண்டைநாடு சிலகாலம் சோழ மன்னர் ஆதிக்கத்திலிருந்தது. அக்காலத்தே ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் புலியூர்க்கோட்டத்தில் நெற்குன்றம் என்ற ஊரில் பெருநிலக்கிழார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபக்தியிற் சிறந்தவர்; தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர். பஞ்

சத்தின் கொடுமையால் அரசனுக்கு அவர் கட்டவேண்டிய வரியைச் செலுத்த முடியவில்லை. அந்நிலையில் அவருக்கு மிக்க ஈடுபாடுள்ள திருப்பதியான திருப்புகலூரையடைந்தார். வரி செலுத்தாமையால் அவரைச் சிறைப்படுத்த அரசு ஆணை பிறந்தது. ஏவலர் தேடிச் சென்று அவரைத் திருப்புகலூரில் கண்டு உத்தரவை அறிவித்தனர். வழக்கம்போல் தாம் திருப்புகலூர் நாதரைத் தரிசித்துப் பின் வந்துவிடுவதாக அவர்களிடம் அனுமதி பெற்று, பொய்கையில் நீராடி முதலில் ஞானவிநாயகர் ஆலயத்தை அடைந்து கீழ்க்காணும் செய்யுளைப் பாடினார்:—

“ உரைசெய் மறைக்கும் தலைதெரி யாவொரு
கொம்பையென்றே
பரசுமவர்க்குப் பெருநிழ லாக்கும்
பழனமெல்லாம்
திரைசெய் கடற்றுறைச் சங்கமு லாவுந்
திருப்புகலூர்
அரசி னிடத்து மகிழ்வஞ்சி யின்றவோர்
அத்திநின்றே ”

அவ்வமயம், சிவபக்தியும் செல்வமும் நிறைந்த அவ்வூர்த் தேவரடியாளான ஒரு பெண் அங்குவர அப்பாட்டு அவள் காதில் விழுந்தது. இச்செய்யுளைப் போன்று இத்தலத்துச் சிவபெருமானையும் பாடினால் நன்றாக இருக்குமே என்று எண்ணிய அவள் வாய்விட்டு “ இச்செய்யுளை ஒரு அந்தாதிக்குக் காப்புச் செய்யுளாகக் கலாமே ” என்று சொன்னாள். நெற்குன்றவாணர் திரும்பினார்; ஒரு பெண் நின்றிருப்பதைப் பார்த்தார். “ ஆம், செய்யலாம்; அந்தாதிக்குக் காப்பாக்கினால் அரசிறைக்குப் பொருளாகுமா? ” என்று அவரையும் அறியாது

தும் நிலைமையைக் கூறிவிட்டு மனக்கலக்கத்துடன் நின்றார். அவர் சொல்லியதன் பொருள் இன்னதென்று தெரியாமல் அவ்வம்மையார் திகைத்தார். அவ்வளவில் அங்கு நின்றிருந்த அரச ஏவலாளர் அவரை வரிப்பணம் கொடாமைக்குச் சிறைப்படுத்தப்போகும் செய்தி தெரிவிக்க, அப்பெண்மணி அவர் செலுத்தவேண்டிய முழுத் தொகையையும் தானே கொடுத்து அவரை மீட்டாள். நெற்குன்றவாணரும் தாம்பாடிய செய்யுளைக் காப்பாகக் கொண்டு, “திருப்புகலூரந்தாதி” என்ற நூலை இயற்றியருளினார். கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்றில் அவரைப்பற்றிய குறிப்புப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது:— “நம்பியார் குளத்தின் தென்கரையிலே நித்தம் பன்னிரண்டு பிராமணர் உண்பதாக ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க்கோட்டத்துப் பேரூர் நாட்டு நெற்குன்றத்து நெற்குன்றங்கீழார் அரயன் கருவுணையகரான களப்பாளராஜர் செய்வித்த சாலை”.]

இத்தலத்தைப் பற்றிய நூல்கள்

(1) தேவாரம்: சம்பந்தர் மூன்று பதிகங்களும் (33 பாடல்கள்), அப்பர் ஐந்து பதிகங்களும் (44 பாடல்கள்), சுந்தரர் ஒரு பதிகமும் (11 பாடல்கள்) பாடியிருக்கின்றனர். இவையேயன்றி, [“முத்துவிதானம் மணிப் பொற்கவரி” என்றும், பொய் மாயப்பெருங் கடலில்” என்றும் தொடங்கும் இரு திருவாரூர்ப் பதிகங்களும், நின்ற திருத்தாண்டகம், நீடுதிருத்தாண்டகம், திருப்பதிகள் திருத்தாண்டகம், திருநேரிசை, ஆருயிர் விருத்தம், தசபுராணம், பாவநாசப் பதிகம் முதலிய பதிகங்களும் அப்பர் இத்தலத்திலேயே பாடியதாகச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் கூறியிருக்கின்றனர்.]

34571

(2) பதினொராத்திருமுறை : (i) பரணதேவ நாயனார் சிவபெருமான் திருவந்தாதியில் பின்வரும் இரண்டு பாடல்கள் கூறியுள்ளார் :—

“ என்றும் மலர் தூவி யீசன் திருநாமம்
என்றும் அலர் தூற்றியேயிருந்தும்—என்றும்
* * * * *
புகலூரர புண்ணியனே என் ”

“ புகலூர் உடையாய் பொறியரவம் பூணி
புகலூர்ப் புனற்சடையெம் பெரன்னே—புகலூராய்
வெண்காடா வேலை விடமுண்டாய் வெள்ளேற்றாய்
வெண்காடா என்பேனோ நான் ”

(ii) பட்டணத்துப் பிள்ளையார் திருவேகம்ப முடையார் திருவந்தாதியில் “ நினைவார்க்கருளும் பிரான் ” என்று தொடங்கும் பாட்டில் “ புனைவார் சடையோன் புகலூர் ” என்று கூறியிருக்கிறார்.

(iii) நம்பியாண்டார் நம்பி கூறுவது :—

“பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயில் நாவினன்சீர்
மதியஞ் சடையாற் கலர்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதிஅங்கழற்சண்பை நாதற்குத்தோழன்வன் தொண்டன்அம்
அதிகம் பெறும்புகலூர் முருகன்எனும் அந்தணனே” [பொன்

“பல்லவை செங்கதிரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ் [ள
சொல்லவன்தென் புகலூரரன் பால்துய்ய செம்பொன்கொள்
வல்லவன் ”

(3) பெரிய புராணம் : முருகநாயனார், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், ஏயர்கோன்கலிக்காமர் இவர்களுடைய வரலாறுகளில் திருபுகலூரைப் பல பாடல்களில் சேக்கிழார் விதந்தோதி யிருக்கின்றார்.

முருகநாயனார் புராணத்தில் திருநீற்றுப் பெருமையைப் பின்வருஞ் செய்யுளில் சிறப்பித்திருக்கின்றார் :—

“ நாம மூதூர் மற்றதனுள் நல்லோர் மனம்போல்
அவரணிந்த

|| சேமம்நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத்
திருந்தொளியால்

யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவே அல்ல
விரைமலர்மேல்

காமர் மதுவுண் சிறைவண்டும் களங்க மின்றி
விளங்குமால் ”

திருநாவுக்கரசருக்குப் புகலூர் மேவிய செல்வனிடம் மிக்க பக்திமேம்பாடுள்ளது என்பதை “ திருப்புகலூர் அமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் சேவடிகள் கும்பிட்டேத் தும் விருப்புடைய உள்ளத்து மேவிஎழுங் காதல்புரி வேட்கை கூரப் ” போந்தார் என்றும், “ தேம்பொழியும் செந்தமிழ் நாட்டினிலெங்கும் சென்றிறைஞ்சிப்... பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் போக்கு தற்கு ” என்றும் அவர் புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

திருஞானசம்பந்தர் திருத்தொண்டர்களுடன் திருப்புகலூர் வந்தார். முருகநாயனார் அவரை எதிர்கொண்டழைத்தார். முதலில் ஆளுடைய பிள்ளையார் வேதமுதல்வர் கோயிலை வணங்குவதற்காகச் சென்றார். அதைச் சேக்கிழார்,

“ புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெழுந்து

பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை

நெக்குருகுஞ் சிந்தை அன்புபொங்க

நிறைமலர்க் கண்ணீர் அருவிசெய்ய

மிக்கதமிழ்த் தொடைமாலை சாத்தி
 மேவிய ஏழிசை பாடிப்போந்து
 திக்குநிறை சீர்முருகர் முன்பு
 செல்ல அவர்மடஞ் சென்றுபுக்கார் ”

என்று மிக அழகாகக் கூறுகின்றார்.

சுந்தரர் பொன் வேண்டிப் புகலூர் வந்தது ஏயர்
 கோன் கலிக்காமர் புராணத்தில் பின் வருமாறு உரைக்
 கப்பட்டிருக்கிறது :—

“ செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்
 திருப்பங்குனி யுத்தரத் திருநாள்
 குறுக வரலும் பரவையார்
 கொடைக்கு விழாவில் குறைவறுக்க
 நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு
 நினைந்து நம்பிதிருப் புகலூர்
 இறைவர் பாதம் பணியளமுந்
 தருளிச் சென்றங் கெய்தினார் ”

(4) திருப்புகலூர் அந்தாதி: நூற்றொரு செய்
 யுட்களையுடையது. இயற்றியவர் நெற்குன்றங்கிழார்.
 இவர் வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்
 வந்தாதியை இந்நூலின் இறுதியில் காண்க.

(5) சரண்யபுர மாஹாத்மியம்: வடமொழி
 நூல். ஒன்பது அத்தியாயங்கள் உடையது. நூற்சுருக்
 கம் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏட்டுப் பிரதியாக,
 தஞ்சாவூர் அரண்மனை சரசுவதி புத்தகசாலையில் இருக்
 கிறது. இதனைத் தமிழில் போலகம்—சிரோமணி திரு.
 K. நாராயண சாஸ்திரிகள் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்
 கள். அச்சிடப் பெறவில்லை.

கல்வெட்டுக்கள்

இத்திருக்கோயிலில் பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

67 கல்வெட்டுக்களை அரசாங்கக் கல்வெட்டிலாகா அதிகாரிகள் படியெடுத்து A. R. Nos. 42 to 108 of 1928 என்று பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இவற்றுள் திருமுறைகண்ட சோழனான முதல் இராஜராஜன் (கி. பி. 985 - 1012) காலத்தவை 14-ம், அவனுடைய மகன் முதல் இராஜேந்திரன் (கி. பி. 1012 - 1045) காலத்தவை 3-ம், முதல் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1072 - 1117) காலத்தவை 12-ம், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1178 - 1218) காலத்தவை 10-ம், பிறவும் உள்ளன.

முதல் இராஜராஜன் காலத்துக்கு (கி. பி. 985 - 1012) முந்திய கல்வெட்டுக்கள் கோயிலில் காணப்படாமையால் பெரும்பாலும் இக்கோயில் செங்கல் திருப்பணியாக இருந்து அவ்வரசன் காலத்துக்கு முன்பு கருங்கல் கட்டிடமாக ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். இக்கோயில் சாசனங்களுள் முதல் இராஜராஜன், முதல் இராஜேந்திரன் இவர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கல்வெட்டுக்களுள் காணப்படாமையால் அப்பிராகாரம் இவர்கள் காலத்துக்குப் பின்பு ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்.

இத்திருக்கோயில் அர்த்தமண்டபத்தைக் கட்டினவன் ஸ்ரீ இறையருடையான் அரையன் கங்கைகொண்டானான சோழவிச்சாதரப் பல்லவரையன் என்று ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. முதல் பிராகாரத் தெற்குத் திருவாயிலுக்கு இராஜராஜன் திருவாசல் என்ற பெயர் வழங்கியதை அவ்வாயிலின்மீதுள்ள ஒரு கல்வெட்டு

தெரிவிக்கின்றது. கர்ப்பக் கிருகத்தைச் சுற்றியுள்ள
 நீராழிப் பத்திமண்டபத்தைச் செய்தவன் பெயர் ஆர்க்
 காடு கிழான் சேதிராயன் என்பதை அப்பத்தியின்
 தூணிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இக்கோயி
 லில் நரலோக வீரன் திருமண்டபம் என்று ஒரு மண்
 டபம் இருந்ததை ஒரு கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது.
 அது இப்பொழுது கோயிலுக்கு வெளியிலுள்ள நூற்
 றுக்கால் மண்டபமாக இருத்தல்கூடும். கோயில் திரு
 மதில் திருப்பணி “வேளாக்குறிச்சி மகாதேவ பண்டா
 ரத்தின் சிஷ்யனாக அருணாசலத் தம்பிரானால்” சாலி
 வாகன சகாப்தம் 1581 (கி. பி. 1659)ல் முடித்த செய்
 தியை ஒரு கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இத்திருக்
 கோயில் நான்கு புறத்திலும் திருக்குளம் சூழ்ந்திருப்
 பதை இன்று நாம் பார்க்கிறோம். இவ்வாறே பழைய
 காலத்திலும் இருந்ததென்பதை மூன்றாம் குலோத்
 துங்கன் காலத்திய (கி. பி. 1178-1218) இரண்டு கல்
 வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. “திருப்பொய்கைக் கரை
 சூழ்ந்த” என்ற குறிப்பு இவைகளில் காணப்படுகின்
 றது. இக்கோயிலுக்கு இராஜாக்கள்தம்பிரான்திருவீதி
 யமைக்கப்பட்டதை மேற்கூறிய கல்வெட்டுக்கள் தெரி
 விக்கின்றன.

இவ்வூருக்கருகிலுள்ள எயினங்குடி (ஏனங்குடி)
எயினனூர் (ஏனநல்லூர்), தோட்டக்குடி, வயலூர்,
கயத்தூர், நன்னிலம் முதலிய பெயர்கள் கல்வெட்டுக்
 களில் காணப்படுகின்றன.

பனையூர் நாட்டுப் பிரமதேயம் என்று திருபுகலூர்
 கூறப்படுகிறது. இப்பனையூர் நாட்டை உள்ளடக்கிய
 வளநாடு, முதல் இராஜராஜன் காலத்தில் ஷத்திரிய
 சிகாமணி வளநாடு, மும்முடிச் சோழ வளநாடு என்றும்,

முதல் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் பின்பும் குலோத்துங்க சோழ வளநாடு என்றும் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

திருக்கோயில் மூலத்தானத்திலுள்ள சிவலிங்க மூர்த்திக்குக் கோணப்பெருமான் என்ற பெயர் உண்மையைப் பல கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. மூலத்தான சுயம்புலிங்கத் திருமேனி சிறிது வட புறமாகச் சாய்ந்திருப்பதை இன்றும் நாம் காணலாம். திருநாவுக்கரசர் திருவிருத்தத்தில் “தொல்லை நீர்ப்புகலூர்க் கோணப் பிராணைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே” என்று அருளி யிருக்கிறார். கோயிலிலுள்ள விநாயகருக்கு வாதாபி கணபதி என்ற பெயரும் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றது. கலியாணசுந்தர தேவர், சிவபுரத்துத் தேவர், காமேசுவரமுடைய மாதேவர், சூரியதேவர் முதலிய மூர்த்தங்களை எழுந்தருளுவித்து, அவைகட்குத் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்திய செய்தியைக் கல்வெட்டுக்களால் அறிகிறோம். இத்திருக் கோயில்திருப்பள்ளிக்கட்டில் நம் பிராட்டியாருக்கு இராஜாதிராஜ சோழன் காலத்தில் ஒரு கல்வெட்டின் மூலம் நிபந்தம் ஏற்பட்டிருந்தமையால் அவ்வரசன் காலம் வரையில் அம்பிகைக்குத் தனிக்கோயில் (திருக்காமக்கோட்டம்) ஏற்படவில்லையென்று ஊகிக்கலாம்.

திருப்புகலூரில் திருநாவுக்கரசர் நெடுநாள் தங்கி, பல பதிகங்கள் பாடி, திருவடி முத்தியெய்திய செய்தியை நாம் நன்கு அறிவோம். அவர் திருக்கோயில் ஒன்று இப்போது பிராகாரத்தில் உள்ளது. இம்மூர்த்திக்கு முதல் இராஜராஜ சோழன் காலத்திலேயே (கி பி. 985-1012) நித்திய பூசைக்கு நிபந்தம் ஏற்பட்ட செய்தியை ஒரு கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது. ஒரு கல்வெட்டில்

“குளிச்செழுந்த நாயனார்” என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இந்நாயனார் திருநாவுக்கரசராகவே இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. கைலையில் ஒரு தடாகத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் ஒரு திருக்குளத்தில் இந்நாயனார் எழுந்த ஒரு அற்புதத்தை இவ்வாறு இக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இத் திருத்தலத்தில் அவதரித்த முருகநாயனார் அப்பரடிகள் காலத்திலேயே இருந்து புஷ்பத்தொண்டு செய்து முத்திபெற்ற வரலாற்றை முன்னரே கண்டோம். இவர்பேரால் ‘நம்பிமுருகன் திருமடம்’ என்ற ஒருமடம் இருந்ததாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இன்னும் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரையும், திருநீலநக்கரையும் ‘தருமபுரத்து நாயனார்’, ‘யாழ்மூரி நாயனார்’, ‘நக்க நாயனார்’ என்ற குறிப்புக்களால் கல்வெட்டுக்களில் அறியலாம்.

இத்தலத்தில் மாதச் சதயம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பெரிய புராணத்துள் 63 நாயன்மார் வரலாறுகள் காணப்பட்டபோதிலும் திருநாவுக்கரசர் சித்திரைச் சதயத்தைத் தவிர வேறு எந்த நாயன்மாருக்கும் திருநகைத்திரம் குறிக்கப்படவில்லை. அப்பர் திருநகைத்திரம் அவர் முத்திபெற்ற தலத்தில் மாதந்தோறும் கொண்டாடப்படுவது மிகவும் போற்றத்தக்கதே. முதல் இராஜராஜ சோழனும், அவன் பிராட்டி பஞ்சவன்மாதேவியும் பிறந்தநாள் சதயம் ஆனபடியால் அவ்வம்மையார் ஒரு நிபந்தம் ஏற்படுத்தியிருந்ததையும், அத்திருநாளில் அஷ்டமங்கலம் பிடிக்கும் விவரத்தையும் ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அப்பர்சுவாமிகட்குச் சித்திரைச் சதயத்தையொட்டிப் பத்து நாட்கள் விழாவும், வைகாசிமாதத்தில் பத்து நாட்கள் திருவிழாவும் நடந்து

வருகின்றன. இவ்விரண்டு திருவிழாக்களும் இம்மாதங்களில் நடைபெற்றதை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

முற்காலத்தில் கர்ணம் ஒருவர் மிகுந்த மதிப்புடைய வராக இருந்தபடியால் அவருடைய ரூபகார்த்தமாக சித்திரைத் திருநாளில் ஐந்தாம் நாள் திருவிழா நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

மாதந்தோறும் அமாவாசை தினத்தன்று ஸ்நபனம் வைத்துத் தீர்த்தம் கொடுத்துத் திருவிழா நடப்பதற்கும், கோயிலில் நூலேற்றுக்கு (யக்ஞோபவீதம் தருவதற்கு)ம் நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்தியதும், தினந்தோறும் கோதண்டராமன் சந்தி, வீரபாண்டியன் சந்தியென்ற கட்டளைகளை அரசவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்படுத்தியதும் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து அறிகிறோம். நாள் தோறும் திருப்பள்ளித்தாமம் (மாலை) தொடுப்பதற்காக நந்தன வனங்கள் வைத்த செய்தியைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. நந்தனவனத்து ஒன்றின் பெயர் “பொன் வேய்ந்த சோழன்” என்று குறிக்கப்படுகிறது. செங்கழுநீர்த் தாமம் ஆக்குவதற்கு ஒரு குளம் வெட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதையும், நாள்தோறும் ஆற்றிலிருந்து காவிரிநீர் திருமஞ்சனத்துக்குக் கொண்டுவர நிபந்தம் ஏற்பட்டிருந்ததையும் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. இத்தலத்தின் தென்பால் ஓடும் முடிகொண்டான் ஆற்றின் முழுப்பெயர் ‘முடிகொண்ட சோழப் பேராறு’ என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இக்கோயில் திருப்பதிகம் விண்ணப்பஞ் செய்வார் நிலை தேவாரத்துப் பெரிய உடையார்க்குத் திருப்பதிகம் விண்ணப்பஞ் செய்வாரில் ஒருவருக்கும், அவர் வார்க்கத் தாருக்கும் காணியாகக் கொடுத்த நிபந்த விவரத்தை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இக்கோயிலில் திருநாவுக்கரைய தேவர்க்கு நிவேதனம் செய்யப்படும் பிரசாதத்தை சிவயோகிகளும் அபூர்விகளுமே பெறவேண்டுமென்றும், இவர்களுக்கென்றே குளக்கரையில் மடம் ஏற்பட்டிருந்ததென்றும் கல்வெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதம் வல்ல பிராமணர்களுக்கும் இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

அக்காலத்தில் நல்லொழுக்கமுடைய யோகி ஒருவர் அரசனின் நன்மையை நாடித் தினந்தோறும் திருப்புக லாருடையாரைத் தொழுதிருக்க திருமட விளாகத்துக்கு வடகிழக்கே சேரமான் தோழன் கேட்டுக்கொள்ள ஒரு குகை எடுக்கப்பட்டிருந்ததும், கோயிலுக்குத் திருவாபரணங்கள் கொடுத்ததும், திருவிளக்குகளுக்காக நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்தியதும் சில கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

இக் கல்வெட்டுக்களில் வேறு பல செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் உதாரணமாக சிலவற்றைக் கீழே காணலாம். [அக்காலத்தில் வலங்கை இடங்கை என்ற ஜாதிப்பிரிவு இருந்தது. திருமுறைகள் மக்களால் மிகுதியும் கையாளப்படுவதைக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் 'இம்மையே தருவான்,' 'பொய்யாத சேவடி', 'ஒளிவளர் விளக்கு' என்ற சொற்றொடர்களால் அறிகிறோம். இவ்வூரிலுள்ள சுவாமியின் பெயரை மக்களுக்குக் 'கோணல் மாதேவன்', 'கோணல் வடுகன்' என்று வைக்கும் வழக்கமிருந்திருக்கிறது. கோயில் தச்சனின் உரிமைகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறது. கோயிலுக்குச் சொந்தமான கிராமங்கள் குறிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. முடிகொண்டான் ஆற்று வடகரையில் மனதுக்கினியான் என்பான் செய்வித்த ஆதுலர்சாலைக்கு நிலம் விடப்பட்டிருக்கிறது. [திருப்புக லாரந்தாதி பாடிய நெற்குன்றவாணரைப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.]

பிற குறிப்புகள்

கோயிலுள்ளே தேவாரப் பதிகங்கள் மூவர் உருவங்களுடன் அழகிய வர்ணங்களால் தீட்டப்பெற்றிருக்கின்றன. கோயிலுக்கு வெளியே பெரிய வளைவுடைய நூற்றுக்கால் மண்டபம் ஒன்றிருக்கின்றது. தேவஸ்தான காரியாலயத்தின் அருகில் மூன்றரை ஏக்கர் பரப்புள்ள ஒரு நந்தனவனம் சிறந்த முறையில் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

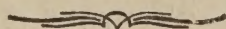
இவ்வூரில் அப்பர்சுவாமிகள் மடம் இருக்கிறது. காரைக்குடி திரு. பெரி. ஆ. அள. அரு. தேனப்ப செட்டியார் பசுமடம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார். நாள்தோறும் கோயில் அபிஷேகத்திற்கு நாலுபடி பால் அங்கிருந்து வருகிறது.

இவ்வூர் ஜனத்தொகை சுமார் 1741 ஒரு தபாலாபீஸ் இருக்கிறது. நன்னிலத்திலிருந்து மோட்டார் வண்டிகள் போகின்றன. இவ்வூருக்கருகே திருச்செங்காட்டங்குடி, திருமருகல், திருச்சாத்தமங்கை, திருக்கண்ணபுரம் (வைணவத் தலம்) முதலிய திருப்பதிகள் இருக்கின்றன.

திருஇராமனதீச்சரம்

இத்தலம் திருப்புகலூரிலிருந்து திருச்செங்காட்டங்குடிக்குப் போகும் வழியில் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் திருக்கண்ணபுரத்தருகில் இருக்கிறது. கோயிலுக்கு இரண்டு பிராகாரங்கள் இருக்கின்றன. மூலத்தானம் பெரியமகாலிங்கமாக இருக்கிறது.

இராமபிரான் இவ்விடம் வழிபட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பாடிய பதிகம் ஒன்றுண்டு. நித்திய பூசை நைமித்திகங்கள் திருப்புகலூர் தேவஸ்தானத்திலிருந்து குறைவற நடந்து வருகின்றன. இக்கோயிலும் திருப்புகலூர்க் கோயில் தருமகர்த்தர்கள் மேற்பார்வையிலிருந்து வருகிறது.

உ
சிவமயம்

திருப்புகலூர் தேவாரப் பதிகங்கள்

ச ம ப ந்த ர்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிகலந்தஇசை பாடலினான்நசை யாலிவ்வுலகெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனாயெநு தேறிப்பலிபேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடை யானிடம்மொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புகலூரே. 1

காதிலங்குகுழை யன்இழைசேர்திரு மார்பன்ஒருபாகம்
மாதிலங்குதிரு மேனியினன்கரு மானின்உரியாடை
மீதிலங்கஅணிந் தானிமையோர்தொழ மேவும்இடஞ்சோலைப்
போதிலங்குநசை யால்வரிவண்டிசை பாடும்புகலூரே. 2

பண்நிலாவும்மறை பாடலினானிறை சேரும்வளையங்கைப்
பெண்நிலாவவுடை யான்பெரியார்கழ லென்றுந்தொழுதேத்த
உள்நிலாவியவர் சிந்தையுள்நீங்கா வொருவன்னிடமென்பர்
மண்நிலாவும்அடி யார்குடிமைத்தொழில் மல்கும்புகலூரே. 3

நீரின்மல்குசடை யன்விடையன்அடை யார்தம்அரண்மூன்றுஞ்
சீரின்மல்குமலை யேசிலையாகமு னிந்தானுலகுய்யக்
காரின்மல்குகடல் நஞ்சமதுண்ட கடவுள்ளிடமென்பர்
ஊரின்மல்கிவளர் செம்மையினலுயர் வெய்தும்புகலூரே. 4

செய்யமேனிவெளி யபொடிப்பூசவர் சேரும்அடியார்மேல்
பையநின்றவினை பாற்றுவர்போற்றிசைத் தென்றும்பணிவாரை
மெய்யநின்றபெரு மானுறையும்மிட மென்பரருள்பேணிப்
பொய்யிலாதமனத் தார்பிரியாதுபொ ருந்தும்புகலூரே. 5

கழலினோசைசிலம் பின்னொலியோசை கலிக்கப்பயில்கானில்
குழலினோசைகுறட் பாரிடம்போற்றக் குனித்தாரிடமென்பர்

விழவினோசையடி யார்மிடைவுற்று விரும்பிப்பொலிந்தெங்கும்
முழவினோசைமுந் நீரயர்வெய்த முழங்கும்புகலாரே. 6

வெள்ளமார்ந்துமிளிர் செஞ்சடைதன்மேல் விளங்கும்மதிசூடி
உள்ளமார்ந்தஅடி யார்தொழுதேத்த வகக்கும்அருள்தந்தெம்
கள்ளமார்ந்துகழி யப்பழிதீர்த்த கடவுள்ளிடமென்பர்
புள்ளையார்ந்தவய லின்வினாவால்வளம் மல்கும்புகலாரே. 7

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபற்றி யெடுத்தான்முடிதிண்தோள்
தன்னிலங்குவிர லால்நெரிவித்திசை கேட்டன்றருள்செய்த
மின்னிலங்குசடை யான்மடமாதொடு மேவுமீடும்மென்பர்
பொன்னிலங்குமணி மாளிகைமேல்மதி தோயும்புகலாரே. 8

நாகம்வைத்தமுடி யானடிகைதொழு தேத்தும்அடியார்கள்
ஆகம்வைத்தபெரு மான்பிரமன்னொடு மாலுந்தொழுதேத்த
ஏகம்வைத்தளி யாய்மிகவோங்கிய எம்மானிடம்போலும்
போகம்வைத்தபொழி லின்நிழலான்மது வாரும்புகலாரே. 9

செய்தவத்தர்மிகு தேரர்கள்சாக்கியர் செப்பிற்பொருளல்லாக்
கைதவத்தர்மொழி யைத்தவிர்வார்கள் கடவுள்ளிடம்போலும்
கொய்துபத்தர்மல ரும்புனலுங்கொடு தூவித்துதிசெய்து
மெய்தவத்தின்முயல் வாருயர்வானக மெய்தும்புகலாரே. 10

புற்றில்வாழும்அர வம்அரையார்த்தவன் மேவும்புகலாரைக்
கற்றுநல்லவர் காழியுள்ளானசம் பந்தன்தமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்இசை பாடியமாந்தர் பரமன்அடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறை பாடொழியாப்புக ழோங்கிப்பொலிவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

யட்டம் பால்நிற மதியம் படர்சடைச் சுடர்விடு பாணி
நட்டம் நள்ளிருள் ஆடும் நாதனார் நவின்னுறை கோயில்
புட்டன் பேடையொ டாடும் பூம்புக லூர்த்தொண்டர் போற்றி
வட்டஞ் சூழ்ந்தடி பரவும் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 1

முயல்வ ளாவிய திங்கள் வாண்முகத் தரிவையில் தெரிவை
இயல்வ ளாவிய துடைய இன்னமிர் தெந்தையெம் பெருமான்
கயல்வ ளாவிய கழனிக் கருநிறக் குவளைகள் மலரும்
வயல்வ ளாவிய புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 2

✓ தொண்டர் தண்கயம் மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையும்
கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன்செய் கோலம்
கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரந் தொளிமல்கு கள்ளார்
வண்டு பன்செயும் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 3

பண்ண வண்ணத்த ராகிப் பாடலொ டாடல ருத
விண்ண வண்ணத்த ராய விரிபுக லூரரொர் பாகம்
பெண்ண வண்ணத்த ராகும் பெற்றியொ டாணீனை பிணைந்த
வண்ண வண்ணத்தெம் பெருமான் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 4

ஈசன் ஏறமர் கடவுள் இன்னமு தெந்தையெம் பெருமான்
பூசு மாசில்வெண் னீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக லூரில்
மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்மூப் போதுஞ்செய் முடிமேல்
வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 5

தளிரி ளங்கொடி வளரத் தண்கயம் இரியவண் டேறிக்
கிளரி ளம்முழை நுழையக் கிழிதரு பொழிற்புக லூரில்
உளரி ளஞ்சுனை மலரும் ஒளிதரு சடைமுடி யதன்மேல்
வளரி ளம்பிறை யுடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 6

தென்சொல்விஞ்சமர் வடசொல்திசைமொழியெழில்நரம்பெடுத்துத்
துஞ்ச நெஞ்சிருள் நீங்கத் தொழுதெழு தொல்புக லூரில்
அஞ்ச னம்பிதிர்ந் துணைய அலைகடல் கடையஅன் றெழுந்த
வஞ்ச நஞ்சணி கண்டர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 7

சாம வேதமோர் கீதம்ஓதிஅத் தசமுகன் பரவும்
நாம தேயம துடையார் நன்குணர்ந் தடிகளென் றேத்தக்
காம தேவனை வேவக் கனலெரி கொளுவிய கண்ணூர்
வாம தேவர்தண் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 8

சீர ணங்குற நின்ற செருவுறு திசைமுக னோடு
நார ணன்கருத் தமிழ நகைசெய்த சடைமுடி நம்பர்
✓ ஆர ணங்குறும் உமையை அஞ்சவித் தருளுதல் பொருட்டால்
வார ணத்துரி போர்த்தார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 9

கையி லுண்டுழல் வாருங் கமழ்துவ ராடையி னுல்தம்
மெய்யைப் போர்த்துழல் வாரும் உரைப்பன மெய்யென விரும்பேல்
செய்யில் வாளைக ளோடு செங்கயல் குதிகொளும் புகலூர்
மைகொள் கண்டத்தெம் பெருமான் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே. 10

பொங்கு தண்புனல் சூழ்ந்து போதணி பொழிற்புக லூரில்
மங்குல் மாமதி தவழும் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரைத்
தங்கு சீர்திகழ் ஞான சம்பந்தன் தண்டமிழ் பத்தும்
எங்கும் ஏத்தவல் லார்கள் எய்துவர் இமையவ ருலகே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

ப ண் - ச வ் வ ழி

திருச்சிற்றம்பலம்

வெங்கள்விம்மு குழலினைய ராடவ்வெறி விரவுநீர்ப்
பொங்குசெங்கட் கருங்கயல்கள் பாயும்புக லூர்தனுள்
திங்கள்சூடித் திரிபுரம்ஓ ரம்பால்எரி யூட்டிய
எங்கள்பெம்மான் அடிபரவ நாளும்இடர் கழியுமே. 1

வாழ்ந்தநாளும் இனிவாழு நாளும்இவை யறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம் பெருமானே யேத்தாவிதி யில்லீர்கள்
போழ்ந்ததிங்கட் புரிசடையி னுன்றன் புகலூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளம் உடையீர்கள் உங்கள் துயர் தீருமே. 2

மடையின்நெய்தல் கருங்குவளை செய்யமலர்த் தாமரை
புடைகொள்செந்நெல் விளைகழனி மல்கும்புக லூர்தனுள்
தொடைகொள்கொன்றை புனைந்தானொர் பாகம்மதி சூடியை
அடையவல்லார் அமருலகம் ஆளப்பெறு வார்களே. 3

பூவும்நீரும் பலியுஞ் சுமந்து புகலூரையே
நாவினாலே நவின்மேத்த லோவார்செவித் துளைகளால்
யாவுங்கேளார் அவன்பெருமை யல்லால்அடி யார்கள்தாம்
ஒவநாளும் உணர்வொழிந்த நாளென் னுள்ளங்கொள்ளவே. 4

அன்னங்கன்னிப் பெடைபுல்கி யொல்கியணி நடையவாய்ப்
பொன்னங்காஞ்சி மலர்ச்சின்ன மாலும்புக லூர்தனுள்
முன்னம்மூன்று மதிலெரித்த மூர்த்திதிறங் கருதுங்கால்
இன்னரென்னப் பெரிதரியர் ஏத்தச்சிறி தெளியரே. 5

குலவராகக் குலம்இலரு மாகக்குணம் புகழுங்கால்
உலகில்நல்ல கதிபெறுவ ரேனும்மலர் ஊறுதேன்
புலவமெல்லாம் வெறிகமழும் அந்தண் புகலூர்தனுள்
நிலவமல்கு சடையடிகள் பாதம் நினைவார்களே.

6

ஆணும்பெண்ணும் மெனநிற்ப ரேனும்அர வாரமாப்
பூணுமேனும் புகலூர்தனக் கோர்பெரு ளாயினான்
ஊணும்ஊரார் இடுபிச்சை யேற்றுண்டுடை கோவணம்
பேணுமேனும் பிரானென்ப ரால்எம்பெரு மானையே.

7

உய்யவேண்டில் எழுபோத நெஞ்சேயுயர் இலங்கைக்கோன்
கைகளொல்கக் கருவரை யெடுத்தானே யோர்விரலினால்
செய்கைதோன்றச் சிதைத்தருள வல்லசிவன் மேயபூம்
பொய்கைகூழ்ந்த புகலூர் புகழப் பொருளாகுமே.

8

நேமியானும் முகநான் குடையந்நெறி யண்ணலும்
ஆமிதென்று தகைந்தேத்தப் போயாரழ லாயினான்
சாமிதாதை சரணு மென்றுதலை சாய்மினோ
பூமியெல்லாம் புகழ்செல்வம் மல்கும் புகலூரையே.

9

வேர்த்தமெய்யர் உருவத் துடைவிட் டெழல்வார்களும்
போர்த்தகூறைப் போதிநீழ லாரும் புகலூர்தனுள்
தீர்த்தமெல்லாஞ் சடைக்கரந்த தேவன்திறந் கருதுங்கால்
ஓர்த்துமெய்யென் றுணராது பாதந்தொழு துயம்மினே.

10

புந்தியார்ந்த பெரியோர்கள் ஏத்தும் புகலூர்தனுள்
வெந்தசாம்பற் பொடிப்பூச வல்லவிடை யூர்தியை
அந்தமில்லா அனலாட லானையணி ஞானசம்
பந்தன்சொன்ன தமிழ்பாடி யாடக்கெடும் பாவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

அ ப ப ர்

பண் - இந்தளம்

தி ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்

செய்யர் வெண்ணூலர் கருமான் மறிதுள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யர் மெய்நின் தவர்க்கல்லா தவர்க்கென்றும்
பொய்யர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

1

மேகந லூர்தியர் மின்போன் மிளிர்சடைப்
பாக மதிநுத லானையொர் பாகத்தர்
நாக வளையினர் நாக வுடையினர்
போகர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

2

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேற்பிறை சூடிக்
கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனமுடை யார்திறத் தென்றும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

3

அக்கா ரணிவடம் ஆகத்தர் நாகத்தர்
நக்கா ரிளமதிக் கண்ணியர் நாடொறும்
உக்கார் தலைபிடித் துண்பலிக் கூர்தொறும்
புக்கார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

4

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன் தன்னுடல்
போர்த்தார் பிறைநுதற் பெண்ணினல் லாளுட்கக்
கூர்த்தார் மருப்பிற் கொலைக்களிற் நீருரி
போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

5

உதைத்தார் மறவி உருளவோர் காலால்
சிதைத்தார் திகழ்தக்கன் செய்தநல் வேள்வி
பதைத்தார் சிரங்கரங் கொண்டு வெய் யோன்கண்
புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

6

தாமன் சுறவந் துதைந்த கொடியுடைக்
காமன் கணைவலங் காய்ந்தமுக் கண்ணினர்
சேம நெறியினர் சீரை யுடையவர்
பூமன் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

7

கரிந்தார் தலையர் கடிமதின் மூன்றும்
தெரிந்தார் கணைகள் செழுந்தழ லுண்ண
விரிந்தார் சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

8

ஈண்டா ரழலி விருவருங் கைதொழ
நீண்டார் நெடுந்தடு மாற்ற நிலையஞ்ச
மாண்டார்த மென்பு மலர்க்கொன்றை மாணையும்
பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

9

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விர லூன்றி
இறுத்தா ரிலங்கையர் கோன்முடி பத்தும்
அறுத்தார் புலனைந்து மாயிழை பாகம்
பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

புகைத்திட்டார் புரங்கள் மூன்றும் பாரிநீரூகி வீழப்
புகைத்திட்ட தேவர் கோவே பொறியிலே னுடலந் தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும் ஐவர்கொண் டாட்ட வாடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

1

மையரி மதர்த்த வொண்கண் மாதரார் வலையிற் பட்டுக்
கையெரி சூல மேந்துங் கடவுளை நினைய மாட்டேன்
ஐநெரிந் தகமி டற்றே யடைக்குப்போ தாவி யார்தாம்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே.

2

முப்பது முப்பத் தாறு முப்பது மிடுகு ரம்பை
அப்பர்போ லைவர் வந்து அதுதரு கிதுவி டென்று
ஒப்பவே நலிய லுற்ற லய்யுமா றறிய மாட்டேன்
செப்பமே திகழு மேனித் திருப்புக லூர னீரே.

3

பொறியிலா அழுக்கை யோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென் றெண்ணி
நெறியலா நெறிகள் சென்றேன் நீதனை நீதி யேதும்
அறிவிலே னமரர் கோவே அழுதினை மனனில் வைக்குஞ்
செறிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

4

அளியினர் குழலி னார்க ளவர்களுக் கன்ப தாகிக்
களியினர் பாட லோவாக் கடவுர்வீ ரட்ட மென்னுந்
தளியினர் பாத நாளும் நினைவிலாத் தகவில் நெஞ்சந்
தெளிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

5

இலவினார் மாதர் பாலே இசைந்துநா னிருந்து பின்னும்
நிலவுநாள் பலவென் றெண்ணி நீதனேன் ஆதி யுன்னை
உலவிநா னுள்க மாட்டே னுன்னடி பரவு ஞானஞ்
செலவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

6

காத்திலே னிரண்டும் மூன்றுங் கல்வியே வில்லை யென்பால்
வாய்த்திலே னடிமை தன்னுள் வாய்மையால் தூயே னல்லேன்
பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பரமனே பரவு வார்கள்
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புக லூர னீரே.

7

நீருமாய்த் தீயு மாகி நிலனுமாய் விசம்பு மாகி
ஏருடைக் கதிர்க ளாகி யிமையவ ரிறைஞ்ச நின்று
ஆய்வதற் கரிய ராகி யங்கங்கே யாடு கின்ற
தேவர்க்குந் தேவ ராவார் திருப்புக லூர னீரே.

8

மெய்யுளே விளக்கை யேற்றி வேண்டள வுயரத் தூண்டி
உய்வதோ ருபாயம் பற்றி உகக்கின்றே னுகவா வண்ணம்
ஐவரை யகத்தே வைத்தீ ரவர்களே வலியர் சாலச்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே.

9

அருவரை தாங்கி னானும் அருமறை யாதி யானும்
இருவரு மறிய மாட்டா ஈசனா ரிலங்கை வேந்தன்
கருவரை யெடுத்த ஞான்று கண்வழி குருதி சோரத்
திருவிரல் சிறிது வைத்தார் திருப்புக லூர னீரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தானடைந் தேன்தன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழில்புக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நரகத்
தென்னைக் கிடக்கலொட் டான்சிவ லோகத் திருத்திடுமே.

1

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனிய நேபுணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்த நேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லூரரசே
என்னை வகுத்திலை யேலிடும் பைக்கிடம் யா துசொல்லே.

2-3

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னாய்புக லூரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டிடைக்கலத் தேகிடப்பார்
உன்னள வேயெனக் கொன்றுமி ரங்காத வுத்தமனே.

4-9

ஓணப் பிரானு மொளிர்மா மலர்மிசை யுத்தமனும்
காணப் பராவியுங் காண்கின் றிலர்கர நாலைந்துடைத்
தோணப் பிரானை வலிதொலைத் தோன்தொல்லை நீர்ப்புக லூரர்க்
கோணப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் ணீறணி
பொன்னக் கன்ன சடைப்புக லூரரோ
மின்னக் கன்னவெண் திங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக் கோவுடன் வைத்திட் டிருப்பதே.

1

இரைக்கும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நுரைக்குங் கங்கையும் நுண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரரை
உரைக்கு மாசொல்லி யொள்வளை சோருமே.

2

ஊச லாம்அர வல்குலென் சோர்குழல்
ஏச லாம்பழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ஓசொ லாய்மக ளேமுறை யோவென்று
பூசல் நாமிடு தும்புக லூரர்க்கே.

3

மின்னின் நேரிடை யாளுமை பங்களைத்
தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே.

4

விண்ணி னார்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதி யெழுத்தஞ்சங்
கண்ணி னாற்கழல் காண்பிட மேதெனில்
புண்ணி யன்புக லூருமென் நெஞ்சமே.

5

அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு
பண்டு நான்மறை யோதிய பாடலன்
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்ட ரீகத்து ளார்புக லூரரே.

6

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வனலன் தண்புக லூரனே.

7

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றுரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மதகளி றஞ்சினைப்
பொருங்கை யானைகண் டர்புக லூரரே.

8

பொன்னொத் தநிறத் தானும் பொருகடல்
தன்னொத் தநிறத் தானு மறிகிலாப்
புன்னைத் தாது பொழிற்புக லூரரை
என்னத் தாவென என்னிடர் தீருமே.

9

மத்த னாய்மதி யாது மலைதனை
எத்தி னுன்திரள் தோள்முடி பத்திற்
ஓத்தி னுன்விர லாலொருங் கேத்தலும்
பொத்தி னுன்புக லூரைத் தொழுமினே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேகோ

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்

ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

1

அங்கமே பூண்டாய் அனலா டினாய்
 ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே றூர்ந்தாய்
 பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய்
 பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
 சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
 சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்
 சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

2

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
 பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணு ரின்சொல்
 மைவிரவு கண்ணனைப் பாகங் கொண்டாய்
 மான்மறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்
 ஐவரையும் என்மேற் றரவ றுத்தாய்
 அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ் தில்லை
 பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

3

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்
 சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
 மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
 மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க் கென்றும்
 அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி அலர்மேலான்
 நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காண்ப்
 பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

4

• நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள்
 நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
 பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
 பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா

காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
கருங்கைக் களிற்றூரிவை கதறப் போர்த்த
போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

5

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா
விரிபொழில்சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய்
மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய்
வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்
புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

6

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி
நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேரின்
பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

7

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா
நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே
மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை
கொண்டடியேன் நானிட்டுக் கூறி நின்று
பொய்யாதே சேவடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

8

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்
தன்னனையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ்
சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே

அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே
யக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

9

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்
உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
கருவரைசூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரர்

பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூடையு மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 1

மிடுக்கிலாதானே வீமனேவிறல் விசயனேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானேப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
பொடிக்கொள்மேனியெம் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்
அடுக்குமேலம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. [காள்

காணியேற்பெரி துடையனேகற்று நல்லனேசுற்ற நன்கினை
பேணியேவிருந் தோம்புமேயென்று பேசினுங்கொடுப் பாரிலை
பூணிபூண்டுழப் புட்சிலம்புந்தண் புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
ஆணியாயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 3

நரைகள்போந்துமெய் தளர்ந்துமுத்துடல் நடுங்கிற்குமிக் கிழவனை
வரைகள்போல்திர டோளனையென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை

ரைவெள்ளேறுடைப் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
ரையனாயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 4

ஞ்சநெஞ்சனை மாசழக்கனைப் பாவியைவழக் கில்லியைப்
ஞ்சதுட்டனைச் சாதுவேயென்று பாடினுங்கொடுப் பாரிலை [காள்
பான்செய்செஞ்சடைப் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்
நஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சபோவதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 5

லமிலாதானை நல்லனையென்று நரைத்தமாந்தரை யினையனை
லமிலாதானைக் குலவனையென்று கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
லமெலாம்வெறி கமழும்பூம்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
லமராதம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 6

நாயனைத்தடந்தோளனையென்று நொய்யமாந்தரை விழுமிய
நாயன்றோபுல வோர்க்கெலாமென்று சாற்றினுங்கொடுப் பாரிலை
பாயுழன்றுகண் குழியாதேயெந்தை புக லூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
நாயமின்றிப்போ யண்டமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 7

ள்விழுந்திடம் பார்க்குமாகிலு மீக்குமீகில னாகிலும்
ள்ளலையெங்கள் மைந்தனையென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
ள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அள்ளப்பட்டழந் தாதுபோவதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 8

ற்றிலாதானைக் கற்றுநல்லனை காமதேவனை யொக்குமே
ற்றிலாதானை முற்றனையென்று மொழியினுங்கொடுப் பாரிலை
பொத்திலாந்தைகள் பாட்டருப்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அத்தனாயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 9

தையலாருக்கோர் காமனைசால நலவழகுடை யையனை
தையுலாவிய வேலனையென்று கழறினுங்கொடுப் பாரிலை
பொய்கைவாவியின் மேதிபாய்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
நயனரம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 10

செறுவினிற்செழுந் கமலமோங்குதென் புக லூர்மேவிய செல்வனை
தவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வ னப்பகையப்பன் சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றெண்ட னூரன்பாடிய பாடல்பத்திவை வல்லவர்
அறவனாடி சென்றுசேர்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

நெற்குன்றவாணர் இயற்றிய

திருப்புகலாரந்தாதி

காப்பு

உரைசெய் மறைக்குந் தலைதெரி யாவொரு கொம்பையென்றே
பரசு மவர்க்குப் பெருநிழ லாக்கும் பழனமெல்லாந்
திரைசெய் கடற்றுறைச் சங்க முலாவுந் திருப்புகலூர்
அரசி னிடத்து மகிழ்வஞ்சி யீன்றவோ ரத்திரின்றே.

நூல்

பூக்கம லத்து விழிவளர் வானென்றும் போற்றியவூர்
மாக்கம லத்து மகிழ்கின்ற வூர்மது வானிறைந்த
தேக்கம லத்து வழியே பரக்குந் திருப்புகலூர்
நோக்கம லத்துயர் சோதிநெஞ்சே நம்மை நோக்குதற்கே. 1

நோக்கம ருக்கும் விழிச்செல்வர் பாற்கவி நூறுரைத்துத்
தாக்கம ருக்கு முருகா வருளென்பர் தண்செருந்தி
பூக்கம ருக்குல வம்புக லூரைப் போற்றியுய்யார்
பாக்கம ருக்குகுத் தென்கொல் சொல்வாணர் பரிவிதுவே. 2

பரிக்கு மரிக்கு விழியான பங்கயஞ் செங்கையிலே
கிரிக்கு மரிக்கு மருவுமெப் போதுங் கிளர்விசம்பில்
அரிக்கு மரிக்கு மயனுக்கு மேற்பத மன்பர்க்கென்றே
தெரிக்கு மரிக்குலஞ் சூழ்புக லூரார்தஞ் சேவடியே. 3

சேவடி வந்திப் பவர்வினை தீர்ப்பவர் தென்னன்முன்னே
மாவடி வந்திக்கு மண்சுமந் தோர்மரு வம்புகலூர்த்
தூவடி வந்திப் புழுகிற டிவற்கண் சுடர்க்குழைமேற்
ரூவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே. 4

வித்தக னத்துப் பனையசெம் | மேனியன் வெவ்வழற்கண்
மத்தக னத்துப் பயில்புக லூரன்முன் மாதர்சொல்லார்
அத்தக னத்துப் பொடியாய் மடிந்த வனம்பசலம்
ஒத்தக னத்த தனத்திடை யேபட் டுழைக்கின்றதே.

5

உழைக்கை யிலைத்தரு வெவ்வாய் மழுப்படைக் குற்றகையர்
கழைக்கை யிலைக்குன்றர் தென்புக லூரிலென் கண்ணகலாய்
பிழைக்கை யிலைக்கொடி யென்றழு தேற்குப் பெருங்களிறின்
புழைக்கையிலைப் பொலிவேலாற் றடிந்தெம்மைப் போமென்றதே.

போமென் றுவந்திப் புதுமலை மேல்வரும் போதுநெஞ்சம்
வேமென்று வந்தித் திவன்கிடந்தாள் செய்யின் மென்கழுநீர்
ஆமென்று வந்திக் கருந்துந் திருப்புக லூரிறைவர்
தாமென்று வந்தித் தனிகெடுப்பார் கொன்றைத் தாரளித்தே.

7

தாரக் கடுக்கை யவர்க்கென்ற போதெம்மைத் தாயரெல்லாஞ்
சேரக் கடுக்கை திருவுள மோதெளி யாவிருவர்
பேரக் கடுக்கை யணிபுக லூரிற் பெருந்தகையே
ஆரக் கடுக்கைம் மலர்மீது கொண்ட வருட்கடலே.

8

கடற்றாளை மாணும் விசம்பும் வெளாமற் கறுத்ததிரு
மிடற்றாளை யானை யுரித்த பிராளை வெகுண்டிலங்கை
உடற்றாளை யூரும் புகலூ ரனைத்தொழு தொண்டொடிக்கை
அடற்றாளை மாரன்கை யம்புபெற் றுள்பெற் றதத்தனையே.

9

அத்தக் கமல மனவைய மேற்கின்ற வையர்துய்ய
புத்தக் கமல வடிவிலுள் ளார்க்கிடம் புண்டரிக
சுத்தக் கமல வயற்புக லூருமெய்த் தொண்டர்கடஞ்
சித்தக் கமலமும் வேதங்க ணன்கன் சிரங்கருமே.

10

சிரந்தரிக் குங்கையர் தென்புகலூரரென் சிந்தையுள்ளே
கரந்தரிக் குந்தெரி யாதபொற் பாதர் கறையரவும்
பரந்தரிக் கும்புனற் பாகீர தியும் பனிமதியும்
நிரந்தரிக் குஞ்சடை யார்நகை போல நிலாவருமே.

11

வருகாவி ரிக்கெதிர் மாமல ராடையை மாரற்கம்பு
தருகாவி ரிக்கும் புகலூ ரிறைவர் தமதுதில்லைக்
கருகாவி ரிச்சுர நீர்கடந் தீரினி யம்புயத்தேன்
பருகாவி ரிப்பித்து வண்டிசை பாடும் பழனங்களே.

12

நங்களங் கம்பித் திடரொழித் தார்புக லூரர்நல்லோர்
தங்களங் கம்பித் திடநூன் மொழிபவர் தம்புயத்துந்
திங்களங் கம்பித் திகைசேர் முடியிலுஞ் சேர்கொன்றைகாள்
உங்களங் கம்பித் திகைபோற் பசப்ப துரைசெயுமே. 13

உரைத்தவப் பாவைமுற் சங்கத்தி லேறிநின் றோதுமைய
வரைத்தவப் பாவை மகிழ்புக லூரவிண் மண்ணழல்கால்
இரைத்தவப் பாவை யெனவுன்னை யேத்து மவரொடென்னை
நிரைத்தவப் பாவை யடியே னயரப்பினு நின்னருளே. 14

நின்னகத் தைப்பணிந் தேத்தா தெடுத்தவ னீண்முடிதாட்
பொன்னகத் தைக்கொண் டடர்த்தவனே புகலூரரசே
பன்னகத் தைப்படுத் தோதத்தின் மேவுவர் பல்சமயஞ் [ளே,
சொன்னகத் தைப்பழித் தைந்தெழுத் தோதுமெய்த் தொண்டர்க

தொண்டக லாமதி யன்பர்க் கருள்புக லூரன்றுண்ட
விண்டக லாமதி வேணிப்பி ரான்செங்கை வீணைதந்த
பண்டக லாமதி சீதள மென்சொற் பசந்திருவே
கொண்டக லாமதி வள்ளல்வந் தானெஞ்சிற் கொள்வதன்றே. 16

கொள்வன சங்கத்த வேலோன் பலியவன் கொள்வதன்று
தெள்வன சங்கத் தறநூலை யாய்தலிற் செங்கழுநீர்ப்
புள்வன சங்கத் தறமேதி மேயும் புனற்புகலூர்க்
கள்வன சங்கத் தனிக்குழைப் பாகமின் கைதொழுவே. 17

தொழுந்துதிக் கைக்குப் புகலூ ரெதுவென்னுஞ் சொன்னவப்போ
தெழுந்துதிக்கைக்குறித்தெங்கள்பிரானென்னுமீசனென்னும் [பின்
விழுந்துதிக்கைக்குன்றமொன்றுரித்தோனென்னும்வெண்ணெருப்
கொழுந்துதிக் கைக்குப் பகல்போன தென்னுமென் கோமளமே. 18

கோமள வாமத்தர் பத்தர் நித்தஞ்செய் குறைபெறினுந்
தாமள வாமத்தர் தென்புக லூரர் தருக்களைந்தின்
மேமள வாமத்தஞ் சேகரத் தேற்பவர் சேவடிநாம்
போமள வாமத் தனிக்குமுன் னேவந்து போதென்னுமே. 19

போதகத் தாவர் புணரியி லாவர்வெம் போர்விரும்பும்
பாதகத் தாவர் பதத்திலு மாவர் பகைப்புரத்தே
தீதகத் தாவ ரணமுகத் தானவ தென்புகலூர்
வேதகத் தாவர வென்றுகொண் டேத்திய மெய்யன்பரே. 20

அன்ப ரதத்துக் களைவந்து மாற்றிய வர்க்கலகைத்
துன்ப ரதத்துப் பவந்தீர்த் தருள்வன சொல்லரிய
இன்ப ரதத்துக் கனங்குழை பாக ரெயிற்புகலூர்
மன்ப ரதத்துணைப் பாதங்க ளான வனசங்களே.

21

வனகன கற்பகக் காவன சோலை வயற்புகலூர்
அனகன கத்தி லமர்ந்தவ னேயகி லாண்டவல்லி
தனகன கத்தில்லை யம்பலத் தாடிய சங்கரனே
நினகன கக்கொன்றை மாலையெந் நாள்வந்து நேர்படுமே.

22

படவர வப்பணி மெய்ப்புக லூரர்பொற் பாவைகொண்ட
விடவர வப்பணி நீண்முடி யாரிமை யோர்ப்ரவு
நடவர வப்பணி பூண்டபொற் றுளினர் நன்னுதன்மேல்
அடவர வப்பணி யேவிய வேளை யறிந்திலரே.

23

அறிவரி யாரு மயனுங் கெடக்கரந் தாடுமையர்
பொறிவரி யாருமெய்ப் பூனுடை யார்புக லூரையென்றும்
பிறிவரி யாருமை பங்கர்கங் காளர் பிறங்கலின்மேற்
செறிவரி யாருந் தழையோ சிலைசில சேவகர்க்கே.

24 பே

சேவக ராகவத் தக்கன் றிரட்டிய தேவரைக்கொல்
பாவக ராகவ னேத்தும் பதத்த பனிவண்டுசூழ்
பூவக ராகவ னந்திக ழும்புக லூரவென்னைக்
காவக ராகவ ருத்தந் தவிரக் கடுக்கைதந்தே.

25

தந்த மருந்துயர் தீர்வன வாகச் சதுமுகன்மால்
வந்த மருந்துய தென்புக லூரர் வரையின்மதன்
முந்த மருந்துணை யாகநின் தேற்கொரு மொய்குழல்போல்
இந்த மருந்துய வந்ததென் காத லிடும்பைகண்டே.

26

கண்டரி கைக்குப் படையளித் தோர்தண்டைக் காலுங்கையும்
பண்டரி கைக்குப் பசித்துவந் தோர்பயி லும்புகலூர்ப்
புண்டரி கைக்கு நிகரா மிவடன் பொருட்டரசே
மண்டரி கைக்குங் கரியாற் றிரவு வருவதன்றே.

27

அன்றரத் தக்க வின்மூவி லைவே லரரியதில்லை
மன்றரத் தக்க விதிவேள்வி செற்றவர் வண்புகலூர்த்
தன்றரத் தக்கவிர் மேனியர் தாந்தொழுந் தாளர்நல்கார்
மின்றரத் தக்க விடைக்கழ லாய்நிற்கும் வெண்ணிலவே.

28

நிலாவம் பராவிதழ்க் கொன்றைவைக் குஞ்சடை நின்மலனே
இலாவம் பராவியற் றென்புக லூரவென் றேத்துதற்குக்
கலாவம் பராவி கவர்கின்ற கூற்றெனக் காதையடர்ந்
துலாவம் பராவிக் கழிக்கின்ற வாலின்றெ னுள்ளத்தையே. 29

உள்ளத் திருக்குந் திருப்புக லூர ருணருமன்பர்
கள்ளத் திருக்குந் கவலையுந் தீர்ப்பவர் கற்பவெல்லை
வெள்ளத் திருக்கும் பதின லுலகும் விழாமலய்யக்
கொள்ளத் திருக்குந் குமமுலை சேர்புயக் குன்றத்தரே. 30

குன்றருந் துந்திரை வேலையர் கோகன கத்தர்கொன்றைப்
பொன்றருந் துங்கச் சடாடவி யார்புக லூரார்தம்மை
வென்றருந் தும்பையும் வாகையுஞ் சூடிய வில்லிதென்றற்
கன்றருந் துங்கொடி மேலெய்யு மாறென்கொல் கற்பித்ததே. 31

கற்பனை யத்தனை யென்பிற விக்கினிக் கார்மதத்துப்
பொற்பனை யத்தனைப் பெற்ற வனைப்புக லூரரசை
வெற்பனை யத்தனை வேதங்க ணறிய வெண்டலையோட்
டற்பனை யத்தனை யான்மற வேனெழுத் தஞ்சுகொண்டே. 32

அஞ்சக் கரவரி யற்புக லூர ரயின்மழுவாட்
கஞ்சக் கரவ ரிகழா தணிவன கங்கைதிங்கட்
பிஞ்சக் கரவரி சூழ்கொன்றை வாசம் பெறாவெருக்கு
வெஞ்சக் கரவரி கண்மலர் நான்முகன் வெண்டலையே. 33

தலைக்கண் ணியன்சடைத் தென்புக லூரன் றகையெருக்கின்
சூலைக்கண் ணியந்தொடை சாத்தும் பிரான்குன்ற மீன்றவல்லி
முலைக்கண் ணியன்கங்கை நாயகன் மாலை முடிவுமெய்தா
தலைக்கண் ணியன்புற் றழுவதெவ் வாறவ் வலங்கலுக்கே. 34

அலங்கலை யிற்கயல் பாய்புக லூர ரவீர்சடைமேற்
சலங்கலை யிற்குறை திங்களவைத் தோர்தமைச் சாரலர்போற்
கலங்கலை யிற்கண்ணி வந்தது தேருநின் கையணையிற்
பொலங்கலை யின்றலை யிற்றையின் மாற்றும் புரிசங்கமே. 35

சங்க மலைக்குந் திருப்பாற் கடனெந்து தான்பயந்த [ப்
செங்கம லைக்குமுன் பிற்சென்ற தோமின்னுஞ் செம்மலும்போய்
பங்க மலைக்கு வழங்குபிரான் புகலூர் பயில்வார்
துங்க மலைக்குமி தொக்குமென் னேயன்னை சொல்லியதே. 36

சொல்லிய லைச்சங்க மேவிநின் றுயைய துய்யவன்னம்
புல்லிய லைச்சங்க மேய்புக லூர பொதுவர்குழற்
கொல்லிய லைச்சங்கம் வேவா விழியம்பு கோத்தினத்த
மெல்லியலைச் சங்க ராவிடு மோவந்த வேள்கணையே.

37

வேய்ந்த சலஞ்சல மாகாமற் பாகத்து மின்னவைத்தோர்
காய்ந்த சலஞ்சல மாகக் குனித்தவர் கார்க்கடல்வாய்
வாய்ந்த சலஞ்சல மாரஞ் சொரியும் வயற்புகலூர்த்
தோய்ந்த சலஞ்சல தூபுரப் போதென் றுயர்கெடவே.

38

துயரந்த காம லெவருந் தொழும்புக லூரர்செந்தீக்
கையரந்த காரந் குடிக்கொண்ட கண்டர் கவுரிபங்கர்
பெயரந்த காலத் துதவுமெம் பால்வரும் பெற்றியைநீ
அயரந்த காவந்தச் சேவடி தானென் னரணென்பதே.

39

என்பணி யத்தர் திருப்புக லூர ரினத்திமையோர்
முன்பணி யத்தழ னஞ்சையுண் டோர்முது வாளெயிற்று
வன்பணி யத்தர் மழவிடை மேலிம் மறுகில்வந்தென்
மின்பணி யத்தனந் தந்துகொண் டேகினர் மேகலையே.

40

கலைக்கு முழைக்கும் பிரிவுகண் டாய்வெய்ய காமனின்ற
நிலைக்கு முழைக்கும் பழிவரும் போலு நிருத்தமெல்லா
முழைக்கு முழைக்குந் தரும்புக லூர முதுமறைகள்
அலைக்கு முழைக்குன்று மென்னெஞ்சு மேவிய வாண்டகையே.

ஆண்டவம் பஞ்சுகொண் டாலைச் சிலைகொண் டனங்கனும்போர்
மூண்டவம் பஞ்சுக மெந்நாண் மொழிவது முத்தணிந்து
மாண்டவம் பஞ்சு தனத்தாண் மகிழும் வயற்புகலூர்த்
தாண்டவம் பஞ்சுரம் பாடலின் றுடிய சங்கரற்கே.

42

சங்குகைக் குத்தரல் வேண்டு மென்றேற்குயிர் தானலரான்
மங்குகைக் குத்தர மொன்றுஞ் சொல்லார்மரு வார்புரந்தீப்
பொங்குகைக் குத்தர வெற்பெடுத் தோர்புக லூரர்பொல்லா
வெங்குகைக் குத்தர வென்பார்க் கொழிக்கும் விழிச்செல்வரே.

விழிய னலங்கணை மாரற் களித்தவன் மெய்வழுவா
மொழிய னலங்கரத் தேந்திய வீர முராரிசெல்லா
வழிய னலங்கலை சூழ்புக லூரன் மடைப்பள்ளியாந்
கழிய னலம்கவர்ந் தேகினர் தேர்வரக் காண்கிலமே.

44

காணப் பணிமன்று ளாடிய காலுமென் கன்மனமும்
பூணப் பணியறம் வேறில்லை காண்புக லூரரசே
சேணப் பணிமுடி யாயடி யேன்பிழை செய்கையெல்லாம்
பேணப் பணிபுனக் கென்னையெந் நாளும் பெருந்தகையே. 45

தகைமலை யாகத்தை வெல்புயத் தேயனை தையனெஞ்சிற்
புகைமலை யாகப் பசப்பைத் தணிபுக லூரரசே
பகைமலை யாகவந் தைந்தல ராலுமிப் பாவையையேள்
வகைமலை யாகத் தொடுத்தா னினியென்ன வாசகமே. 46

வாசவ னந்தரந் தூர்க்கின்ற சோலை வயற்புகலூர்
ஈசவ னந்தர விக்கதி ரோவெண் டிசாமுகமும்
கூசவ னந்தர வந்தநஞ் சோவெனக் கொள்ளேநிலா
வீசவ னந்தர மாரணுந் தோன்றினன் விற்குனித்தே. 47

குனித்தரங் கத்துறை தென்புக லூரர் குலவுசென்னிப்
பனித்தரங் கத்துறை யாரரு ளாற்பட முஞ்சமைத்து [ன்
மனித்தரங் கத்துடன் வெண்ணீ றும் பெண்ணை மடலும்பெற்றே
இனித்தரங் கத்துங் கடற்புவி காணமன் தேற்றுவனே. 48

ஏற்றர விர்தப் புனிதையின் தேத்த விமயவில்லான்
மாற்றர விர்தப் புரந்தீய வெய்தவர் வண்புகலூர்ச்
சேற்றர விர்தத் திருமா ளிகைசென்ற தெய்வமின்னந்
தோற்றர விர்தப் புனத்துள தோகணி சொல்லுகவே. 49

சொல்லலை யாறு சமயத்தைபு மின்ப துன்பமென்னும்
அல்லலை யாறுனக் குள்ளே யறியறி வேபழன
மல்லலை யாறு நள்ளாறு வெண்காடு மருதுகந்தோன்
ஒல்லலை யாறு சடையிலவைத் தோன்புக லூரனையே. 50

ஊராக வன்பகை யன்னையு மப்படி யுன்னையெய்த
போராக வன்படை யென்னை விடாதுகைப் போதுகொண்டு
சீராக வன்பணி தென்புக லூர திருமிடறு
காராக வன்பம ரர்க்களித் தாய்முடிக் கங்கையனே. 51

கங்கையம் போருகம் வந்தவம் பாய்வரக் கண்டணிந்தாய்
வெங்கையம் போருக வென்றகை யாயன்று வெற்பளித்தாள்
கொங்கையம் போருக மோப்பக் குழைபுக லூரமதன்
செங்கையம் போருக வெந்தபின் போதச் செயம்பெற்றதே. 52

பெற்றத் துவந்திவ் வகலிடத் தேற்கும் பிரான்புகலூர்
நற்றத் துவந்திகழ் மேனியன் வெற்பினி னாங்களுஞ்சு
மற்றத் துவந்திப மன்றுகொன் றுவி யளித்தவற்கோ
முற்றத்து வந்திம் முரசின் றூர்த்து முழங்குவதே.

53

முழங்கா ரணம்பயி லும்புக லூரரிம் முவுலகின்
கிழங்கா ரணங்கொரு பாலுடை யார்கிரி மீதிருக்கும்
பழங்கா ரணர்தம் பவனிகண் டார்க்குயிர்ப் பாடொழிய
வழங்கா ரணந்தரு மாரதம் பாய மதுமலரே.

54

மலராக வைங்கணை விற்கரும் பாக வடிவிலின்
தலராகவஞ் செய்யு மாண்மை யெல்லாமன்று பார்த்தகண்ணாற்
பலராக வண்டு பயிப்புக் லூரரும் பார்த்தருளார்
நலராக வன்பு கொண்டா யிழைசோரு நடுக்கமுற்றே.

55

நடுக்கண் டனையல்லை கொங்கைகண் டாயல்லை நண்பவென்றன்
இடுக்கண் டனையிப் படியோ தணிப்ப திமயவெற்பில்
வடுக்கண் டனையொரு பாகனைப் பூக வயற்புகலூர்க்
கடுக்கண் டனையு மலைத்தது மாரன் கடுங்கணையே.

56

கடுங்கால கால புகலூ ரிறைவவென் காதலினுட்
படுங்கால காலங்க ளாகிரின் றேய்ப்பதி னாலுரு
நடுங்கால கால மெனவே வருமிற்றை நாண்மதியஞ்
சடுங்கால கால மரணமுண் டோதொழும் தோகையர்க்கே.

57

தோகைக் குமார வரைமார் பளித்த துயரமெல்லாம்
போகைக் குமாரன் பொருவது பார்க்கிலிர் போர்கடந்த
வாகைக் குமாரன் வணங்கின் றீர்மள்ளர் வான்கரும்பால்
ஆகைக் குமார வயற்புக லூரி லருந்தவரே.

58

அருந்தவ ரந்தணர் நால்வருந் தேவரு மாகியன்றம்
கிருந்தவ ரந்தண் வயற்புக லூர ரிமயவெற்பிற்
நிருந்தவ ரந்தரு கூர்வே லொருவர் திருநெடுங்கண்
முருந்தவ ரந்த முறுவல்கெட் டேனென் மொழிவதுவே.

59

மொழிப்பா கருந்தியுந் கொங்கையிற் றேய்ந்து முந்ரீர்ப்பிறந்த
பழிப்பா கருந்திகைப் பாறின முத்தம் பருந்தரசின்
வழிப்பா கருந்தியில் வந்தவ ரத்தர் மணிக்குழைதோய்
விழிப்பா கருந்திய நீர்ப்புக லூரன்ன மென்கொடியே.

60

கொடியா தரிக்கு மிடத்திருப் பாத குறிக்க வென்று
முடியா தரிக்கு மெனும்புக லூரவென் மொய்குழற்கு
விடியா தரிக்கு முலைமேல் வடமுயிர் மெய்யிற்சந்துந்
துடியா தரிக்குந் கடைமணி னாவிற்குந் தோற்றமுண்டே. 61

தோற்றந்த மாவி வனசமென் கொங்கைபங் கன்சுருதி
போற்றந்த மாவின் வரும்புக லூரன் பொருப்புமின்பாற்
கூற்றந்த மாவின் வடுவகிர் போலுருக் கொண்டுவலு
மேற்றந்த மாவிகொண் டய்வார் தமக்கிது வெற்பலவே. 62

வெற்பா சனத்தர் திருப்புக லூரார்தம் மெய்யிற்றுய்ய
பொற்பா சனத்தர் முடிக்கங்கை நாதர் புவிபடைத்த
நற்பா சனத்தர் பலிக்ககந் தோறு நடந்துபெற்ற
வற்பா சனத்த ரமுதா சனத்தர்க் கரியவரே. 63

அரிய தரத்த மருந்திடு கங்குலென் றுனையஞ்சித்
திரிய தரத்த மயில்பொருட் டாவரல் செய்யகையாற்
கரிய தரத்த நஞ்சேற்றுண் டபோது கலந்தமுதே
புரிய தரத்தனஞ் சேர்புக லூரார்தம் பொன்வரைக்கே. 64

வரைத்தவ ரால மராரெயின் மூன்று மடியச்செந்தீ
நிரைத்தவ ரால மராதித் திருமுனி நீருடன்வந்
திரைத்தவ ரால மராவதி காத வெழும்புகலூர்
உரைத்தவ ரால மராவிட வாட லுகந்தவரே. 65

உகந்தந்த வாமத் திடத்தே யொருத்தியை வைத்தொருத்தி
சுகந்தந்த வாழுடி யாளவைத் தோன்றெல்லை யாமகத்தின்
அகந்தந்த வாரணத் தையன் பணிபுக லூரனண்ணி
முகந்தந்த வாவெனக் காற்றா தொழிகை முறைமையன்றே. 66

அன்றிருக் கைக்கும் முதலாய பூதத் தடைவைநல்க
நின்றிருக் கைக்குத் திருக்கைந் தாளினு நீண்முடிமேற் [லென்
சென்றிருக் கைக்குமங் கைக்குமே லென்கொல் சிந்தையி
வன்றிருக் கைக்குலைக் கும்புக லூரின் மகிழரசே. 67

அரசம லங்கு தடந்தோறு நீலமு மம்புயமும்
விரசம லங்கு புனற்புக லூரரை மெய்ப்படவே
பிரசம லங்கு மலர்க்குழ லாதிலை பெற்றதிட்டு
பரசம லங்குல வும்பவம் போந்தொழும் பத்தர்களே. 68

பத்தரத் தத்தி லறுகுக்கு முத்திப் பதங்கொடுக்கும்
 பித்தரத் தத்தி லணங்குடை யார்பெற்ற மூருமையர்
 புத்தரத் தத்தின் மலர்போல் பவர்புக லூரரொன்றார்
 சுத்தரத் தத்திற் குளித்தொளி ராநின்ற சூலத்தரே. 69

சூலத் திருப்புக்குத் தெவ்வீழ் சுடலைத் துகளணிந்த
 சீலத் திருப்புக்கு வான்போற் றுவவுமை செய்யகண்டத்
 தாலத் திருப்புக்குந் தென்புக லூர்பதி யானதற்கு
 நீலத் திருப்புக்கு வாழ்கின்ற பாகத்து நீர்மைக்குமே. 70

மைக்கு வளைக்குத் துயிலுக்கு மால்விடை முன்றெழுத
 கைக்குவ னைக்கும் வளைத்திட வாருந் கனங்குழையீர்
 அக்கு வளைக்குழை யாகத்தர் காதரெட் டானேநின்ற
 திக்கு வளைக்கு மெயிற்புக லூரர்தந் தேர்வரினே. 71

தேரிர விக்குமுற் காகள மானமுட் சேவலில்லா
 னுரிர விக்குப் பகையா யினபுக லூரிறைவர்
 பேரிர விக்கு நகப்பூண் டவர்கொன்றை பெய்வனையீர்
 தாரிர விக்கும் படியெங்ங னீரித் தழலெனக்கே. 72

என்னையன் பாலடித் தொண்டுகொண் டோன்புக லூரனில்லா
 அன்னையன் பால னருந்தமிழ்ப் பாவ னறுமுகத்தோன்
 மன்னையன் பாலணங் காளநின் றோனடி தாழ்குலத்துப்
 பின்னையன் பாலரி தாமெளி தாமன்பர் பேதைமைக்கே. 73

பேதம் பலவன் பிதாவும் பிதாமக னும்பழமை
 ஓதம் பலவன் புகலூர் மருங்கி னொளிசிந்த
 சூதம் பலவன் புயர்சோலை வல்லி சுடர்க்குழைமேற்
 போதம் பலவன் பகைகாணின் கொங்கை புவிதனக்கே. 74

தனகன கற்பகஞ் சங்குசின் தாமணி தாமரையே
 உனகன கக்கைக ளென்றும் பிறரை யுரைத்தினைத்தே
 னனகன கத்தும் புகலூ ரிடத்து மமர்ந்தவனே
 நினகன கத்தும்பை யிட்டாரொ டென்றென்னை நீவைப்பதே. 75

வைப்போ ரரிக்கு மழல்போன் மெனவந்தென் வன்பிறப்பை
 வைப்போ ரரிக்கு நகையொழித் தோரற்றை நாள்விசயன்
 கைப்பேர ரரிக்குக் கமுகோடி கல்புக லூரர்கருப்
 வைப்போ ரரிக்குத் தசவவ தாரம் படைத்தவரே. 76

படையிலங் கைக்குரங் கைப்படை யாகப் படைத்துவெற்றி
அடையிலங் கைக்குலஞ் செற்றவ னென்றறி யாமலந்த
விடையிலங் கைக்கு மரிதேடி யபுக லூரரென்றன்
கிடையிலங் கைக்குயிர் மாறாமுன் வந்து கிடைப்பவரே. 77

கிடைப்ப ரவைக்கும் பதினா லுலகிற்குந் கேசவற்கும்
படைப்ப ரவைக்குமற் றியாவைக்குந் தோற்றம்வன் பாதலத்துப்
புடைப்ப ரவைக்குறித் தாடும்பி ரான்புக லூரனன்ன
நடைப்ப ரவைக்குத் திருத்தாது சென்ற நளினத்திலே. 78

நளிரகத் தாமரைத் தாதையு மொக்கு நகுதலைகொய்
ஒளிரகத் தாமரைக் கைப்புக லூரரை யூருகின்ற
நெளிரகத் தாமரை வேள்விக்கு நீத்ததென் னீலவண்ணக்
கிளிரகத் தாமரை மாத்திரைக் கேதலை கெட்டனரே. 79

கெட்ட விருப்பு மனமே யுனக்கொன்று கேண்மடவார்
துட்ட விருப்பு மெய்யென்று கொள்ளாது சுடர்ப்பவளம்
விட்ட விருப்பு வளைபுக லூரரை மேவுநமக்
கிட்ட விருப்புச் சிவலோக மாக்குவ ரிப்பொழுதே. 80

பொழுதுகத் தும்பெரி தான திராவென்றன் பூவைகொன்றைக்
கழுதுகத் தும்பைச் சரகும் கொடானைய மேற்குமையன்
கழுதுகத் தஞ்சடு காட்டகத் தாடி கபாலியென்னும்
பழுதுகத் துள்ள வற்கோ புகலூரைப் பதியென்பரே. 81

பதியையன் றுலு மரியும் பணிபுக லூரன்பண்டை
விதியையன் றுநகு சென்னிகொய் தோன்செய்த வேணியின்மேல்
நதியையன் றுடு மழுதத்து முன்வந்து நாளுமிந்த
மதியையன் றுயினெத் தெய்வத்தை யான்றொழ மற்றிலையே. 82

மற்றிலை யாவி தளரும் பொழுதுமுன் வந்துநிற்பார்
நற்றிலை யாடக மன்றுடை யாரன்றி நாமவரைப்
புற்றிலை யாபுக லூரிலை யாவெனப் போற்றியின்றே
சற்றிலை யாயினுந் தூவுநெஞ் சேபினைச் சாவிலையே. 83

சாவிலை யாகவக் காமனைச் செற்ற தழற்கண்ணனே
மூவிலை யாகவ வேற்படை யாய்முதல் வாகமலப்
பூவிலை யாக வண்டுகள் பூச லிடுமபுகலூர்க்
கோவிலை யாகவ லாவமும் பேதைநின் கொன்றையென்றே. 84

என்றை யலங்கலை கொள்வா னென்று சென் றேத்திரின்பொற்
கொன்றை யலங்கலை நல்கென வாருந் குறிக்கவொட்டா
ஒன்றை யலங்கலை நான்மறை யோர்பெற வுண்மைசொன்ன
நன்றை யலங்கலை நீர்ப்புக லூரனை நாம்பணிந்தே.

பணிப்பா யலையுடைப் பச்சைப் பொருப்பொரு பாகத்தனை
மணிப்பா யலைவளை தென்புக லூரவென் மையல்வந்து
தணிப்பா யலையது தானிற்க யாமந் தனிவினைத்தேன்
துணிப்பா யலைநகை தோற்றுனை யென்னெதிர் தோற்றுவித்தே.

தோற்றுவ ராக வரிபணி யும்புக லூரன்றுய்ய
நூற்று வராக வரனரு ளோவென்பர் நுண்ணிடையைப்
போற்றுவ ராகவ வேல்விழி பார்ப்பர்நின் பொன்னடிவீழ்ந்
தாற்றுவ ராக வணங்கே யிவைமன்ன ராதரவே.

87

ஆதர வாமனம் வெற்பிற் குயிலுட னுயினிந்த
மாதர வாமன மீளவி டாததென் வண்புகலூர்ச்
சீதர வாமன வென்னநின் றேன்பணி சேவடியாய்
பூதர வாமன வாநகை யாரின் புகழ்நினைந்தே.

88

நினையா வருந்து நகைக்கு முயிர்க்கு நினதுகொன்றை
புனையா வருந்தயர் போவதெப் போதெனும் பூவுநெல்லஞ்
சினையா வருந்துந் திருப்புக லூரவென் சேயிழையின்
றுனையா வருந்துதிக் குந்திரு நாம முரைத்தமுமே.

89

அழவிடைக் கேயுரல் கட்டுண்டு பின்வர வாயர்வெண்ணெய்
துழவிடைக் கேசவன் காணாத பங்கயஞ் சுற்றமெல்லாம்
விழவிடைக் கேயுயிர் கால்வைத் தலமரும் வேலைவெள்ளை
மழவிடைக் கேவருந் தென்புக லூர்தொழ வல்லவர்க்கே.

90

வல்லிக் குழைமலை வார்த்தைக்கண் வெண்ணகை வால்வளைக்கை
வல்லிக் குழைமலை காந்தளொப் பீர்மலை யான்மகிழும்
வல்லிக் குழைமுலை பாடிநின் றாடி வரும்புகலூர்
வல்லிக் குழைமுலை யாந்தாளி நாளை மலர்கின்றதே.

91

மலரப் பணையி லுழைவிழி நீருமில் வல்லிரவும்
புலரப் பணையி லுழையழன் மாறிடப் பூங்கைமள்ளர்
அலரப் பணையி லுழையெழுஞ் சேலொ டமர்தொலைந்த
பலரப் பணையி லுழைபுக லூரகண் பார்த்தருளே.

92

அருளோ தனம்பெறி னுள்ளவர் பின்சென் றளகமுமக்
 ளோ தனங்குவ டோவென் பரேசில ரின்பணி
 ளோ தனந்தும் புகலூ ரரைத்தொழி னுண்மையிம்மை
 ருளோ தனந்துகி லின்பந் தருவர் புரிகிலரே.

93

சரிதவத் தைக்குறித் தந்தணர் வாழ்புக லூரரசே
 கிரிதவத் தைக்கு மயிற்கை யனத்த கிளர்மறையின்
 சரிதவத் தைக்கடந் தப்பாலு மாய்நின்ற சங்கரனே
 அரிதவத் தைக்குநின் றுளருள் வாயென் னவசத்திலே.

94

அவசங்க ராசலங் கொண்டுநின் பேர்சொல வாழியர்கைத்
 துவசங்க ராவிழத் தோற்றுவித் தோய்தொலை யாநிலவை
 நவசங்க ராசி தரும்புக லூரவென் னவைக்கொண்டு
 சிவசங்க ராவென மாட்டே னெனக்குள் றிருவுளமே.

95

திருப்பதத் தத்தி கிரிக்கரி வீழ்சிவ னுக்கிருப்புப்
 பருப்பதத் தத்தி யுரிபேர்வை பாய்புலித் தோலுடுக்கை
 நெருப்பதத் தத்திற் புகலூரர் நாம நிலாமுடிப்ப
 திருப்பதத் தத்தி லிளமயின் மூவெயி லெய்ததுவே.

96

எய்தவந் தப்புந் காட்டிய வேளு மெரிநகையாற்
 பெய்தவந் தப்புரப் பேறுபெற் றுன்பெற்ற தாதைசென்னி
 கொய்தவந் தப்புர மாதின்பொற் றோளிணை கூடுதற்கு
 மொய்தவந் தப்புர வோன்புக லூரன் முருக்கிடவே.

97

முருகவி ராமன் முடியா முடிவின் முதல்வவென்று
 பெருகவி ராமன் பணிபுக லூரவென் பேதைநெஞ்சம்
 பருகவி ராமன் மதன்வரும் போது பவளஞ்செவ்வி
 தருகவி ராமன் பிலர்க்குரு வென்னுந் தனியடைந்தே.

98

அடைக்கல னானுன் னடித்தா மரையிணைக் கைந்தெழுத்தாம்
 படைக்கல னாவிலுண் டஞ்சே னெவர்க்கும் பணிமொழியார்
 உடைக்கல னாலை முள்ளம் பலியொ டுகந்து கொள்ளு
 முடைக்க லதை புகலூர யாவர்க்கு முன்னவனே.

99

முன்னஞ் சயிலத் தருகவென் றேற்றது முல்லைப்பச்சை
 அன்னஞ் சயிலத் தையாற்று மென்றோவரி யோடமரர்
 வென்னஞ் சயிலத்தர் தென்புக லூரையர் மேருவென்னும்
 பொன்னஞ் சயிலத் திருச்சிலை வாங்கிய பூவொன்றிலே.

100

